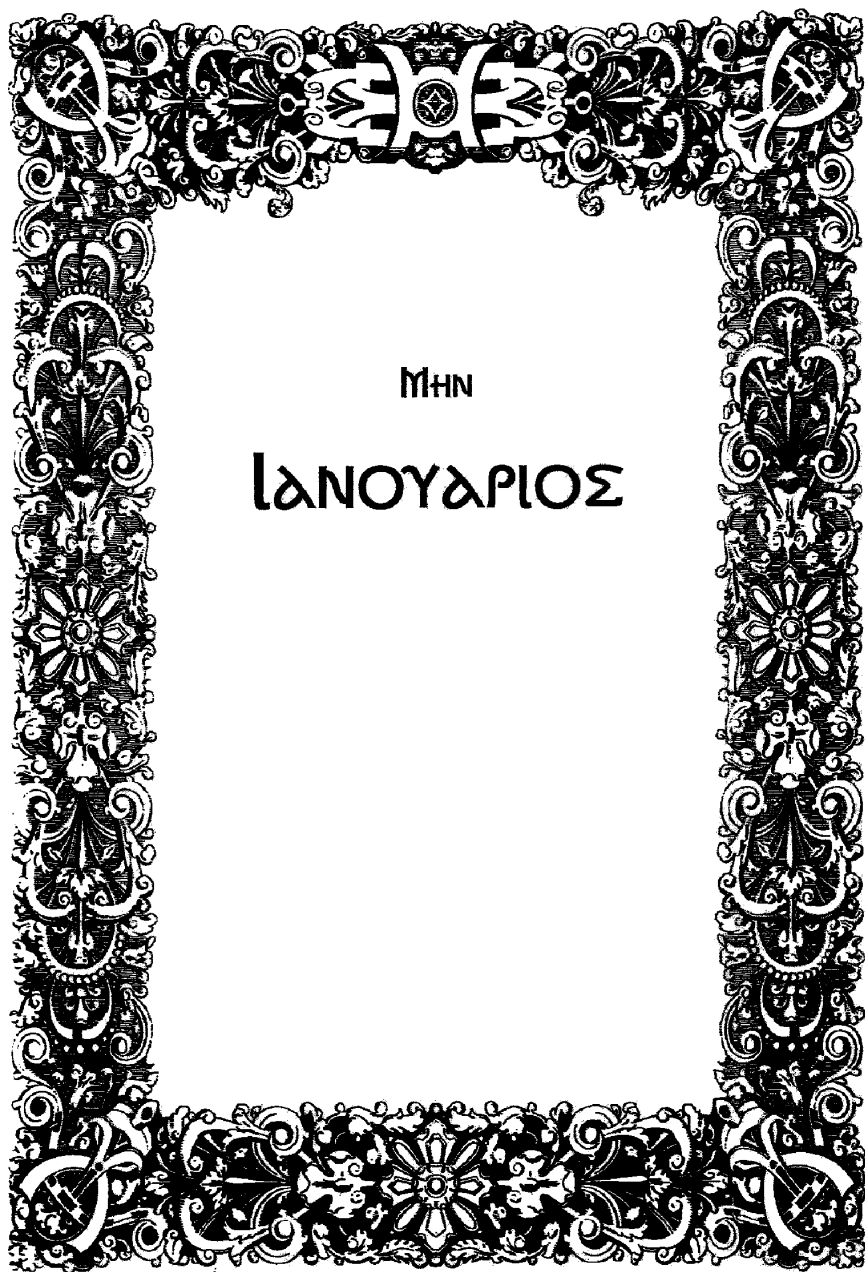

ΔΙΠΤΥΧΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

2023

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

1. † ΚΥΡΙΑΚΗ. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισα-
ρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου (†379). Ἦχος δ΄, ἐωθινὸν ζ΄
(T.M.E., 1η Ἰανουαρίου §§4-6).

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ· κοντά-
κιον «Ἡ παρθένος σήμερον»· ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννη-
θεῖς...*»

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 10, ἀναστάσιμα 4,
τὰ 2 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ*» (δὺς) καὶ
«*Οὐκ ἐπησχύνθη*» (ἅπαξ), καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου 3 προσ-
όμοια «*Ὁ ἐπωνόμως κληθεῖς*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Σοφίας
ἐραστής*», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου «*Ὁ διὰ σὲ θεοπά-
τωρ*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά**, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὁ
τὴν χάριν τῶν θαυμάτων*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Οὐκ ἐπησχύν-
θη*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*Εἰς
πᾶσαν τὴν γῆν*», Καὶ νῦν, «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

* Εἰς τὰς ἐορτασίμους ἀκολουθίας μετὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ἑσπερινοῦ συ-
χνάκις ὑπάρχουν στιχηρὰ ἰδιόμελα διὰ τὴν λιτὴν· κατὰ τὰς διατάξεις ὁμοῦ τοῦ
T.M.E. εἴθισται εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς νὰ μὴ τελεῖται λιτὴ ἐν τῷ ἑσπερινῷ,
ἀλλὰ τὰ ἰδιόμελα αὐτῆς νὰ ψάλλωνται εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

** Τὰ παραλειπόμενα ἀπόστιχα στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναίου εἶναι δυ-
νατὸν νὰ ψαλοῦν ἐν τῷ μεσονυκτικῷ μετὰ τῶν ἰδιομέλων τῆς λιτῆς (πρβλ.
T.M.E., Ἰαν. 6, §3).

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν τῇ ὁδόῃ ἡμέρα σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλὰ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἐορτῆς «Ὁ πάντων ποιητής»· εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλὰ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον τῆς ἐορτῆς «Ὡς ὑπάρχων ἄβυσσος»· εἶτα τὰ διὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα τοῦ μηναίου ὡς ἔχουσιν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἐορτῆς μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός», καὶ ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ» ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, εἶτα τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ἧς κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε ποθμένα» καὶ «Στεῖβει θαλάσσης». Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ΄ ᾠδῆς «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ΄ ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον», τοῦ ἁγίου «Φιλοσοφίας ἔρωτι» καὶ τῆς ἐορτῆς «Τὴν σάρκα περιτέμνεται».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τοῦ Μηναίου 4 προσόμοια «Φέρει περιτομὴν» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτῃ τῆς καρδίας μου σύνεσιν», β) «Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν», Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἐξεχύθη ἡ χάρις», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς τὸ β' ἀντίφωνον τὸ ἐφύμνιον αὐτοῦ «...ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Λεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸ φαῖδρον τῆς ἀναστάσεως», «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ τῶν ὅλων Κύριος» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ψῆδῃν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 1ης Ἰανουαρίου, «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται» (Κλσ. β' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Υπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λουκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». [Κατὰ τὸ T.M.E., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδοκῶν χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμῶμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους*

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ἀπολυτικά: τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», καὶ τοῦ ἁγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· κοντάκιον τῆς ἡνίκου, ἡχος δ', πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθείς»,

«Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφάζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον».

* Αναλυτικαὶ διατάξεις διὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπίσημων τελετῶν ὑπάρχουν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «Ἐπίσημοι Δοξολογίαὶ μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετείων καὶ λιτανειῶν».

Εὐθύς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓν τριῦσιν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς ἑκτῆς αἰτήσεως «ὕπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνὰ δέκα ἁμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἰσοδὸν ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὁμβροὺς εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὁδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητά παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων

ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτοὺς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὕμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἀναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα ἡ ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τοπικὰς διατάξεις» §§52-63.

3. Εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (βλέπε Τ.Μ.Ε., Δεκεμβρίου 25 §23), μεθ' οὗς λέγεται τὸ τρισάγιον.

4. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, ἐὰν τοπικῶς ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

2. Δευτέρα (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ῥώμης (†335)· Θεαγένους (†320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Σεραφίμ ἐν Σάρωφ (†1833).

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5).

Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Μτθ. γ' 1-6).

3. Τρίτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. πρὸ τῶν Φώτων (Β' Τιμ. δ' 5-8).

Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων (Μρ. α' 1-8).

4. Τετάρτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου. Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ (†1964).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λ' ἐβδ. ἐπ. (Ἑβρ. ι' 1-18).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτ. διακαιν. (Ἰω. α' 18-28).

5. Πέμπτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων (†305), Συγκλητικῆς ὁσίας (†350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*» (ἅπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλη) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι. Εἰς τὴν α΄ ὥραν «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον (Τ.Μ.Ε., 6η Ἰαν., §1)· ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ιδιόμελα τῆς γ΄, τῆς ζ΄ καὶ τῆς θ΄ ὥρας, ὁ διάκονος θυμῷ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατ΄ζίου»).

Ὡρα θ΄. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ιδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α΄ χορὸς ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α΄ *Δόξα Πατρί*, ὁ β΄ *Καὶ νῦν*, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου ὁλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «*Τὴν χεῖρά σου τὴν ἁψαμένην*» (ὁ πρῶτος στίχος «*Τὴν χεῖρά σου τὴν ἁψαμένην...*» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «*Καὶ δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν*» ἐπαναλαμβάνονται τρεῖς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἅπαξ), καὶ εἶτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἶτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις. Εἶτα ἐν συνεχείᾳ ἄρχεται

**Ὁ μέγας ἐσπερινὸς τῆς ἐορτῆς
τῶν Θεοφανείων μετὰ τῆς θείας λειτουργίας
τοῦ μεγάλου Βασιλείου.**

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ*» τὰ 4 ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Υπέκλινας κάραν*». Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*»· προκείμενον δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός· μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «Ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς' (66ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηνναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ» ὁλόκληρον. Εἶτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «*Εἶπεν Ἡλίας· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ 4β' (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηνναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» ὁλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «*Παρεγένετο Νεεμάν», μετὰ τὸ ὁποῖον «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ ἐσπερινοῦ, «*Ελευθερός ὢν ἐκ πάντων» (Α' Κορ. θ' 19-27)· Εὐαγγέλιον: τῆς θ' ὥρας, «Ἐν ἔτει πεντεκαδεκάτῳ» (Λκ. γ' 1-18).****

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ *Ἐξαμέτως* τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει»*. Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς»*.

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου»* καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἀγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνναίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τρεῖς ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὀρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζόμενον σου, Κύριε», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν· Εἶτα ῥαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τὸ κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον». Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ νὰ ἁγιασθῇ, ἐνῷ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἰδιόμελον «*Ἀνομνήσωμεν οἱ πιστοί»*.*

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ὀληθινὸς Θεός»*.

Εἶδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

6. Παρασκευή. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα (ἄνευ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα) καὶ τὰ ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), ὡς μὴ ψαλέντα εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν, μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν· εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὡς Ἰορδάνη*».

Εἰς τὸν ὁρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὡς Ἰορδάνη*» (γ'). [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ὑψώθητός μου*», τὸ προκείμενον «*Ὡς Ἰορδάνη*» εἶδε καὶ ἔφυγε» (γ'), τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ὁρθρου «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς*» (Μρ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ἀμφοτέρωθεν οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) ἀνὰ 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἐκάστη φῶδι τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' φῶδης ἡ ὑπακοή «*Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου*»· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» καὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φῶδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἶτα οἱ εἰρμοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡς τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον*»* καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «*Νάματα Ἰορδάνια*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον ὁ Χριστός*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὡς Ἰορδάνη*» ἁπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

* Ὅσακις ὑπάρχουν 6 στιχηρὰ διὰ τοὺς αἶνους, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς*» καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ μὲ τοὺς στίχους τῶν αἶνων, χωρὶς νὰ προσθέτωμεν ἑτέρους στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, διότι οὐδέποτε προστίθενται στίχοι, ἐὰν δὲν ἐξαντληθοῦν οἱ στίχοι τοῦ ρν' ψαλμοῦ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν *Ιορδάνῃ* ὑπὸ *Ἰωάννου βαπτισθεὶς...*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 6ης Ἰανουαρίου, «*Ἐπεφάνῃ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ*» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς*» (Μτθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*». Κοινωνικὸν «*Ἐπεφάνῃ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἀγιασμός ὡς χθές, ἀλλὰ κοντάκιον τὸ «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀπόλυσις τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

Σημειώσεις. 1) Τὸ Μηναιὸν, τὸ ἰσχύον *Τυπικὸν Βιολάκη* (Τ.Μ.Ε., 6 Ἰανουαρίου, §3) καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ *Τυπικά* ὀρίζουν τὸν μέγαν Ἀγιασμόν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἱερατικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἰανουαρίου 6η, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεταί ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

2) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἀγιασμός, ἐνῶ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η' φῶδης «*Τριάδος ἡ φανέρωσις*».

3) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 14ης Ἰανουαρίου ἀπόλυσις λέγεται ἡ τῆς ἐορτῆς.

- 7. Σάββατον** (α' μεθέορτος ἡμέρα τῶν Θεοφανείων). † Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Θεοφανείων §§5-7).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*»· κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ τὸ μέγα προκειμένον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπο-

λυτικά «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», Δόξα, «*Μνήμη δικαίου*», Καὶ νῦν, «*Ἐν Ἰορδάνῃ*». Απόλυσις «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...*»

Τὸ μεσονυκτικόν, ὡς εἴθισται, καὶ ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. Ἐκαστον κάθισμα ἐκ δευτέρου (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ α' τῶν Θεοφανείων «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*»· ἀπὸ γ' καὶ ζ' φῶδης τὰ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φῶδης τῆς Θεοτόκου (*τὴν τιμιωτέραν*), ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φῶδης τοῦ α' κανόνος τῆς ἐορτῆς «*Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ὡς χθές), εἴτα ἡ θ' φῶδὴ τοῦ Προδρόμου μὲ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ*», Δόξα, «*Ὁ τοῖς ἁσωμάτοις*», Καὶ νῦν, «*Ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, ... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτικίον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἐορτῆς ὡς χθές. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», «*Μνήμη δικαίου*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Απόστολος: —μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ— τοῦ Προδρόμου, 7ης Ἰανουαρίου, «*Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι*» (Πρξ. ιθ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν*» (Ιω. α' 29-34). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως*, «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*». Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Ἐν Ἰορδάνῃ*». Απόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1. *Ἀπὸ αἵριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' κανόνος τῶν Φώτων*

«Στειβει θαλάσσης». *Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε 6 Ἰανουαρίου).*

2. *Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἕως τῆς 13ης Ἰανουαρίου στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».*

8. † **ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα.** Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως. ἤχος πλ. α', ἐωθινὸν η'.

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα §§ 8-10) ἡ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῶν ἀγίων τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείκνοις).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου»· κοντάκιον «Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς 4 «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ., Δόξα, «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...» (ζήτει εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ἰανουαρίου), Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

Εἰσοδός, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται» (λιτὴ 6ης Ἰανουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίαν ἀνὰ ἕν τῆς ἑορτῆς (8 Ἰανουαρίου). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ β' τῶν

Θεοφανείων (ἄνευ εἰρμῶν) με στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ μεθέορτον μεσῳδιον κάθισμα. Ἀφ' ἧς κοντάκιον καὶ οἶκος ἀναστάσιμα καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Στείβει θαλάσσης· Τὴν τιμιωτέραν», «Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4, καὶ –διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον κατάλληλα μεθέορτα*– τῆς ἑορτῆς (6ης Ἰαν.) 4 «Φῶς ἐκ φωτός» κ.λπ., μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα, α) «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω», β) «Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;», Δόξα, τὸ η' ἑωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Υπερελογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ἧς ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

Εἰσοδικόν «Λεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδόν ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἐν Ἰορδάνῃ», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφεσ. δ' 7-13) –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ–. Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ' 12-17).

«Ἄξιον ἐστίν»· «Ἀνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

* Εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ὑπάρχουν προσόμοια τινὰ (πρὸς τὰ «Αἱ ἀγγελικαὶ» καὶ «Οἶκος τοῦ Ἐφραθά») ὡς ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὁρθρου, τὰ ὅποια κατ' ἀκρίβειαν δὲν ψάλλονται εἰς τὸ «Πᾶσα πνοή» οὔτε εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῇ Παρακλητικῇ καὶ ὡς γνωρίζουν καλῶς οἱ μῦστοι τῆς Ψαλτικῆς τέχνης. Βλ. καὶ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, ἔτους 1970, σελ. 196-197.

9. Δευτέρα. Πολυεύκτου μάρτυρος (†295)· Εὐστρατίου ὁσίου (θ' αἰ.).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (γεν. τυπικαὶ διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. ('Εβρ. η' 7-13).

Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, Δευτ. ιβ' ἐβδ. Μτθ. (Μρ. α' 9-15).

10. Τρίτη. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης (†395). Δομετιανοῦ Μελιτινῆς (†602)· Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. ('Εβρ. ιβ' 25-27, ιγ' 22-25).

Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, Δευτ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).

11. Τετάρτη. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου (†529).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον ὁρθρου: τοῦ ὁσίου, Παρασκευῆς β' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Ἔσθι ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπον πεδινοῦ*» (Λκ. ζ' 17-23)· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Στείβει θαλάσσης*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*»· δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» ἁπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ σημειούμενος, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπαι*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

12. Πέμπτη. Τατιανῆς μάρτυρος (†226). Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων (†305).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. ('Ιακ. α' 19-27).

Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, Ἰανουαρίου 12 ('Ιω. ι' 39-42).

13. Παρασκευή. Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων (†315).

Σημείωσις. Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθῷ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αἰρίον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. ('Ιακ. β' 1-13).

Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, Τετ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

14. Σάββατον μετὰ τὰ φῶτα. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθῷ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς ('Ιαν. 6) μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν.

Ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀλλὰ γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, καὶ εἶτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἐορτῆς ὡς εἰς τὸ Μηναῖον· ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ.

Ἐν τῷ ὁρθρῷ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' φῶδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας»· ἀφ' ς', μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἐορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὁρθρου, ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἄνευ τοῦ Ἀγιασμοῦ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ· μετὰ τὴν εἴσοδον ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτικίον «Ἐν Τορδάνῃ» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τριῶγιον. Προκειμένον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος· Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Εφεσ. ς' 10-17)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, «Ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἐρήμον» (Μτθ. δ' 1-11). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Μεγάλωνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Τορδάνῃ»· ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αἵριον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνός (πλὴν τῶν ἐορταζομένων ἁγίων) ἄρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

2. Ἀπὸ αἵριον ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν ἐορτάζεται ἁγιος, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἐορτῆς «Χέρσον ἀβυσσοτόκον», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν» (ζῆται 2 Φεβρουαρίου).

15. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ.** Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν θ'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 6, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἀρνησάμενος κόσμον», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ὁσίου «Ὅσιε πάτερ», Καὶ νῦν, τῆς Παρακλητικῆς «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», τοῦ Θηβαίου «Τῆς ἐρήμου πολίτης» (ζῆτει ἔμπροσθεν, μετὰ τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις), Δόξα, τοῦ Καλυβίτου «Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ὁ τὴν εὐλογημένην»*, καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὁδῆς τὰ μεσφῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μνηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τὰ τοῦ Μηναίου «Μεθέξει θεούμενος», «Πτωχὸς ὡς ἄλλος Λάζαρος» καὶ εὐθὺς τὸ ὁμοιον θεοτοκίον «Βουλῆς μεγάλης ἀγγελον».

Εἰς τοὺς αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

* Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ἂν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου τοῦ ἤχου δὲν ψαλῇ εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἢ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς, τότε λέγεται ὡς θεοτοκίον εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτικά «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Τῆς ἐρήμου πολίτης*», «*Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυρ. κθ' ἐπιστ., «*Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ*» (Κλσ. γ' 4-11)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ' Λουκᾶ, «*Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην*» (Λκ. ιζ' 12-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Ἀνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 16. Δευτέρα.** Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πενσίππου, Ἐλασίππου κ.λπ. μαρτύρων (β' αἰ.)· Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ε' 24-34).

- 17. Τρίτη.** † Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις (†1838).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἄνευ Παρακλητικῆς· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικίον «*Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν*» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοδοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἀνά 4. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Δεκεμβρίου 6, «*Πεῖθεσθε τοῖς ἡγουμένοις*» (Εβρ. ιγ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Ἔσθι ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδίου*» (Λκ. ζ' 17-23). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 18. Τετάρτη.** † Ἀθανασίου (†373) καὶ Κυρίλλου (†444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου,

ἄνευ Παρακλητικῆς· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἔργοις λάμπαντες*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσαν*». Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον· τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «*Εγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ιω. ι' 9-16)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἁγίων· καταβασαί οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος· 18ης Ἰανουαρίου, «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν*» (Εβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, «*Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε' 14-19)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 19. Πέμπτη.** Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ἰουν. 1444), Μακαρίου ὁσ. ἱεροδιακόνου τοῦ Πατμίου.

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Πέμ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ίακ. δ' 7-ε' 9).

Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ς' 30-45).

- 20. Παρασκευή.** † Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἄρτης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῇ Μηναίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς)· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐφραίνου ἔρημος*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμπτης δ' ἐβδ. Ματθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο· καταβασαί «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος· τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτὸς φῶς*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Λκ. ς' 17-23)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 21. Σάββατον.** Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†662), Νεοφύτου μάρτυρος (†305). Πατρόκλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων, Μαξίμου ὁσίου τοῦ Γραικοῦ.

*Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἐμ-
προσθεν, γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§31-44).*

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. ε' 14-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μθ. κδ' 1-13).

- 22. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ.** Τιμοθέου ἀποστόλου (†96), Αναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†628), Βησσαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου (†1991). Ἦχος βαρύς, ἐωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ»· κοντάκιον «Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστήν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 6, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Τῷ Θεῷ προωρισμένους», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ὁσιομάρτυρος «Εμεγάλυνας, Χριστέ», Καὶ νῦν, «Ὡ θαύματος καινοῦ» (Παρακλητική, ἦχος β', Σάβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Χρηστότητα ἐκδιδασχθεῖς», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ὕμνος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς μὲν α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», τῆς δὲ β' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' φθῆς μεσφῶδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμον σκιά καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ἰ' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τοῦ Μηναίου «Λυὰς φωτοειδέστατος» καὶ τὸ θεοτοκίον «Πανάμωμε μητρόθεε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἰΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ἰ' ἑωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς», «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος: Κυρ. λβ' ἐπιστ., «Πιστὸς ὁ λόγος... εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν» (Α' Τιμ. δ' 9-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε' Λουκᾶ, «Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶν» (Λκ. ιθ' 1-10). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημειώσεις. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς λειτουργίας διὰ τὴν παροῦσαν Κυριακὴν 22αν Ἰανουαρίου, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπομένην 29ην τοῦ μηνός, ἐσημειώθησαν ὡς ὀρίζονται εἰς τὸ Τ.Μ.Ε. καὶ εἰς τὰ κανόνια τὰ διωρθωμένα τῷ 1982 ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Μπεκατώρου καὶ ἐγκριμένα παρὰ τῆς Ἱ. Συνόδου, τὰ ὁποῖα ἔκτοτε ἐκδίδονται εἰς τὸ Εὐαγγελιστάριον ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Σημειωτέον ὅτι ἀργότερον ὁ Γ. Μπεκατώρος ἐπεσήμανεν ὅτι, παρὰ τὰς φιλοτίμους προσπάθειας καὶ διορθώσεις αὐτοῦ, παρέμειναν εἰς τὰ κανόνια ὀλίγα ἀκόμη σφάλματα, ἐν οἷς καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἐν λόγῳ δύο Κυριακῶν. Πρὸς ἀποφυγὴν ὁμοῦ συγχύσεως καὶ ἀσθαιρεσιῶν εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ τάξιν, σημειοῦνται τὰ ἀναγνώσματα ὡς ἔχουν, ἕως ὅτου συνταχθῇ ἐμπεριστατωμένη περὶ τοῦ ζητήματος μελέτη καὶ ἀποφασίση ἡ Ἐκκλησία τὴν διόρθωσιν καὶ αὐτῶν τῶν θεμάτων.

- 23. Δευτέρα.** Κλήμεντος ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀγκύρας († 312), Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος (†312)· Διονυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὁλύμπῳ (†1540).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 28-ε' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 54-ζ' 8).

- 24. Τρίτη.** Ξένης όσίας (ε' αϊ.). Βαβύλα ιερομάρτ. (γ' αϊ.), Φύλωνος έπισκ. Καρπασίας, Νεοφύτου τοῦ έν Κύπρῳ.

Απόστολος: ήμέρας, Τρ. ις' έβδ. έπιστ. (Γαλ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Τρ. ις' έβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 5-16).

- 25. Τετάρτη.** † Γρηγορίου άρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνού) (†390).

Η άκολουθία ψάλλεται κατά την διάταξιν τοῦ Μηναιού (άνευ Παρακλητικῆς): τὰ διά την λιτήν στιχηρά είς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ άπολυτίκιον «Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς» είς μὲν τὸν έσπερινὸν καὶ μετὰ την μεγάλην δοξολογίαν άπαξ, είς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τῷ Γαβριήλ φθεγξαμένῳ σοι». Είς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον: 13ης Νοεμβρίου, «Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. ι' 1-9)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ιεράρχου· καταβασίαι «Χέρσον άβυσσοτόκον»· είς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰῶνων «Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις» (Παρακλητική, ἤχος α', Δευτέρα έσπέρας). Είς την λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν»· Απόστολος: τοῦ ιεράρχου, 13 Νοεμβρίου, «Τοιοῦτος ἡμῖν έπρεπεν άρχιερεὺς» (Έβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 26. Πέμπτη.** Ξενοφῶντος όσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (ζ' αϊ.)· Κλήμεντος όσίου τοῦ Ἀθηναίου (†1111).

Απόστολος: ήμέρας, Πέμ. ις' έβδ. έπιστ. (Έφ. α' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Πέμ. ις' έβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 24-30).

- 27. Παρασκευή.** † Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, άρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (άνακομιδῇ λειψάνου έν έτει 438).

Η άκολουθία τοῦ ιεράρχου ψάλλεται κατά την έν τῷ Μηναιῷ τάξιν, άνευ Παρακλητικῆς. Τὰ διά την λιτήν έλλείποντα στιχηρά ζῆτει είς την 13ην Νοεμβρίου, λέγονται δὲ είς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ άπολυτίκιον «Ὁ τοῦ στόματός σου» είς μὲν τὸν έσπερινὸν καὶ μετὰ την μεγάλην δοξολογίαν άπαξ, είς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς». Είς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον: 13ης Νοεμβρίου, «Ἀμὴν άμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. ι' 1-9). Κανόνες, οἱ έν τῷ Μηναιῷ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ άγίου. Κατα-

βασίαι «*Χέρσον άβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ιεράρχου καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος· τοῦ ιεράρχου, 13 Νοεμβρίου, «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Ἐβρ. ζ' 26 - ἡ' 2)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, 13 Νοεμβρίου, «*Εγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

28. Σάββατον. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὁσίου (δ' αἰ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἐμπροσθεν, γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Σαβ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 23-28).

Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Σαβ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 34-37, 42-44).

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ιερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου († 107). Ἦχος πλ. δ', ἐωθινὸν ια'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναιίου προσόμοια 4 «*Θεολόγων ἀκρότητος*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Μηναιίου «*Θεοφόρε Ἰγνάτιε*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «*Ὡ τῆς στερραῖς*», Καὶ νῦν, «*Ἰδοὺ πεπλήρωται*» (Παρακλητικὴ, ἦχος α', Σάβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀποστιχα).

Ἀπολυτικά «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ὕμνος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς μεσφῶδια καθίσματα ὡς ἐν τῇ Μηναίῳ· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἄβυσσοςτόκον*», «*Τὴν τιμιωτέραν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θεῖαν ἔγερσιν*», καὶ τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς ΑἶΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ια' ἑωθινὸν «*Φανερῶν ἑαυτόν*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὕμους κατῆλθες*», «*Καὶ τρόπων μέτοχος*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Προκείμενον καὶ ἄλληλουιάριον τοῦ ἡχοῦ· Ἀπόστολος: Κυρ. ιζ' ἐπιστ., «*Ὑμεῖς ἐστέ ναὸς Θεοῦ ζώντος*» (Β' Κορ. ς' 16-ζ' 1)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Ματθ., «*Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος*» (Ματθ. ιε' 21-28). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 30. Δευτέρα.** † Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τ.Μ.Ε., 30 Ἰανουαρίου §§1-3.)

Σημειώσεις. Ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ μηναῖον, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῇ Μηναίῳ, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «*Μακαρίζομέν σε*» (Παρακλητική, ἡχος πλ. α', Δευτέρα ἑσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τὸ α' «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀμφοτέρω τὰ ἀπολυτικά τῶν ἁγίων «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», Δόξα, «Ὡς τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Καθίσματα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εὐαγγέλιον ὁρθρου, 30ῆς Ἰανουαρίου, «*Εγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ιω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναιῷ τάξεως. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰρμῶν), ὡς εἰς τὸ Μηναιῶν. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*» εἰς ἥχον β' εἰρμολογικόν, εἴτα ἡ θ' ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον*», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἁγίων μετὰ τῶν μεγαλυνარიῶν αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· ὁ εἰρμὸς «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γραμματί*». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἵνοι ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Ἐὰν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τῶν ἁγίων καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος αὐτῶν]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, 18ης Ἰανουαρίου, «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων*» (Εβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30ῆς Ἰανουαρίου, «*Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε' 14-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθες.

31. **Τρίτη.** Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (†311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἔξ μαρτύρων (†251), Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτῃ (†1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτ. γ' 10-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 18-27).

An intricate, black and white decorative border surrounds the central text. The border is composed of repeating ornate motifs, including stylized floral and foliate designs, with larger, more complex medallions at the top and bottom centers and corners. The overall style is reminiscent of traditional woodcut or engraved book ornamentation.

ΜΗΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι καὶ ὀκτὼ

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

- 1. Τετάρτη.** Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος (†250). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (†870), Αναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ναυπλίου (†1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά τὸ προεόρτιον «*Οὐράνιος χορός*», τοῦ μάρτυρος «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἦχος δ', πρὸς τὸ «*Ἐπεφάνης σήμερον*»·

Ὡς ἀγκάλας σήμερον πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος· τοῦ μάρτυρος, Σεπτ. 2 (Ῥωμ. η' 28-39)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 28-38)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Ὅπου τιμᾶται ἐπισημότερον ὁ ἅγιος Τρύφων ἢ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου συμπάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκειᾶς φυλλάδος. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἄβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου, κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητικὴ.

3. Ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Μικροῦ Εὐχολογίου ὑπὸ τῆς Ἀποστ. Διακονίας (ἔτους 2013 καὶ ἐξῆς), εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ ἔχει προστεθῇ καὶ εἰδικὴ εὐχὴ διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ ὕδατος.

- 2. Πέμπτη.** † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Οὐράνιος χορός*», Δόξα, «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀγκάλας σήμερον*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία (ἄνευ ψαλτηρίου) ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (τὰ 3 ἐσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς δευτεροῦνται). Ἀπόστιχα τὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναιίου, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων· α) «*Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν*»· β) «*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ*». Τὸ ἀπολυτικίον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» τρίς. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» (ἄπαξ).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτικίον τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου τὸ τῆς ἐορτῆς, ὃ ζῆτει Φεβρουαρίου 2, «*Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ*» (Λκ. β' 25-32). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Ὁ κανὼν τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· (ἀντὶ τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) εἰς τὴν θ' ᾠδὴν στιχολογοῦνται τὰ μεγαλυνάρια «*Ἀκατάληπτον ἐστὶ*» μέχρι τοῦ «*Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ*», ἀπὸ δὲ τοῦ «*Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν*» συμπάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς (ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δις), εἴτα ὁ εἰρμὸς «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμον σκιᾷ*». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτικίον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» (ἄπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰσοδικὸν «*Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλοῦια*». Μετὰ τὴν εἰσοδὸν ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτικίον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: 2ας Φεβρ., «*Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας*» (Ἐβρ. ζ' 7-17). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς*» (Λκ. β' 22-40). Εἰς τὸ Ἐξαυρέτως τὸ «*Θεοτόκε*,

ή ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι» (ἀντὶ τοῦ Ἄξιον ἐστί). Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου» (ἢ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν· ἀλληλούια»)· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναίων προτάσσεται καθ' ἐκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.

2. Εἰς τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63).

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἕως τῆς ἀποδόσεως στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς».

3. Παρασκευή. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἀννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων (†1822).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 1-10).

Εὐαγγέλιον: τῶν ἁγίων, 3ης Φεβρουαρίου (Λκ. β' 25-38).

4. Σάββατον. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου (†436-440). Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ (†868), Ἀβραμίου ἱερομάρτυρος (†347).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 2-8).

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτὴν. ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (Ις' ΛΟΥΚΑ). Ἀγάθης μάρτυρος (†251). Πολυεύκτου Κωνσταντινουπόλεως (†570). Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1774). Ἦχος α', ἑωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§1-3, καὶ διατάξεις Ὑπαπαντῆς §§14-15).

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὠρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μητέρων τῶν τριῶν Τεραρχῶν, Ἑμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Ἀρχεται τὸ Τριώδιον

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἀρχονται σωμαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριωδίου περιεχόμενοι ὕμνοι. Ἐν τισὶ ναοῖς πρὸ

τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑσπερινοῦ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ἡντρεπισμένου σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριψοδίου, ἐνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίοις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνης μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χειρὰς τὸ Τριψόδιον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριψοδίου εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*»· κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ ιδιόμελα τοῦ Τριψοδίου «*Μὴ προσευζώμεθα*» (δὶς) καὶ «*Φαρισαῖος κενοδοξία*» (ἑπαξ), καὶ τῆς ἑορτῆς 3 προσόμοια (5ης Φεβρουαρίου) «*Νόμον τὸν ἐν γράμματι*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριψοδίου «*Παντοκράτορ Κύριε*», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἰσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριψοδίου «*Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ὁ τοῖς χερουβὶμ ἐποχοῦμενος*» (5ης Φεβρουαρίου, εἰς τὸ Καὶ νῦν).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς (5 Φεβρουαρίου). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (α'), μετὰ δὲ τὸν ν΄ ψαλμὸν ψάλλονται τὰ εἰδικὰ τροπάρια τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριψοδίου (μέχρι τῆς ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν), ἥ τοι Δόξα, «*Τῆς μετανοίας*», Καὶ νῦν, «*Τῆς σωτηρίας*», καὶ εἰς τὸν στίχον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός*» τὸ ιδιόμελον «*Τὰ πλήθη*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου καὶ τῆς ἐορτῆς ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσφώδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου «*Ταπείνωσις ὕψωσε κατησχυμένον*», Δόξα, τὸ ἕτερον «*Ταπείνωσις ὕψωσε πάλαι τελώνην*», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον κάθισμα τῆς ἐορτῆς «*Νηπιάζει δι' ἐμέ*» (Φεβρουαρίου 2, μετὰ τὸν πολυέλεον)· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμῳ σκαῖ καὶ γράμματι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τοῦ Τριωδίου «*Υψηγορίαν φύγωμεν*» καὶ τῆς ἐορτῆς «*Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον*» (5 Φεβρουαρίου).

Εἰς ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τοῦ Τριωδίου ιδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῶν Κυριακῶν τὰ δύο τελευταῖα), Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἀκριβῶς ἔχουσιν εἰς τὸ Μηναῖον (εἰς τὸ β' ἀντίφωνον «... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν...»)*. [Ἄν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ς' ᾠδὴ τοῦ Τριωδίου εἰς 4.]

ΕἰΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυρ. λγ' ἐπιστ., «*Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ*» (Β' Τιμ. γ' 10-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Λουκᾶ, «*Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν*» (Λκ. ιη' 10-14).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

* Πρβλ. Τ.Μ.Ε., διατάξεις 2ας Φεβρουαρίου, §6, §13 καὶ §18. Ἐπίσης «Σύστημα Τυπικοῦ» §761 καὶ §776.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αίνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἄν τύχη ἁγίου ἑορταζομένου μνήμη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἑβδομάδας τοῦ Τριωδίου, κοντάκιον ἐν τῇ λειτουργίᾳ λέγεται τὸ «**Προστασία τῶν χριστιανῶν**», καθόσον καὶ ἐν τῷ ὁρθῷ καταβασίαι λέγονται «**Ἀνοιξω τὸ στόμα μου**» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία, §40, ὑποσημείωσις 13). Ἐὰν ὁμως συμπέσουν καὶ μεθεόρτα τῆς Ὑπαπαντῆς, τότε λέγονται αἱ καταβασαίαι καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

2. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ἥ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

- 6. Δευτέρα.** Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αἰ.), Φωτίου Κων/ πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἱσαποστόλου (†891).

Α'. Συνήθης τάξις

(διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου)

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 20-β' 9). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 9-13).

Β'. Ἑόρτιος τάξις

ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου

Σημειώσεις. 1. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου –προστάτου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος– τελεῖται πανηγυρικὴ συνοδική λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἐόρτιος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος ἢ ἐκ τοῦ παραρτήματος τοῦ Μηναίου Φεβρουαρίου (ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακοινίας) μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς. Τὰ σχετικὰ μὲ τὸν συνοδικὸν ἑορτασμὸν βλέπε εἰς τὸν «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθιμοτυπίας», τύποις Α.Δ., ἐν Ἀθήναις 2012, σελ. 169 καὶ ἐξῆς (ἰδίᾳ περὶ τῶν ψαλτέων εἰς §§ 14, 17, 19, 21-24, καὶ 29).

2. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ἔχει μικρὸν ἐσπερινόν (στοιχεῖον μοναστικῆς ἀγρυπνίας), μέγαν ἐσπερινὸν μετ' εἰσόδου καὶ ἀναγνωσμάτων, λιτὴν, 4 δοξαστικά, καθίσματα μετὰ πολυελέου, Εὐαγγέλιον ὁρθρου, καταβασίας, αἶνους καὶ μεγ. δοξολογίαν· ὁθεν ψάλλεται μετὰ τῶν

μεθεόρτων κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐπισήμως ἐορταζομένων ἁγίων, κατὰ τὰς συναφεῖς ἀκολουθίας τῆς 11ης Ἰανουαρίου καὶ τῆς 23ης Ἀπριλίου καὶ τὰς παρεμφερεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἀπρ. 23, §§ 19-20, 30-32 καὶ 35-37). Πρβλ. Τυπικὸν Γεωργίου Ρήγα, σ. 221 §2 ὑποπερίπτωσις α', καὶ σ. 205 §7· ἐπίσης «Σύστημα Τυπικοῦ» Κων. Παπαγιάννη, ἐκδ. Ἀπ. Διακονίας, σ. 134-135, §§ 211-214.

3. Συνωδὰ τῇ ἀποφάσει τῆς I. Συνόδου (ἀριθμ. πρωτ. 5636/19-11-2015), καταχωρίζονται ἐφεξῆς αἱ λειτουργικαὶ διατάξεις τῆς σήμερον «ἀναλυτικῶς καὶ μετὰ πάσης λεπτομερείας..., ὥστε οὐδεμία ἀπορία περὶ τῆς τηρητέας λειτουργικῆς τάξεως νὰ ὑφίσταται» κατὰ τὸν συνοδικὸν ἐορτασμόν.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη»· κοντάκιον τῆς ἐορτῆς «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμακόν (ἄνευ ψαλτηρίου), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἰσθῶμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν μόνα τὰ 6 στιχηρὰ τοῦ ιεράρχου, ἢ τοι τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῇ» καὶ τὰ 3 ἕτερα «Τὸ τῆς χάριτος ὄργανον» κ.λπ., Δόξα, «Ὅσπερ τρισμακάρι», Καὶ νῦν, ὁμόηχον τῆς ἐορτῆς «Ἄνοιγέσθω ἡ πόλη τοῦ οὐρανοῦ» (ζήτει εἰς τὰ ἐσπέρια τῆς 2ας Φεβρουαρίου).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου «Χαίροις ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ» κ.λπ. —εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, «Ἐπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὁμόηχον «Σήμερον ἡ ἱερὰ μήτηρ» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε». Ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ιεράρχου, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν, ὁμόηχον ἰδιόμελον τῆς ἐορτῆς «Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικάῳ» (ὅρα εἰς τοὺς αἶνους τῆς 2ας Φεβρουαρίου)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος· εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ιεράρχου «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος»,

Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [διὰ τὴν α΄ στιχολογίαν] τοῦ ἁγίου «*Ἐπέλαμψεν ἰδοῦ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμοιον τῆς ἑορτῆς·

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξαίμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

[Διὰ τὴν β΄ στιχολογίαν] τοῦ ἁγίου «*Θείαν ἔλλαμψιν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς·

Ἐκ τῆς παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερὸς Συμεὼν· Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα· Ἄννα δὲ ἡ ἁμειπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἐνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

[Διὰ τὸν πολυέλεον] τοῦ ἁγίου «Ὁ ἱεράρχης καὶ σεπτός», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς, πρὸς «*Κατεπλάγη Ἰωσήφ*»·

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὥς ζωὴν ἡσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΟΥ. Εὐθὺς τὸ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ. καὶ τὸ προκείμενον «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν*» μετὰ τοῦ στίχου «*Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην*»· Εὐαγγέλιον τοῦ ἱεράρχου, ζητεῖ τῇ 13ῃ Νοεμβρίου, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ιω. ι' 1-9). Εἶτα ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*», εἰς δὲ τὸν στίχον «*Ἐλέησόν με ὁ Θεός*» τὸ ἰδιόμελον «*Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*». Ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσφῶδιον κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Τὸν προφήτην Ἠλίαν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς, πρὸς «*Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν*»·

Ἐτέχθης ἐπὶ γῆς ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ ναῷ ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ πρεσβύτες, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδόκησας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἄφ' ὧς ὁ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας (μετὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· εἶτα «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμον σκαῖ*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τοῦ ἁγίου «*Προστάτην σε θερμότητον*» καὶ τῆς ἐορτῆς ὁμοιον «*Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν*» (ζῆτει τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου)*.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου, Δόξα, «*Ὅπου ἐπικληθῇ σου*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὁμόηχον «*Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί*» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρουαρίου). Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἁλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*», τοῦ ἱεράρχου «*Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἐορτῆς «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, ζῆτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς.

* Πρβλ. Τ.Μ.Ε., διάταξις 2ας Φεβρουαρίου, §15.

- 7. Τρίτη.** Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου (δ' αἰ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίφ Ἑλλάδος (†946).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. β' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 14-23).

- 8. Τετάρτη.** Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου (†620 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. γ' 1-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 24-31).

- 9. Πέμπτη.** Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος (†257). Φιλαργίου Κύπρου, Παγκρατίου Ταυρομενίου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς (Φεβρουαρίου 2) ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς ὁ κανὼν τῆς ἐορτῆς. Συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ, προκειμένον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. α' 8-β' 6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

- 10. Παρασκευή.** † Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ (†202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιῶν. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, ζῆτει Τρίτῃ ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες· ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως, καὶ τοῦ ἁγίου. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιζὼ τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος —μετὰ προ-

κειμένου της 15ης Δεκεμβρίου— τοῦ ἁγίου, ζῆτει 26 Ὀκτωβρίου, «*Ἐνδοναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ΄ ἐβδ. Ἰωάν., «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ἰω. ιε΄ 17-ις΄ 2)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημείωσις. Ἀπὸ αὖριον ἀρχεται πάλιν ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

- 11. Σάββατον.** Βλασίου ἱερομάρτυρος (†316). Θεοδώρας βασιλίσσης (†867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «*Θεὸς Κύριος*» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44)· εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» δεσποτικὰ τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ ἔτερα 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου, ψάλλομεν δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ δοξαστικά τοῦ ἁγίου· εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος· ἡμέρας, Σαβ. λδ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. ζ΄ 11-16)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Σαβ. ις΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ΄ 46-κα΄ 4, ἡ 8).

- 12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ).** Μελετίου Ἀντιοχείας (†381). Ἀντωνίου (Β΄) Κων/πόλεως (†901). Χρίστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (†1748). Ἦχος β΄, ἑωθινὸν β΄ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§4-6).

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Καὶ τρόπων μέτοχος*»· κοντάκιον «*Ὁ θεὸς βλαστός*».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, Δόξα, «*Ὡ πόσων ἀγαθῶν*», Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*». Ἀπολυτίκιον «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κ.λπ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄσμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (β΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ε' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «*Τὴν Μωσέως φώδην*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσεν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», τὰ δύο τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3 «*Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνήν*» κ.λπ., Δόξα, «*Πάτερ ἀγαθέ*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ὅτε κατῆλθες*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «*Τῆς πατρῴας δόξης σου*». Προκειμένον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἡχοῦ· Ἀπόστολος: Κυρ. λδ' ἐπιστ., «*Πάντα μοι ἔξεστιν*» (Α' Κορ. ε' 12-20)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Λουκᾶ, «*Ἀνθρωπὸς τις εἶχε δύο υἱούς*» (Λκ. ιε' 11-32). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*»· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης πρὸ τῆς ἀπόκρεω ἐβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

13. Δευτέρα. Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε' αἰ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας (†607).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. β' 18-γ' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ἀπόκρεω (Μρ. ια' 1-11).

* Τὸ ἐν λόγῳ κάθισμα ὑπάρχει διωρθωμένον καὶ πλήρες (μετὰ πολλῶν ἄλλων διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων) εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας ἐκδοσιν τοῦ Τριωδίου (Αθῆναι 2014, σελ. 40), ἐπιμελεία τοῦ αὐοιδίμου ιερέως Κων. Παπαγιάννη.

- 14. Τρίτη.** Αύξεντίου όσίου (†470). Άβραάμ (ε' αϊ.) και Μάρωνος (δ' αϊ.) τών όσίων.

Απόστολος: ήμέρας, Τρ. λε' έβδ. έπιστ. (Α' Ίω. γ' 9-22).

Εύαγγέλιον: όμοίως, Τρ. απόκρεω (Μρ. ιδ' 10-42).

- 15. Τετάρτη.** Όνησίμου άποστόλου (†109). Εύσεβίου όσίου (ε' αϊ.), Μαΐωρος μάρτυρος, Άνθίμου όσίου (του Βαγιάνου) του έν Χίφ (†1960).

Απόστολος: ήμέρας, Τετ. λε' έβδ. έπιστ. (Α' Ίω. γ' 21-δ' 11).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Τετ. απόκρεω (Μρ. ιδ' 43-ιε' 1).

- 16. Πέμπτη.** Παμφίλου μάρτυρος (†307) και τών σν αντφ. Φλαβιανού πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Απόστολος: ήμέρας, Πέμ. λε' έβδ. έπιστ. (Α' Ίω. δ' 20-ε' 20).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Πέμπτης απόκρεω (Μρ. ιε' 1-15).

- 17. Παρασκευή.** Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος Τήρωνος (†307). Μαριάμνης άδελφής του άποστόλου Φιλίππου (α' αϊ.), Μαρκανού και Πουλχερίας βασιλέων, Θεοδώρου νεομάρτυρος του έν Μυτιλήνη (†1795).

Απόστολος: ήμέρας, Παρ. λε' έβδ. έπιστ. (Β' Ίω. 1-13).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Παρ. απόκρεω (Μρ. ιε' 20, 22, 25, 33-41).

- 18. † Ψυχοσάββατον.** «Μνήμη πάντων τών άπ' αϊώνος κεκοιμημένων όρθοδόξων χριστιανών». Λέοντος πάπα Ρώμης (†461). Άγαπητου έπισκόπου Σινάου του όμολογητου (δ' αϊ.).

(Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριφδίου §§7-9· τά σχετικά του β' ήχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζήτει έν τέλει του Τριφδίου.)

Είς τόν έσπερινόν. Ό προοιμακός [και τó Ψαλτήριον].

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» —εις στίχους 6—, έσπέρια μαρτυρικά του β' ήχου 3 («Τών άγίων μαρτύρων», «Χοροί μαρτύρων άντέστησαν», «Μεγάλη ή δόξα»), και προσόμοια τών κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρό της Απόκρεω) «Τών άπ' αϊώνος σήμερον» κ.λπ., Δόξα, τó νεκρώσιμον ιδιόμελον «Θρηνώ και όδόρομαι», Και νυν, τó α' θεοτοκίον του ήχου της ληγουσής έβδομάδος «Παρήλθεν ή σκιά».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φώς ήλαρόν», και ψάλλομεν άντι του προκειμένου της ήμέρας, εις ήχον πλ. δ', τó «Άλληλούια, άλληλούια,

ἀλληλουία» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», τὸ δὲ γ' «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν»· εἶτα εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὰ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ψάλλεται κανονικῶς* τὸ δ' μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος, ὡς ἔπονται.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασιν· Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Οἴμοι! οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἴμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἀπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα· δι' ὃ ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστῆσι τὴν ἀνάπαισιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τῇ παρὰ βάσει με κατέκρινας· ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ᾗ τὰ κρυπτὰ τῆς ἐκάστου πράξεως, φανερὰ παρίσταται ἐνώπιόν σου· τότε φεῖσαί μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μου συγχώρησιν διδούς, τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσης με.

Δόξα, «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κεῖμενον θεοτοκίον «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἡχου «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς τὰ ἐξῆς προὔμνια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς εἰς τὸ «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»·

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται»·

* Ἡ διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. περὶ 4 μαρτυρικῶν εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ παρόντος ἑσπερινοῦ ὀφείλεται εἰς παλαιὸν τυπογραφικὸν λάθος, ὡς ἔχει καταδειχθῆ ὑπὸ πολλῶν μελετητῶν.

τὸ 3ον τροπάριον εἰς τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι»·

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ»·
μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν
ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Εἴτα τὸ τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον
αὐτοῦ «Ὡς σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ
τεῖχος», ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ἡ ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι
ἐλέημων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων»
κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου
Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποι-
χομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων
ὡς ἑξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύ-
σεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοι-
μημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρ-
χῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν
καὶ μοναστριῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων,
γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν
ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι
αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς
«Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐνθα οἱ δίκαιοι
ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν
τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ
ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχον, Κύριε».

Ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον»
ἄπαξ. Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον
καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ
σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν
κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,
ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν, μοναστριῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ

περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὁδὸν, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος δς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ...»

Ὁ χορὸς τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἐκ τρίτου. Ὁ ἱερεὺς «Σοφία»· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «Ὁ βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὰ συνήθη, ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἥχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» τετράκις, δις ὄνευ στίχου καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι οἱς ἐξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Εἴτα τὸ ἀπολυτικίον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἑσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἡχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ὁ φαιδρύνας τοὺς ἁγίους» κ.λπ. —εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου «Πάντα ὑπὲρ ἐννοιαν». Εὐθὺς (ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀμώμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἴτα ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἑσπερινόν. Οἱ χοροὶ τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ κάθισμα «Ἀνάπαυσον, σωτὴρ

ἡμῶν», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας».

ΚΑΝΩΝ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριψδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια, α) «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», β) «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν», γ) «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀβλισθήσονται», δ') «Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου». Ἀπὸ γ' ὥδης ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί, ἡ αἰτησις, καὶ τὸ μεσφῶδιον κάθισμα «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας» μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ· ἀφ' ε' ὥδης ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Συνεχόμενον δέξαι με», ἡ αἰτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριψδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τῆς η' ὥδης «Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης «Τὸν προδηλωθέντα» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

ΒΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», τὸ ἕτερον «Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ προσόμοια 4 «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ. «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἶτα «Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὁρθρου τῶν καθημερινῶν.

Εἰς τὸν ΣΤΙΧΟΝ, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ β' ἤχου) «Ρύμην τοῦ θανάτου» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχосαββάτου «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν»· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα», ὡς ὀρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε. (διάταξις Τριψδίου, εἰς τὸ τέλος τῆς §8).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ ε' ὥδη τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχосαββάτου· ἂν ὅμως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον νεκρώσιμα· Ἀπόστολος κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α΄ Θεσ. δ΄ 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Λκ. κα΄ 8-9, 25-27, 35-36).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὗς ἐξελέξω». «Εἶδομεν τὸ φῶς». «Πληρωθῆτω».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις τῆς λειτουργίας.

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «Μνεῖα τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α΄ αἰών). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας (†1589). Ἦχος γ΄, ἐωθινὸν γ΄ (Τ.Μ.Ε., διὰτάξις Τριωδίου §§10-12).

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτικά «Ὁ βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 4 «Ὅταν μέλλης ἔρχεσθαι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Ὅταν τίθωνται θρόνοι», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἰσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Οἱμοι, μέλαινα ψυχή», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε». Ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ιδιόμελον τῆς λιτῆς «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὑπὸ τὴν σὴν, δέσποινα», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν,

«Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (γ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ Τριωδίου καθίσματα (παρालειπομένου τοῦ θεοτοκίου «Τὸν πάντων ποιητήν»)· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

Εἰς ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 3 «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην» κ.λπ., Δόξα, «Προκαθάρωμεν ἑαυτοὺς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ε' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς*. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ἀπόκρεω, «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Μτθ. κε' 31-46). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν ἁγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαίτερας φυλλάδος αὐτῆς μετὰ τῆς ἀνα-

* Προκείμενον, ἤχος βαρὺς, «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ», στίχ. «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, διὰ ἀγαθὸν ψαλμός». — Ἀλληλουιάριον, ἤχος πλ. δ', στίχ. α' «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν», β' «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει».

στασίμου και τῆς τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. Φεβρ. 10, §§3-5.

Εἰδήσεις. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὐσας τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὧν καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

20. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης (†780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἑσπέρια τῆς Παρακλητικῆς 3 (ἐκ τῆς α΄ ομάδος δύο καὶ ἐν ἐκ τῆς β΄ ομάδος στιχηρῶν) καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἄνευ εισόδου «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ιδιόμελον τοῦ Τριωδίου (σήμερον «Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν») δῖς, τὸ μαρτυρικὸν ἁπαξ, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (σήμερον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν»), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμώχηον θεοτοκίον τῶν καθημερινῶν (σήμερον «Τῇ ἀνατραφείῃ ἐν τῷ ναῷ») [βλ. εἰς Ὁρολόγιον], καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ψδὰς λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλιμπάνομεν τὰς ψδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ψδὰς α΄, η΄ καὶ θ΄)· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ψδῆς λέγεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ ἐν τέλει τῶν ψδῶν γ΄, ζ΄, η΄ καὶ θ΄ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον τῆς ἡμέρας [καὶ «Προστασία»]. Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας (σήμερον Δευτ. τῆς Τυροφάγου· Γ΄ Ἰωάν. 1-15, καὶ Λκ. ιθ΄ 29-40, κβ΄ 7-39)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς διεξάγονται ὡς διατάσσονται ἐν τῷ

Τριψίδω καὶ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον (πρβλ. Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψιδίου §13)· ἂν ὁμως ἐν τινι ἡμέρᾳ τῇ ἑορτῇ ἢ μνήμῃ ἁγίου, παραλείπονται τὰ τοῦ Τριψιδίου.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῶν Βαΐων ὁσάκις εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Τριψιδίου καὶ τῶν Τυπικῶν διὰ τὰς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας (ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου) γίνεται λόγος περὶ 'Οκτω-ἡχου καὶ περὶ καθισμάτων τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος, δὲν ἐννοεῖται ἡ Παρακλητικὴ, ἀλλ' ἡ «'Οκτώηχος τοῦ Τριψιδίου» ἢ «στιχηροκαθισματάριον», ὃ περ εἴρηται ἐν τέλει τοῦ Τριψιδίου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Στιχηρὰ καὶ καθίσματα» (κατανυκτικά, θεοτοκία, σταυρώσιμα, σταυροθεοτοκία, ἀποστολικά καὶ μαρτυρικά).

- 21. Τρίτῃ τῆς τυρινῆς.** Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας (†360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων (†633), Ἰωάννου Κων/πόλεως (†577).

Αἱ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προοδηλῶται χθὲς Δευτέρα.

Ἀπόστολος: Τρίτης Τυροφάγου (Ἰούδα 1-10).

Εὐαγγέλιον: Τρ. Τυροφάγου (Λκ. κβ' 39-42, 45-κγ' 1).

- 22. Τετάρτῃ τῆς τυρινῆς.** Ἡ εὔρεσις τῶν ἰ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου (†395-423).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προοδηλῶται τῇ Δευτέρᾳ, ἀλλὰ τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τῆς παρούσης ἐβδομάδος ἀντὶ προκειμένου ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούια» (γ') μετὰ τῶν οἰκείων στίχων, ἐν τέλει δὲ τοῦ ἐσπερινοῦ ἀντὶ ἀπολυτικίου ψάλλεται τὸ «Θεοτόκε παρθένε», διότι δὲν τελεῖται λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ἀπόλυσις. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς ὅσας ψῆδας τὸ Τριψίδιον ἔχει μόνον ἓνα κανόνα, προηγεῖται καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰς λοιπὰς ψῆδας λέγονται μόνον τὰ δύο τριψίδια.

Εἰδήσεις. Κατ' ἔθος ἐπικρατήσαν εἰς ἅπασαν τὴν 'Ορθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς τυρινῆς ἐβδομάδος οὔτε τελεία θ. λειτουργία οὔτε προηγιασμένη τελεῖται· ἐκτὸς ἂν τῇ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμῃ ἑορταζόμενον ἁγίου, ὅποτε καταλαμβάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριψιδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἡ τοῦ ἁγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

23. Πέμπη τῆς τυρινῆς. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης (†166).

Αἱ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προοδηλωται τῇ Δευτέρᾳ.

Ἀπόστολος: Πέμπης Τυροφάγου (Ἰουδα 11-25).

Εὐαγγέλιον: Πέμ. Τυροφ. (Λκ. κγ' 1-31, 33, 44-56).

24. Παρασκευὴ τῆς τυρινῆς. † Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνεΐᾳ τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς τ. κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὴν α' στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἑσπέρια προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 «Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὁμῶχον α' θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἰσοδος κ.λπ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ζῆτει ταῦτα μετὰ τὸν ὄρθρον τῆς 24ης καὶ πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 25ης τοῦ μηνὸς) προσόμοια 3, «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, μὲ στίχους εἰς μὲν τὸ β' «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοιμάσα λύχνον τῷ χριστῷ μου», εἰς δὲ τὸ γ' «Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπεί ἐπ' αὐτόν», Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἰδιόμελον «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὁμῶχον θεοτοκίον «Χαῖρε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν» (ζῆτει αὐτὸ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχικοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 24ης). Ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατεῖλσα», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (ψάλλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἰδιόμελον «Ἡ πρόφῃ ἐπὶ πίνακι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἁμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου»), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατεῖλσα».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατεῖλσα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ἐν ᾗ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ» (Λκ. ζ' 17-30). Κανόνες ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ προδρόμου ἄνευ τῶν εἰρμῶν ἀπὸ γ' καὶ

ς' ὥδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*». Ἐξαποστειλάρια, αἵνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς ιε' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας δ' ἑβδ. Ματθαίου, «*Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ*» (Μτθ. ια' 2-15). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 25. Σάββατον τῆς τυρινῆς.** † «*Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ἁγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν*». Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίνου ἱερομονάχου ἐπισκόπου Σκοπέλου (†335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον καὶ κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (ἄνευ τοῦ Μηναίου). Καὶ νῦν τῶν ἑσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου «*Πῶς μὴ θανμάσωμεν*»· ἄνευ εἰσόδου, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἕτερον προκείμενον, τὸ «*Καταζῶσον*» κ.λπ.. Τὸ ἀπολυτικίον «*Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἕπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Εἰς τὸν ὀρθρον ὁ κανὼν τῶν πατέρων ἐκ τοῦ Τριωδίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «*Ἰσμα ἀναπέμψωμεν*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Τὸν προδηλωθέντα*»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰῶνων «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἁμπελος... μετὰ τῶν ὁσίων...*» Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ὁσιακά (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ)· Ἀπόστολος ὁσιακός, Σαβ. κζ' ἑβδ. ἐπιστ., «*Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε' 22-ζ' 2)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, Σαβ. Τυροφάγου, «*Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην*» (Μτθ. ζ' 1-13)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι*».

- 26. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.** «*Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ*». Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης (†420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος,

Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κων/πόλει (†1575). Ἦχος δ', ἐωθινὸν δ' (T.M.E., διατάξεις Τριωδίου §§14-16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἐκάθισεν Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῇ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Ἥλιος ἀκτίνας», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμεν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεστοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (δ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῇ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ' ς' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ὡς ἐν ἠπεύρῳ πεζεύσας»· «Τὴν τιμωτέραν», ὁ εἰρμὸς «Θεὸν ἀνθρώποις».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 3 «Οἴμοι! ὁ Ἀδάμ» κ.λπ., Δόξα, «Ἐφθασε καιρός», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Τυρινῆς εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν ἀπολυτίκια «Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Τῆς σοφίας ὁδηγέ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον* τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ). Ἀπόστολος: Κυριακῆς τῆς τυρινῆς, «Νῦν ἐγγότερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν» (Μτθ. ζ' 14-21). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως»· κοντάκιον «Τῆς σοφίας, ὁδηγέ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κόριε, ἐκέκραξα» (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ δ' ἤχου (ζήτηι αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι» κ.λπ., προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «Ἐγκρατεία τὴν σάρκα» κ.λπ. (ζήτηι τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας) καὶ τοῦ Μηναίου (Φεβρουαρίου 27) ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἰσοδὸς μετὰ θυματοῦ (ἦ τις γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς ἐσπέρας τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ λυχνικόν, διὰ τὰ μεγάλα προκείμενα), «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψης», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ἡ ἐκτενής «Εἰπωμεν πάντες», «Καταζώσον» καὶ τὰ λοιπὰ. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου» δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Ὁ ἐνδοξαζόμενος» ἁπαξ, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., «Ὅτι σοῦ ἐστίν», οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», κ.λπ.· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμωτέραν»,

* Οἱ στίχοι τοῦ ἀλληλουιarioύ· α' «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὑψιστε», β' «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἐλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα».

«Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ»· ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκειάς εὐχῆς, καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» (ἐν ἣ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας)· πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου παρέχεται διὰ τοῦ ἱερέως ἡ συγχώρησις, καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν» (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §17).

Εἰδήσις. Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται κατὰ τοὺς κατανυκτικοὺς ἐσπερινοὺς καὶ τῶν ἐπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλασσομένων τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἡχῶν ἐκάστης ἐβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριωδίου.

- 27. † Καθαρὰ Δευτέρα.** Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου (η' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου. Ἐφραιμ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου (†1998).

Ἀρχεται ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή

Τῇ Δευτέρᾳ πρῶτὴ παραλείπεται τὸ μεσονυκτικὸν «διὰ τὴν τῆς ἐσπέρας παράκλησιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.τ.λ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ», καὶ ὁ ἱερεὺς εὐθὺς* «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ», ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἐξάψαλμον. Τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι».

ΤΡΙΑΔΙΚΑ. Εἰς τὸν ἥχον τῆς ἐβδομάδος (δ' ἥχος) τὸ ἀλληλουιάριον τετράκις μετὰ τοὺς στίχους αὐτοῦ «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ, μεθ' ὃ τοὺς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου τριαδικοὺς ὕμνους** τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος. [Τὰ ἐνδιάτακτα 3 καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Μικρὰ συναπτή.

* Τὸ μεσονυκτικὸν καὶ τὰ τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» κ.λπ. παραλείπονται μόνον σήμερον· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγονται ὡς συνήθως· ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς μοναῖς λέγονται καὶ οἱ δύο ψαλμοὶ 19 καὶ 20 ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ.

** Ἰστέον, ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν τριαδικῶν ὕμνων γίνεται ὡς ἐξῆς. Τοῦ 1ου τροπαρίου μετὰ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἡμέρας (Δευτέρα: «προστασίαις

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος (Δευτέρας τοῦ δ΄ ἤχου, ἃ περ ζῆτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριψδίου). Εἰς τὴν β΄ καὶ γ΄ στιχολογίαν τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριψδίου (τῇ Δευτέρᾳ τῆς α΄ ἑβδομάδος «*Τῆς νηστείας τῇ θεία ἀπαρχῇ*» κ.λπ.).

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ΄) καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*». Ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα βιβλικαὶ ψοδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἴτα ψάλλονται ἢ ἀναγινώσκονται, ἄνευ προϋμνίου ἢ στίχου τινός, οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· εἰς ὅσας ψόδας ὑπάρχουν τριψδία προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ἔπονται τὰ τριψδία, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ψόδας μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ΄ ψόδης τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς (ἐννοεῖται ὅτι, ἂν μετὰ τὸ Μηναῖον ἀνεγνώσθησαν τριψδία, τότε ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β΄ τριψδίου), αἰτησις, ἐκφώνησις «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*» καὶ τὸ μεσψόδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ) τοῦ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς δ΄ ψόδης τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ τριψδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, αἰτησις καὶ ἐκφώνησις «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς*». Εἴτα ἀντὶ κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν κάθισμα (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συναξάριον. (Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ η΄ ψόδῃ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ, ἀντὶ τοῦ Δόξα, λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...*»)

τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς». Τρίτη: «*πρεσβείας τοῦ προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς*». Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ: «*δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς*». Πέμπτη: «*πρεσβείας τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς*»).

Τοῦ 2ου τροπαρίου μετὰ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ (π.χ. «*πρεσβείας τοῦ ὁσίου, σῶσον ἡμᾶς*» ἢ «*πρεσβείας τῆς ἀθληφόρου...*» ἢ «*πρεσβείας τῶν μαρτύρων...*» ἢ «*πρεσβείας τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς*» κ.λπ.). Ἄν ὅμως ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἐορτῆς, ἡ συμπλήρωσις τοῦ 2ου τροπαρίου γίνεται ὅπως καὶ τοῦ α΄, πλὴν τῆς Πέμπτης, ἀφιερωμένης οὐσης καὶ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, καθ' ἣν ἡ συμπλήρωσις γίνεται μετὰ τὸ «*πρεσβείας τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς*».

Τοῦ 3ου τριαδικοῦ ὕμνου ἡ συμπλήρωσις γίνεται ἀείποτε μετὰ τὸ «*διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησόν ἡμᾶς*».

Εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τριωδίου, «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*» καὶ στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*». εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τριωδίου καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Αἰτησις, καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὲ αἰνοῦσι*».

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ* ψάλλεται (ἐκ τρίτου) τὸ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ ἐξαποστειλαρίου. [Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα.] Στιχηρὰ αἰνῶν δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εὐθὺς «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ὁ ἱερεὺς «*Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν*» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑἸΝΩΝ τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ) σταυροθεοτοκίον (σήμερον τὸ ἰδιόμελον «*Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία*» κ.τ.λ.).

«*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., «*Ὡς νῦν ναῶ ἐστῶτες*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ὡς ὀνόματι Κυρίου*»· ὁ ἱερεὺς «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», τὸ «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι μετὰ τῆς εὐχῆς «*Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου*» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται.

Αἱ ΩΡΑΙ, ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ', κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Ὁρολογίου (ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν «*Κύριε καὶ Δέσποτα*» παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθὺς ἡ εὐχὴ ἐκάστης ὥρας). Εἰς τὴν θ' ὥραν, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ τροπάρια «*Βλέπων ὁ ληστής*» κ.λπ., τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ὡς ὀνόματι Κυρίου*», ὁ ἱερεὺς «*Δι' εὐχῶν*», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι μετὰ τῆς εὐχῆς «*Κύριε καὶ δέσποτα*» καὶ οἱ χοροὶ εἰς ἤχον πλ. δ' τοὺς μακαρισμοὺς μετ' ἐφυμνίου εἰς ἕκαστον στίχον τὸ «*Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ*

* Ἰστέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται μὲ τὰ σημειωθέντα χαρακτηριστικὰ εἰς τοὺς τριαδικοὺς ὕμνους, ἀλλὰ εἰς τὰ φωταγωγικὰ κατακλείονται οὐχὶ μὲ τὸ «*σῶσον ἡμᾶς*», ἀλλὰ μὲ τὸ «*καὶ σῶσόν με*» (π.χ. «*πρεσβείαις τῆς ἀθληφόρου καὶ σῶσόν με*», τὸ δὲ γ' πάντοτε μὲ τὸ «*πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με*»).

βασιλεία σου», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψδίῳ καὶ Ὡρολογίῳ τάξιν. Εἶτα τὰ τροπάρια «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κ.λπ., Καὶ νῦν, «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», τὸ «Ἄνες, ἄφες», τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ἱερεὺς «Ὅτι σοῦ ἐστί», καὶ τὰ κοντάκια «Ἐπὶ τοῦ ὁρους μετεμορφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (βλέπε αὐτὸ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν), τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικόν (τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη καὶ μετὰ τὴν 5' ῥῥδὴν τῶν κανόνων), Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μετὰ τῶν ἁγίων», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Προστασία», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι, μεθ' ὧς ἄρχεται

Ὁ ἔσπερινός (ἄνευ προηγιασμένων δώρων). Μετὰ τὰς ὡς ἄνω 3 μεγ. μετаноίαις εὐθὺς «Λεῦτε προσκυνήσωμεν» γ' καὶ ὁ προοιμιακός [μετὰ τὰ εἰρηνικὰ λέγε, εἰ βούλει, τὸ τη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου]. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 6, στιχηρὰ πρόσόμοια τοῦ Τριψδίου 3 «Πᾶσαν ἁμαρτίαν» κ.λπ., καὶ 3 τοῦ ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον πρόσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας σταυροθεοτοκίον ἢ ἐν ἐκάστῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος).

Ἄνευ εἰσόδου «Φῶς ἱλαρόν», ὁ ἱερεὺς «Ἑσπέρας», ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ, τὸ «Καταξίωσον», ὁ ἱερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν στίχον ἅπαντα τοῦ Τριψδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἥχον πλ. α' τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Παναγία τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» τρίς (χῦμα), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33) «Εὐλογήσω τὸν Κύριον» καὶ ρμδ' (144) «Ψώσω σε, ὁ Θεός μου» καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ ὁποίᾳ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Σημείωσις. Ὁ ρυθμὸς ψαλμοῦ «Ὑψώσω σε, ὁ Θεὸς μου», καλούμενος ἐπίσης καὶ «στίχος τῆς τραπέζης», καταλιμπάνεται διὰ τὴν νηστειὰν τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τῆς α΄ ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν· μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμήμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τὰ τροπάρια ἐκάστης ὥδης μὲ στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α΄ ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ὁ ἱερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας, «Βλέπετε μὴ πλανηθῇτε», Λκ. κα΄ 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ προσόμοιον «Πάντων προστατεύεις» (ἀλλ' ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τὸ «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον»).

Εἰδήσεις. 1. Εἰς τοὺς ἱκετευτικοὺς στίχους τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον «Ὅσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν» καὶ στίχος τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰ ὁ τοχὼν ἅγιος, οὗ τινος ἐψάλῃ ὁ ἐσπερινός, εἶναι ἐορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ (παράβαλε Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρ., §13).

2. Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἔτερα τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν», λέγονται τὴν ἐσπέραν ἐκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν «Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου» κ.λπ..

3. Τμήματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἔχουν ἐν τῷ Τριωδίῳ, ψάλλονται μόνον κατὰ τὴν α΄ ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

- 28. Τρίτη.** Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†750). Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Ῥωμαίου· Προτερίου Ἀλεξανδρείας ἱερομάρτυρος (†457), Κυράνης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (†1751).

Τῇ Τρίτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν (δὲ περ ἀπὸ σήμερον λέγεται εἰς πάσας τὰς καθημερινὰς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς), ὁ ὀρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἐσπερινός τῆς ἐπομένης ἄνευ προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §18 καὶ §19).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β' τμήματος τοῦ μεγ. κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν παν-

νυχίδων «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον».

Διατάξεις καθημερινῶν Τεσσαρακοστῆς

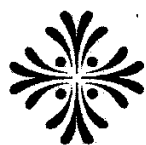
1. Καθ' ἐκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἑβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὄρθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὥρων καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α' ἑβδομάδα.

2. Ὁ ἑσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν προηγιασμένων ἐκάστη Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἄνευ προηγιασμένης, ἐκτὸς εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§20-21). Συμφώνως μὲ ἀρχαῖα Τυπικὰ εἶναι δυνατὴ ἡ τέλεσις προηγιασμένης καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τρεῖς νηστησίμους ἡμέρας, ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῇ (πρβλ. Σύστημα Τυπικοῦ §1708 ὑπόσημ. 1169, καὶ §1714 ὑπόσημ. 1177).

3. Ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ἑσπερινοῦ (τελουμένου συνήθως τὸ πρωὶ τῆς προηγουμένης) καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείκνουν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναίῳ.

4. Ἐὰν τύχη μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, τελεῖται προηγιασμένη (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §22), ἐν δὲ τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος. Ἐὰν τυχὸν προηγηθῇ καὶ ἑόρτιος ὄρθρος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (Τ.Μ.Ε. 10 Φεβρ., 24 Φεβρ., 9 Μαρτίου, καὶ Προθεωρία §27). [Ἐπίσης εἶναι δυνατόν μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου συμπίπτουσα ἐν καθημερινῇ τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς νὰ μετατεθῇ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ (Σύνοδος ἐν Λαοδικείᾳ ἔτους 362, κανόνες μθ' καὶ να').]

ΜΗΝ

ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. **Τετάρτη.** Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος (†160-170), Μαρκέλλου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ, ὁρθρου καὶ ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προδεδήλωται· εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος» ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν», μεθ' ὃ ἄρχεται

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς ἱ. ἀκολουθίας τῶν προηγουμένων δώρων. «Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρὶς καὶ ὁ προοιμιακός. Τὰ εἰρηνικά, καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («Πρὸς Κύριον»).

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 10, τὸ ἐν τῷ Τριφθίῳ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «*Νηστεύοντες, ἀδελφοί*» δῖς, τὸ μαρτυρικὸν «*Εἴ τις ἀρετὴ*» ἅπαξ, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «*Φεγγοβόλους ὑμᾶς*» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 2) ἕτερα 3 «*Καὶ ἐν βίῳ περὶ δόξης*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου «*Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον*».

Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «*Φῶς ἱλαρόν*» ἄνευ μέλους, ὁ ἱερεὺς «*Εσπέρας*», ὁ ἀναγνώστης «*Προκείμενον*» κ.λπ. καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως, τὸ ἕτερον προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς «*Κέλευσον*»· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ κρατῶν θυμιατήριον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκφωνεῖ «*Σοφία· ὀρθοί*», στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν λαὸν «*Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι*»· καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα (τῶν Παροιμιῶν).

ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΗΤΩ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμιῶν πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης ψάλλει τὸ «*Κατευθυνθήτω*», ὃ ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ τετράκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ λέγοντος ἐμμελῶς τοὺς οἰκείους στίχους· εἶτα ὁ ἱερεὺς

θυμῶν τὸν λαὸν λέγει πάλιν τὸ τελευταῖον «*Κατευθυνθήτω*» μέχρι τοῦ «*ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου*», τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ χορός. [Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθη τάξιν, τὴν δὲ Μεγ. Ἑβδομάδα μόνον Εὐαγγέλιον.]

Εἴτα ἡ ἑκτενής, τὰ τῶν κατηχουμένων κ.λπ. ἀντὶ τοῦ χειρουργικοῦ τὸ «*Νῦν αἱ δυνάμεις*» κοινωνικὸν «*Γεῦσασθε καὶ ἴδετε*», εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν ψάλλεται τὸ «*Εὐλογῶ τὸν Κύριον*», τὰ λοιπὰ τῶν προηγιασμένων κατὰ τάξιν καὶ ἡ ἀπόλυσις (ἐν ἣ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Εἵδησις. Ἐὰν τελεσθῇ προηγιασμένη ἐν ἡμέρᾳ μνήμης ἑορταζομένου ἁγίου, ἔχοντος Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, α) εἰς τὰ κεκραγάρια μετὰ τὰ στιχηρά τοῦ Τριφδίου ψάλλονται τὰ στιχηρά τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ ἁγίου τῆς ἐπαύριον, β) ἡ πρώτη εἰσοδος γίνεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ οὐχὶ μετὰ θυματοῦ, καὶ γ) εἰς τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὡσαύτως ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδευτνον μετὰ τοῦ γ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἐν τῷ Τριφδίῳ· Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῶν παννυχίδων «*Ἐχετε πίστιν Θεοῦ*» (Μρ. ια' 23-26, Μτθ. ζ' 7-8)· εἰς τὴν συγχώρησιν «*Πάντων προστατεύεις*».

2. Πέμπτη. Ήσυχίου μάρτυρος. Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηναίας Κύπρου (†326), Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος (†252).

Μνήμη Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ (†1932). Κατ' ἀπόφασιν τῆς ἱ. Συνόδου, εἰ τύχοι ἐν τῇ μεγ. τεσσαρακοστῇ, μετατίθεται ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ α' Κυριακῇ τοῦ Μαρτίου.

Τῇ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ὁρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπομένης (3 Μαρτίου) ἄνευ προηγιασμένης.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδευτνον μετὰ τοῦ δ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Πέμπτης τῶν παννυχίδων «*Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν*» (Μτθ. ζ' 7-11)· εἰς τὴν συγχώρησιν «*Σφαγὴν σου τὴν ἀδικον*».

3. Παρασκευή. Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου ἱερομάρτυρος.

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὁρθρου καὶ ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προοδηγῶνται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη΄ κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (ἦχος πλ. α΄) ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριψδίου) «*Δεῦτε πιστοί*» (δῖς), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ δ΄ ἤχου «*Ὁ ἐνδοξαζόμενος*» κ.λπ. (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου (ἐκ τοῦ Τριψδίου) «*Δεῦτε, φιλομάρτυρες*» κ.λπ., Δόξα, «*Ὁργάνῳ χρησάμενος*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ*» (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου, Παρασκευὴ ἑσπέρας, ἦχος δ΄). Εἴσοδος μετὰ θυματοῦ, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριψδίου, «*Κατευθυνθήτω*», «*Νῦν αἱ δυνάμεις*», κοινωνικὸν «*Γεύσασθε καὶ ἴδετε*», «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*».

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Οἱ α΄ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀποδευπνον, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» ἀνὰ 6 τροπάρια εἰς ἐκάστην ᾠδὴν· εἶτα τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α΄ στάσις τῶν οἰκῶν (Χαιρετισμῶν) τῆς Θεοτόκου (Α-Ζ)· εἶτα «*Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ*» σύντομον, τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος·

«*Πίστιν Χριστοῦ ὥσει θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολυάθλε· καὶ στέφει σὺ ρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως ὡς ἀήττητος*»·

«*Κύριε, ἐλέησον*» (μ΄), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὸ «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς παννυχίδος τῆς Παρασκευῆς «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος*» (Ἰω. ιε΄ 1-7), ἡ μικρὰ ἀπόλυσις, τὸ «*Εὐξόμεθα*», τὸ κάθισμα «*Τὴν ὡραιότητα*» καὶ εἶτα «*Δι' εὐχῶν*» (Τ.Μ.Ε., διτάξεις Τριψδίου §26).

Σημειώσεις. Ἡ τάξις αὕτη τῶν χαιρετισμῶν τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς β΄, γ΄ καὶ δ΄ ἐβδομάδος, ἂνεν ὁμως Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τότε τὸ ἐξῆς, ἐφόσον τῷ Σαββάτῳ δὲν τύχη ἐορταζόμενος ἅγιος·

«*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοί, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις,*

ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

- 4. Σάββατον α' τῶν νηστειῶν.** «Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (μνήμη διὰ κολλύβων θαύματος)». Γερασίου οσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ (†475)· Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων (†273).

Εἰδήσις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου [ἢ τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰῶνων ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφῃ μαρτύρων» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»].

Εἰς τὸν ὁρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα [μετὰ τὴν α' στιχολ.] μόνον τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἡχου (τὸ νεκρώσιμον δὲν λέγεται) «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» κ.λπ. (ζήτει ἅπαντα ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος», εἶτα [μετὰ τὸν Ἀμωμον] τὰ τοῦ ἁγίου (Τριψδιον, Σάββατον α' ἑβδομάδος) «Ζέων πίστεως», Δόξα, «Θεῖον δῶρον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τοῦ Τριψδίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσῳδια καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν»· «Ἄπας γενέης». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἡ ς' ᾠδὴ τοῦ πρώτου κανόνος τοῦ Τριψδίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Μεγάλα τὰ τῆς

πίστεως» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἁλληλουιαρίου αὐτοῦ– τοῦ ἁγίου (26 Ὀκτ.), «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς ἐν τοῖς σάββασιν» (Μρ. β΄ 23-γ΄ 5). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἐορτίων κολλύβων μετὰ τῆς εὐχῆς «Ὅ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου» (βλ. Ἱερατικόν)· εἶτα «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ὑπάρχει συνήθεια νὰ προσάγωνται σήμερον κολλύβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ νὰ τελῇται νεκρώσιμον τρισάγιον, ἂν καὶ δὲν εἶναι Ψυχασάββατον, εἶναι δυνατόν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου ἐορτία κολλύβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ ἱερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητὸς» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων.

5. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ** (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Κόνωνος ὁσιομάρτυρος (α΄ αἰ.). Κόνωνος μάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (γ΄ αἰ.). Μάρκου ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (δ΄ αἰ.), Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ῥαψάνης. Ἦχος πλ. α΄, ἐωθινὸν ε΄ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§28-30).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»· κοντάκιον «Πίστιν Χριστοῦ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου «Οἱ ἐξ ἄσεβειας». Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὴν ἀχραντον εἰκόνα σου», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἐννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Χαίρετε, προφῆται τίμιοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἀχραντον εἰκόνα σου».

Εἰδήσις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, β΄ τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α΄ στιχολογίας με θεοτοκίον «*Χαῖρε, πόλη Κυρίου*», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας με τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκεῖμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (ε΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ μεσῶδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· ἄφ' ε΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Λίθος ἀχειρότητος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε΄ ἀναστάσιμον «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός*», τὸ τῆς ἑορτῆς «*Σκιρτήσατε, κροτήσατε*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ρομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «*Ὡς σοὶ νῦν ἀγάλλεται*» κ.λπ. εἰς 4—εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ τὸ ἁσματικὸν τῆς δοξολογίας «*Ἅγιος ὁ Θεός*» (ἢ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς θ. λειτουργίας), τελεῖται ἡ λιτανεὺσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἱ. εἰκόνων περίξ ἢ ἔσωθεν τοῦ ἱ. ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν.

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν συνήθη τᾶξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἱ. ναοῦ, ὁ τε ἱ. κλῆρος καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἱ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἅπαξ τὸν ἱερὸν ναόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτικίον «*Τὴν ἀχραντον εἰκόνα σου*». Εἰς ἐκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

α') Ἐν τῇ νοτιά πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.

β') Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.· οἱ χοροὶ «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» (γ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις».

γ') Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

δ') Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέα) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» κ.λπ., «Ἐπάκουσον ἡμῶν» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἡ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἐξῆς περικοπὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλათαι, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονεμόντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριζεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθητῶς εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» γ'.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγείσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀζιωθεῖμεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου

ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ὁ χορὸς «*Ἀμήν*». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἱ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «*Τίς θεὸς μέγας*», καὶ εἶτα τὸ «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν τάξιν τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων

Σχηματίζεται ἱερὰ πομπή ὡς ἐξῆς· προπορεύονται οἱ κρατοῦντες κηρολαμπάδας, εἶτα οἱ φέροντες τὰ λάβαρα, τοὺς φανούς, τὰ ἐξαπτέρυγα· ἀκολουθοῦν οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν· εἶτα οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ φερόντες τὰς ἱ. εἰκόνας χριστιανοί, καὶ τέλος διάκονοι μετὰ θυμιατηρίων θυμιῶντες τὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχιερέως εὐρισκόμενον τίμιον Σταυρόν (ἢ τὴν μικρὰν φορητὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ). Κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λιτανείας ἴστανται πάντες εἰς τὸν σολέα.

ΕΝΑΡΞΙΣ. Ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· «*Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἰσοδον*». Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων· «*Εὐλογημένη ἡ εἰσοδος τῶν ἁγίων σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*». Ὁ χορὸς «*Ἀμήν*».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ προοίμιον τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ·

Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσιν ἀποστολικάς τε παραινέσεις ἐκόντες καὶ εὐαγγελικάς ἱστορίαις στοιχοῦμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἐορτάζομεν. Καὶ ταύτῃ εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραινόμενοι τε καὶ συναγαλλόμενοι ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ᾄσμασιν.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἱερὰ πομπή πρὸς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», εἰς χρόνον ἀνάλογον, ὥστε ὁ ἀρχιερεὺς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν χώρον τῆς ἐπομένης στάσεως.

Σημειώσεις. Λόγω τοῦ μακροῦ τοῦ ἀπολυτικίου, δύνανται νὰ ψαλῇ τοῦτο εἰς τρεῖς στάσεις οὕτως· ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐκκινήσεως μέχρι τῆς βορείας θύρας «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου... Χριστὲ ὁ Θεός», ἀπὸ τῆς βορείας μέχρι τῆς δυτικῆς θύρας τοῦ ναοῦ «βουλήσει γὰρ πῦδόκησας... ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ» καὶ τέλος ἀπὸ τῆς δυτικῆς θύρας μέχρι τῆς μεσημβρινῆς τοιαύτης «Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι... εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον».

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ἰσταμένης τῆς πομπῆς, ἀναγινώσκει ὁ προϊστάμενος τὸ α' ἄρθρον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

— Τῶν τὴν ἑνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ')].

— Τῶν εἰδόντων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστὸν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτὸν καὶ ἀπερίγραφτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμολόγουντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραφτὸν ἀνομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ')].

— Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκευομένων, ἧ τοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τὴν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ')].

Καὶ ἐκκινεῖ πάλιν ἡ πομπὴ πρὸς τὴν δυτικὴν θύραν (ἢ τοι πρὸς τὰς βασιλικὰς πύλας) τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ψάλλει τὸ ἀπολυτικίον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Τοῦ ἀρχιερέως φθάσαντος πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν, ἵσταται ἡ λιτανεία· ὁ δὲ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ χριστολογικὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεν-

νηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδασκαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἐλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλათαι, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνῃσιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξε.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ Ἱ. κομπὴ πρὸς τὴν μεσημβρινήν (νοτίαν) θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. Ὅταν ὁ ἀρχιερεὺς φθάσῃ εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, ἵσταται ἡ κομπή, καὶ ὁ προῖστάμενος ἀναγινώσκει τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

— *Μιχαὴλ τοῦ ὀρθοδόξου βασιλέως καὶ Θεοδώρας τῆς ἁγίας αὐτοῦ μητρός, αἰωνία ἡ μνήμη.* [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ')].

— *Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Λέοντος, Αλεξάνδρου, Χριστοφόρου, Νικηφόρου, Ἀνδρονίκου, Ἰσαακίου, Αλεξίου καὶ Θεοδώρου, τῶν τὴν οὐράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλλαζομένων, αἰωνία ἡ μνήμη.* [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ')].

— *Ἰγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, Ἀντωνίου, Ἰωσήφ καὶ πάντων τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγωνισαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη.* [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ')].

— *Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθεῖημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείας τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.*

Ὁ χορὸς «Ἀμήν» καὶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*» (εἰς χρόνον ἀνάλογον) [ἢ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*Χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα*» κ.λπ.], ἐνῶ ἡ ἱ. πομπὴ ἐπιστρέφει εἰς τὸν σολέα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸν ψαλμικὸν στίχον «*Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος*». Τὸν αὐτὸν στίχον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν, καὶ εἶτα τὸ «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἑξῆς.

Ἀντίφωνον α΄

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἢ τις οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Εἰπάτωσαν οἱ λελειτουργημένοι ὑπὸ Κυρίου, οὗς ἐλντρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β΄

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦα.

Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Αἴτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ): Απόστολος: Κυριακῆς α΄*

* Προκείμενον, ἤχος δ΄, Ὡδὴ τῶν πατέρων, «Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν», στίχ. «Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν». —

νηστεϊῶν, «*Πίστει Μωυσῆς μέγας γενόμενος*» (Εβρ. ια' 24-26, 32-40)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, «*ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν*» (Ιω. α' 44-52).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*»· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*»· κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἐσπέρια εἰς στίχους 10, καταनुκτικὰ τοῦ (πλ. α') ἤχου 4 «*Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι*» κ.λπ. (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου 3 «*Δίδου μοι κατάνοξιν*» κ.λπ., καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (6 Μαρτίου) ἕτερα 3 «*Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον «*Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν*». Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «*Ἐδωκας κληρονομίαν*» κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψδίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ· «*Νῦν ἀπολύεις*» κ.τ.λ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

6. Δευτέρα. Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων (†845). Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τ. σταυροῦ ὑπὸ τῆς ἁγίας Ἑλένης (326).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου, ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς προδεδήλωται, κατὰ τὴν τάξιν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Περὶ τῶν κανόνων ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἀπὸ Δευτέρας ἕως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἑβδομάδων τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ. Τρίτης διεξάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ (ἄνευ Εὐαγγελίου) καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ.

Ἀλληλουιάριον, ἦχος πλ. δ', στίχ. α' «*Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ*», στίχ. β' «*Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν· ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς*».

Σχετικῶς μὲ τοὺς κανόνας ὑπάρχουν κατὰ τόπους καὶ κατὰ ἰ. μονὰς διάφορα τυπικά.

1. Τὸ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις Τριψιδίου §23, ὑποσ. 17) ὀρίζει μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου μόνον ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος· τοῦτο τηρεῖται καὶ εἰς πολλὰς ἐνορίας, ἰδίως νησιωτικῶν περιοχῶν.

2. Εἰς ἄλλας ἰ. μονὰς καὶ περιοχάς, ὡσάκις ἐν τῷ ἀποδείπνῳ λέγεται κανὼν ἐκ τοῦ Μηναίου, τὸ Θεοτοκάριον παραλείπεται.

3. Εἰς ὠρισμένας ἐκκλησίας συμπάλλονται ἀμφότεροι οἱ κανόνες, ὁ τοῦ Θεοτοκαρίου καὶ ὁ τοῦ Μηναίου, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψιδίῳ σημειουμένην τάξιν (α' Κυρ. τῶν νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανυκτικοῦ ἐσπερινοῦ)· ἢ τοι ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἐσπέρας ἐν τοῖς μεγ. ἀποδείπνοις ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (8-23 Ἀπριλίου) ὁμοῦ μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ ὅποιοι καὶ προηγούμενοι. Ἀπὸ γ' φθῆς κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἀφ' ς' τῆς Θεοτόκου· μετὰ τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου καὶ εἴτα τὰ 3 τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Ὅταν συμπληρωθοῦν οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου, λέγεται μόνον τὸ Θεοτοκάριον.

4. Τέλος πολλαχοῦ τὸ μέγα ἀπόδειπνον διεξάγεται ἄνευ οἰουδήποτε κανόνος (πλὴν τῆς α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν βεβαίως καὶ τῶν ἀποδείπνων τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος).

7. Τρίτη. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων ἱερομαρτύρων (δ' αἰ.). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 27 Φεβρουαρίου καὶ 6 Μαρτίου.

8. Τετάρτη. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας (†842-5), Ἑρμοῦ ἀποστόλου (α' αἰ.).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγουμένων. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ ἡ' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Τὴν πνευματικὴν, ἀδελφοί» (δῖς), τὸ μαρτυρικὸν «Πανεύφημοι μάρτυρες» καὶ τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριψιδίου ἀνὰ μίαν, εἴτα 3 τοῦ Μηναίου (9 Μαρτίου) «Φέροντες τὰ παρόντα» εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου «Ἔργοις σκοτει-

νοῖς»· εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «*Κατενθνηθήτω*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης κοινωνικῶν «*Γεύσασθε καὶ ἴδετε*», «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*», καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μέγα ἀπόδευτον. Εἰς τοὺς ἱκετευτικούς στίχους «*Παναγία δέσποινα Θεοτόκε*» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ ὁ ἐξῆς στίχος «*Ἄγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν*».

9. Πέμπτη. † Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων (†320).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τοὺς αἶνους ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων «*Χορὸς τετραδεκαπύρ-
σευτος*», «*Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν*», «*Ἀληθείας κρατῆρα*», Δόξα, «*Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον*» (βλέπε εἰς τὸν στίχον τῶν αἶνων), Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ἀδιόδευτε πύλη*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Τὰς ἀληθδόνας τῶν ἁγίων*».

Εἰς τὸν ὄρθρον (ἐορτάσιμον). Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Τὰς ἀληθδόνας τῶν ἁγίων*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*». [Τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Τὰ καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, Τρίτης ιβ΄ ἐβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα΄ 12-19). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν μαρτύρων· ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*». Τὸ ἐξαποστειλάριον τῶν μαρτύρων καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων «*Δεῦτε μαρτυρικὴν*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Ἀθλοφόροι Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μακαρίζομέν σε*»· δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν μαρτύρων.

ΩΡΑΙ. Εὐθὺς «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» (γ΄), καὶ αἱ ὥραι λιταί, λέγοντες εἰς ἐκάστην χῦμα, μετὰ μὲν τοὺς ψαλμούς, Δόξα, «*Τὰς ἀληθδόνας*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων «*Πᾶσαν στρατιάν*». Εἰς τὴν θ΄ ὥραν συνάπτονται, ὡς συνήθως, οἱ μακαρισμοὶ (μὲ μόνον τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων) κ.τ.λ.· μετὰ τὸ «*Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς*» καὶ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον*

κράτος» ὁ ἱερεὺς τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν», μεθ' ὃ ἄρχεται

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἱ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. Ὁ ἱερεὺς «*Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία*». «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρίς καὶ ὁ προοιμιακός. Τὰ εἰρηνικά, καὶ τὸ ἡ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («*Πρὸς Κύριον*»). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» εἰς στίχους 10, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὰ ἀπόστιχα (Τριψῆδιον, Πέμπτη β' ἑβδομάδος ἑσπέρας) «*Μὴ νηστεύσαντες κατ' ἐντολὴν τοῦ κτίσαντος*» δίς, τὸ ἐν συνεχείᾳ μαρτυρικὸν «*Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων*» ἁπαλῆ, εἶτα τὰ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ Τριψῆδιου 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς «*Πλευρὰν ἐκκεντούμενος*» κ.λπ., καὶ ἐκ τοῦ Μηναιίου τὰ 3 στιχηρὰ τῶν ἁγίων «*Φέροντες τὰ παρόντα*» κ.λπ. (9 Μαρτίου, εἰς τὸν πρῶτον ἑσπερινὸν) εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, τῶν ἁγίων «*Ὡς φθαῖς ἁσμάτων*», Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι προσόμοιον σταυροθεοτοκίον (ἐκ τῆς 6ης Μαρτίου), πρὸς τὸ «*Τριήμερος ἀνέστης*».

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἱλαρὸν*» ὁ νεὺς μέλους, ὁ ἱερεὺς «*Ἐσπέρας*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριψῆδιου καὶ τὸ «*Κατευθυνθήτω*» κατὰ τάξιν ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τῶν χορῶν. Ὁ Ἀπόστολος τῶν μαρτύρων, Μαρτίου 9, «*Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον*» (Εβρ. ιβ' 1-10), τὸ Εὐαγγέλιον αὐτῶν, Τετάρτης θ' ἑβδ. Ματθαίου, «*Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*» (Μτθ. κ' 1-16). Καθεξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων δώρων. Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*» τὸ «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*» κ.λπ. εἰς δὲ τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύονται πάλιν οἱ ἅγιοι τῆς 9ης Μαρτίου.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

- 10. Παρασκευή.** Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων (†251). Ἀναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαὴλ Μαυροεῖδη νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει (†1544).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὸ ἡ' κάθισμα, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «*Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος*» (δῖς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ (πλ. α') ἤχου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναιίου (Μαρτίου 11) προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «*Ἐμνήσθην τοῦ προφήτου*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ*»· εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ β' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*», εἶτα τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται ἡ β' στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου «*Ἦκουσαν οἱ ποιμένες*». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*», καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

- 11. Σάββατον β' τῶν νηστειῶν.** Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων (†638-44). Πιονίου, Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ τῶν μαρτύρων, Θεοδώρας ὁσίας (τῆς ἐκ Σερβίων Κοζάνης) βασιλίσσης Ἄρτης.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν «*Ὅτι πρέπει σοι*», οἱ χοροὶ εἰς ἤχον β' τὸ ἀλληλουϊάριον, δῖς ἄνευ στίχων καὶ δῖς ἐφύμνιον τῶν στίχων «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*», «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*». Ἀπολυτίκια, τὸ μαρτυρικὸν «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «*Μήτηρ ἀγία*». Καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. α' ἤχου, «*Κύριε, τὸ ποτήριον*» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, ἀλλ' εἰς τὸ Δόξα, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου «*Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν*» (δὲ περ θὰ ψαλῇ ὑποχρεωτικῶς μετὰ τὰ εὐλογητάρια) λέγεται τὸ παρόν (ἐκ τοῦ μεγάλου Εὐχολογίου).

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁμαρτίαις γεγεννήμεθα· δι' ὃ σε ἱκετεύομεν· τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἃ ὡς ἄνθρωποι καὶ θνητοὶ ἐν βίῳ ἐπραζαν, πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Χαῖρε, πόλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος*». Εὐθύς [ὁ Ἄμωμος εἰς στάσεις δύο καὶ] τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, μετὰ τὰ ὁποῖα γίνεται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων (ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Ψυχοσαββάτου τῆς ἀπόκρεω). Εἶτα οἱ χοροὶ τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν*», Δόξα, «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατεῖλας*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. [Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν καὶ] ὁ κανὼν τοῦ Μηναιίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε' ᾠδῆς μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς ζ' ᾠδῆς μετὰ τῶν τετραφθίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριφθίον, Σάβ. β' ἐβδ.). Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναιίου, αἰτησις, «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός*», τὸ μεσφθίον τοῦ Μηναιίου κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ε' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραφθίου «*Βυθός μοι τῶν παθῶν*», αἰτησις, «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*», εἶτα τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἀγίων*» καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τετραφθίου «*Τὸν ἐξ ἀνάρχου*» στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμωτέραν*» (εἰς ἤχον γ')· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραφθίου «*Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος δίδς.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*» καὶ θεοτοκίον «*Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων*» (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριφθίου 4 ἰδιόμελα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Εὐλογημένος ὁ στρατὸς*» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Σὺ ἐπλασάς με, Κύριε*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μακαρίζομέν σε*». «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν προσόμοια νεκρώσιμα τοῦ ἤχου «*Αἶγλη τοῦ σου προσώπου, Χριστέ*» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριφθίου. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ ἀπολυτικά τῆς μετ' Ἀλληλούα ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μήτηρ ἀγία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη («τῶν καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», «*Μνήσθητι, Κύριε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ,

κοντάκια «*Μετὰ τῶν ἁγίων*» καὶ «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Ἀπόστολος: Σαββάτου β' ἐβδ. νηστειῶν, «*Βλέπετε μήποτε ἔσται*» (Ἑβρ. γ' 12-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον*» (Μρ. α' 35-44). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· «*Ἄξιον ἐστί*»· «*Μακάριοι οὖς ἐξελέξω*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». Ἐάν υπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα· καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Οὗτος ὁ τύπος τηρεῖται καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ἐπομένων γ' καὶ δ' ἐβδομάδων, ἐναλλασσομένων τῶν καθισμάτων, μαρτυρικῶν καὶ νεκρωσίμων τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος· ἐκτὸς εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου.

2. Εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου ἐν τῷ β', γ' ἢ δ' Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν, ψάλλονται εἰς τὸν ὄρθρον καταβασαί «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*».

- 12. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.** «Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ (†818). Γρηγορίου Ῥώμης τοῦ Διαλόγου (†604), Φινεὲς τοῦ δικαίου (1430 π.Χ.), Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου (†1022). Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§35-37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 3 εἰς 4, Δόξα, «*Ὅσιε τρισμάκαρ*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Ὁ γρήγορος γλῶσσά σου*», Καὶ νῦν, «*Ἀνύμφευτε παρθένε*». Ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», κ.λπ..

Εἰδήσεις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, β' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ὕμνος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ὁ τὴν ἐύλογημένην», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ζ΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ιεράρχου, εἶτα τὸ μεσφδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ΄ ζ΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ΄ ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»*, τοῦ Τριωδίου «Χαῖρε, πατέρων καύχημα» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ιεράρχου προσόμοια 3 «Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ» κ.λπ. εἰς 4 —εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, «Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ΄ ᾠδῆς τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστὴρ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος· Κυριακῆς β΄ νηστειῶν, «Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας» (Εβρ. α΄ 10-β΄ 3)· Εὐαγγέλιον:

* Ἐπειδὴ τὸ κείμενον τοῦ ζ΄ ἀναστασίμου ἐξαποστειλαρίου δημοσιεύεται πολλαχοῦ μὲ λάθη, παρατίθεται ἐνταῦθα διωρθωμένον.

«Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, σῶτερ εἴ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στάς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγέλω, ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει».

ὁμοίως, «*Εἰσῆλθεν ὁ Τησοῦς εἰς Καπερναούμ*» (Μρ. β' 1-12). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ *Ἐξαίρετως* τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*» κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ*»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» κατανυκτικὰ 4 τοῦ πλ. β' ἤχου «*Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι*» κ.λπ. (ζήτησι ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου), προσόμοια 3 τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου «*Ἀμέτρητά σοι πταίσας*» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (13ης Μαρτίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον. Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», μέγα προκείμενον «*Μὴ ἀποστρέψης*». Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἰδιόμελον «*Χαλινοὺς ἀποπτύσας*» (δὶς), τὸ μαρτυρικόν, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὰ οὐράνια ὁμνεῖ σε*», «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὰ «*Θεοτόκε παρθένε*» κ.λπ. ὡς τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

- 13. Δευτέρα.** Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου ΚΠόλεως (†846). Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἱερομάρτυρος (β' αἰ.).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 27 Φεβρουαρίου καὶ 6 Μαρτίου.

- 14. Τρίτη.** Βενεδίκτου ὁσίου (†543)· Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμψάκου (θ' αἰ.).

- 15. Τετάρτη.** Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (†303). Ἀριστοβούλου ἀποστόλου Βρετανίας, Μανουήλ νεομάρτυρος τοῦ Κρητός (†1792).

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ἡ' κάθισμα. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριψδίου «*Ἀσώτως διασπείρας*» (δὶς), τὸ μαρτυρικόν «*Ἱερεῖα ἐμψυχα*» (ἄπαξ), τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψδίου «*Ἥλιον αἰγάσματα*» καὶ ἕτερα 3 τοῦ Μηναίου (16 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

- 16. Πέμπτη.** Σαββίνου τοῦ Αἰγυπτίου (†287). Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' αἰ.), Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

17. Παρασκευή. Ἀλεξίου ὁσ. τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ (†411).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ἡ΄ κάθισμα. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «*Ἀσώτου δίκην ἀπέστην*» (δῖς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β΄ ἤχου «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*» (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τοῦ Μηναίου (18 Μαρτίου) ἕτερα 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου «*Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*» (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου)· εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Σημειώσεις. Ἐνθα ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, ἡ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. τῆς 10ης Φεβρουαρίου καὶ τῆς 9ης Μαρτίου· Απόστολος· τοῦ ὁσίου, 6 Δεκ. (Ἑβρ. γ΄ 17-21)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Σαβ. δ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ΄ 1-10).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ γ΄ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται ἡ γ΄ στάσις τοῦ ἀκαθίστου «*Νέαν ἔδειξε κτίσιν*», ὡς εἴθισται. Κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α΄ χαιρετισμῶν (ἀλλ΄ ἄνευ Εὐαγγελίου).

18. Σάββατον γ΄ τῶν νηστειῶν. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (†386). Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†300).

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ΄ Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β΄ Σαββάτου τῶν νηστειῶν (11 Μαρτίου). Εἰς τὰ καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β΄ ἤχου «*Ἀθλητικὸν ἀγῶνα*» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα*», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοδοκίον τοῦ ἤχου «*Ὁ τὴν εὐλογημένην*»· ἀλλὰ μετὰ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν*» κ.λπ.. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν δύο τετραωδίων κανόνων τοῦ Τριωδίου. Ἀπὸ γ΄ ὥδῃς ὁ εἰρμός, αἵτησις, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεο-

τοκίου. Ἀφ' ἧς ὥδης τοῦ β' τετραφιδίου ὁ εἰρμός αὐτοῦ, αἰτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*» καὶ τὸ συναξάριον. «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμός τῆς ἡ' ὥδης τοῦ β' τετραφιδίου «*Οἱ θεορρήμονες παῖδες*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπαναλαμβάνοντες «*Τὴν τιμωτέραν*» (εἰς ἧχον πλ. δ')· εἶτα ὁ εἰρμός τῆς θ' ὥδης τοῦ β' τετραφιδίου «*Μεγαλύνομέν σε*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἧχου τῆς ἐβδομάδος δις.) Ἐξαποστευλάριον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εἰς τοὺς αἶνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἶνων ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριφιδίου (ἧχος πλ. β'). Ἀπολυτικά τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ ἁγία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάβ. τῶν νηστειῶν (11 Μαρτίου). Ἀναγνώσματα Σαββάτου γ' ἐβδομάδος νηστειῶν (Εβρ. ι' 32-38· Μρ. β' 14-17).

- 19. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ** (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῆς Ἀθηναίας. Κλαυδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων (†283)· Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορναῖ (†1564). Ἦχος βαρὺς, ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριφιδίου §§38-40).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριφιδίου 4, Δόξα, «*Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὁ συμμαχήσας, Κύριε*». Ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἧχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον τοῦ σταυροῦ «*Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστίν*», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτικίον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*».

Εἰδήσις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθῇ ἐν ταῖς ἐνορίαις μία λειτουργία προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μετὰ τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εἶτα κάθισμα τοῦ Τριφδίου «Ὡς παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· (εὐλογητάρια δὲν λέγονται). Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (ζ΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριφδίῳ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Τριφδίου μόνον μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ εἰς 8· πρῶτον ὁ εἰρμὸς δις «Ὁ θεϊότατος προετόπωσεν», εἶτα εἰς τὸ α΄ τροπάριον στίχος «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ὡς εἰς τὸ Τριφδίον)· οὕτω ποιοῦμεν ἐν ἐκάστῃ ᾠδῇ. Μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριφδίου κατὰ σειράν, «Ὁ σταυρὸς σου, Κύριε, ἡγίασται» κ.λπ.. Μετὰ τὴν ζ΄ ᾠδὴν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριφδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ («πρόσειρμα») εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν «Ὁ θεϊότατος προετόπωσε»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὡς μήτηρ παρθένε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ΄ ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», τὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τὸ σταυροθεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια τοῦ σταυροῦ 3 «Ὡς φωναῖς ἀλαλάξωμεν» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριφδίου «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἤχον δ΄ [αγια]), εἰς τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς ὁποίας γίνεται

Ἡ τελετὴ τῆς προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας πρὸ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱ. βήματος σχηματίζεται ἰ. λιτανεία κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· προηγοῦνται οἱ λαμπαδοῦχοι, ἀκολουθοῦν οἱ φέροντες τὰ ἑξαπτέ-

ρυγα, εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὸ ἁσματικὸν «*Ἅγιος ὁ Θεός*» καὶ εἶτα οἱ μετὰ θυμιατῶν θυμιῶντες.

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ ἁσματικόν, ὁ ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐπ' αὐτῆς ἐν ἡντρεπισμένῳ δίσκῳ μετ' ἀνθέων καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων· εἶτα αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἁγ. Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἱ. λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸ ἡντρεπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ καὶ ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἁσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «*Σοφία, ὀρθοί*», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπάριον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλων τὸν ὕμνον «*Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν*», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἶτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «*Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιόν*» κ.λπ., ἐνῷ προσέρχεται ὁ λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ἄνθη. Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ἰδιομέλων πληρωθέντων, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Σημείωσις. Ὁ τ. Σταυρὸς τῆς τελετῆς παραμένει ἐν τῷ ἡντρεπισμένῳ δίσκῳ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν ἕχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς παρούσης ἐβδομάδος, ὅτε γίνεται ἡ τελευταία προσκύνησις αὐτοῦ καὶ αἶρεται ἐν τῷ ἱερῷ βήματι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐξῆς.

Ἀντίφωνον α'

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

*Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.
 Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου,
 Κύριε. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...
 Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...*

Ἀντίφωνον β΄

*Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
 σοι, ἁλληλοῦια.*

*Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐ-
 τοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...*

*Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σω-
 τηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...*

Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὕψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

*Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑπο-
 ποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»*

*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ ἐλόγησον τὴν κληρο-
 νομίαν σου. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»*

*Καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.
 «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»*

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς
 ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας», «Σῶσον,
 Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ
 ὑπερμάχῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἁλληλουιάριον τοῦ
 Σταυροῦ. Απόστολος: Κυρ. γ' νηστ., «Ἐχοντες ἀρχιερέα μέγαν»
 (Εβρ. δ' 14-ε' 6). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου
 ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ
 Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ'
 ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἁλληλοῦια». Ἀντὶ τοῦ
 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Σῶσον, Κύριε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Κατέλυσας», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ βαρέος ἤχου «Ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς» κ.λπ. (ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Κύριε, ὁ ἐπὶ σταυροῦ ἐκουσίως» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 20) ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ· «Νῶν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

- 20. Δευτέρα.** Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάββα ἀναιρεθέντων πατέρων (†796). Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου (†1793).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 27 Φεβρουαρίου καὶ 6 Μαρτίου.

Εἰδήσεις. Σήμερον Δευτέρα καὶ τῇ Τετάρτῃ, εἰς τὴν α΄ ὥραν ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον» ψάλλομεν «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» τρις καὶ γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου σταυροῦ. Σημειωτέον ὅτι ἐν ταῖς δυοῖς ταύταις ἡμέραις εἰς πάσας τὰς ὥρας λέγομεν κοντάκιον (χῆμα) μόνον τὸ τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία»· ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς.

- 21. Τρίτη.** Ὁσίου Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (†610).

Εἰδήσεις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ Τριψδίου, ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς 22ας Μαρτίου καταλιμπάνεται (λεγομένη εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον σήμερον τὸ ἐσπέρας).

- 22. Τετάρτη.** Βασιλείου ἱερομ. πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας (†362). Καλλινίκης μάρτυρος (†252).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Εἰς τὸν ὁρθρον ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριψδίου, ἄνευ δηλονότι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου· εἰς ἐκάστην ᾠδὴν τοῦ ἐννεαψδίου κανόνος τοῦ Σταυροῦ λέγονται πρὸ τῶν τροπαρίων οἱ εἰρμοὶ αὐτοῦ (κατὰ τὸ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· βλέπε ἐν τῷ Ὡρολογίῳ εἰς τὸν κανόνα

τῶν Οἰκῶν τοῦ τιμίου Σταυροῦ)· μετὰ τὴν ζ΄ ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «*Οὐκέτι φλογίνῃ ῥομφαία*» μετὰ τοῦ οἴκου «*Τρεῖς σταυροὺς ἐπήζατο*», τὸ συναξάριον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» –εἰς στίχους 10– ψάλλομεν τὰ δύο ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς (τοῦ Τριωδίου) «*Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος*» καὶ «*Οἱ ἐν κροπιῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι*», τὸ μαρτυρικὸν «*Ἀκορέστω διαθέσει*», τὰ 3 προσόμοια τοῦ σταυροῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (23 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ*» (τοῦ Τριωδίου). Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς προηγιασμένης, ἐν ᾗ μετὰ τὰς δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων λέγονται ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης καὶ τὰ διακονικὰ τῶν «*φωτιζομένων*» «*Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα*».

23. Πέμπτη. Νίκωνος ὁσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων (†251).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προεδέχλωται.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν (ἄνευ προηγιασμένων). Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ ἐνδιάτακτον κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*», τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριωδίου «*Τὸν ἀειμακάριστον*» κ.λπ. καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου (τῆς 24ης Μαρτίου) «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*» ἄνευ εισόδου «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· εἰς τὸν στίχον τὸ ἰδιόμελον «*Παρὰ Κυρίου τοῦ ταπεινώσαντος ἐαυτόν*» (δὶς), τὸ μαρτυρικὸν «*Οἱ μάρτυρές σου Κύριε*» (ἅπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*» (ζῆτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶν τῆς 24ης)· τρισάγιον, «*Θεοτόκε παρθέने*» κ.λπ., «*Κύριε, ἐλέησον*» μ΄, «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», τὰς 3 μετανοίας, τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς*», «*Εὐλόγησώ τὸν Κύριον*» (ψαλμὸς λγ΄), «*Ἐψώσω σε, ὁ Θεός μου*» (ψαλμὸς ρμδ΄) καὶ ἀπόλυσις.

Εἰδήσις. Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, ἐνθα λέγονται κανόνες, λέγεται ἐκ τοῦ Τριωδίου ὁ πλήρης κανὼν τοῦ τιμίου Σταυροῦ «*Τὸν τοῦ Κυρίου προσελθόντες σήμερον*» (Παρασκευῆς δ΄ ἑβδομ. νη-στειῶν), διότι θὰ παραλειφθῇ αὐριον εἰς τὸν ὀρθρον.

24. Παρασκευή. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α' αἰ.).

Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. σήμερον δὲν τελεῖται προηγιασμένη λειτουργία.

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Μεσονυκτικὸν τὸ καθ' ἡμέραν. Μετὰ μὲν τὸ β' τρισάγιον (ἀντὶ τοῦ «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται*») τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου*», μετὰ δὲ τὸ γ' (ἀντὶ τῶν νεκρωσίων τροπαρίων) τὸ κοντάκιον «*Ἐπελεύσει πνεύματος*». Μετὰ τὸ «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*», τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς*» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

[Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας]. Καθίσματα σταυρώσιμα τοῦ ἤχου (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριψοῦ, ἤχος βαρύς, τῇ Παρασκευῇ πρωί):

α) ἄνευ στίχου «*Πορὸς φωτεινότερον*»,

β) με στίχον «*Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ*», τὸ κάθισμα «*Ὁ δεσπότης τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων*»,

γ) με στίχον «*Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ*» τὸ μαρτυρικὸν τῆς σειρᾶς «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε, τὸν ἐχθρόν*»,

δ) Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ πρὸ τοῦ μαρτυρικοῦ σταυροθεοτοκίον.

Εἶτα [μετὰ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ τῆς ἡμέρας καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Τριψοῦ (βλέπε Παρασκευῇ δ' ἑβδομάδος) «*Τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν*» κ.λπ..

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν. Κανόνες, ὁ προεόρτιος τοῦ Μηναιίου «*Ὁ κόσμος περιχαρῶς*» μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ τὰ δίσαιμα τριψοῦ τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριψοῦ) εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῳδιον τοῦ Μηναιίου κάθισμα «*Σήμερον ἅπανα κτίσις*»· ἀφ' ἧς τὸ προεόρτιον κοντάκιον «*Ἐπελεύσει Πνεύματος*» καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τοὺς κανόνες, εἰς στίχον «*Αἰνοῦμεν, ἐλόγοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ δευτέρου τριψοῦ «*Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ*»· στιχολογοῦμεν τὸ

«Μεγαλόνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες τὸν εἰρμὸν «Τὴν τιμιωτέραν» (εἰς ἤχον δ΄)· ἐν τέλει ὁ εἰρμός τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ πάλιν τριψοδίου «Τὸν ἄσπορον τόκον σου» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

Ἐξαποστειλάριον τὸ προεόρτιον «Ὡς δῶρα προεόρτια» (δίδς), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Ὁ τῆς ἀληθείας ἐξεταστῆς» (δίδς) καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν» (ὑπαξ) εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, τοῦ σταυροῦ «Σήμερον ὁ δεσπότης τῆς κτίσεως», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω»· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς».

Αἱ ὥραι α΄, γ΄ καὶ ζ΄ ἀναγινώσκονται λιταί (οὐδὲν ἐκ τῶν συνήθων τροπαρίων ψάλλεται ἐν αὐταῖς), ἀρχόμεναι ἀπασαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ΄. Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς ἐκάστης, Δόξα, «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», Καὶ νῦν, τὸ ἐνδιάτακτον θεοτοκίον μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος»· μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ζ΄ ὥρας «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων» ἡ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Εἰς ὅσας ἐνορίας τηρεῖται τὸ ἔθος τῆς τελευταίας σταυροπροσκυνήσεως, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῶν ὥρῶν ὁ ἱερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εὐρίσκεται ὁ τ. Σταυρός, θυμῇ τρεῖς καὶ ποιήσας τρεῖς μεγάλας μετανοίας ἀσπάζεται τὸν τ. Σταυρόν, κατόπιν προσκυνεῖ αὐτόν κατὰ τάξιν καὶ ὁ παριστάμενος λαός, ἐνῶ ψάλλονται ὁ ὕμνος «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» γ΄ καὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοὶ» (ζῆτει τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ)· εἶτα αἱρεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ὁ τ. Σταυρὸς ἐν τῷ ἰ. βήματι, καὶ ἀκολουθεῖ ἡ ἀπόλυσις.

Οἱ χαίρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου ψάλλονται τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑορτίου ἑσπερινοῦ (βλέπε ἐν συνεχείᾳ 25ῃ Μαρτίου).

25. Σάββατον δ΄ τῶν νηστειῶν. † Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821).

Ἡ θ΄ ὥρα, ἀν τελεσθῇ πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ, ἀναγινώσκεται λιτή, μὲ κοντάκιον καὶ ἀπολυτίκιον τὰ προεόρτια.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἐκ μόνου τοῦ Μηναιίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν (ἄνευ ψαλτηρίου), εἰς τὸ «*Κύριε ἐκέκραξα*» στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «*Βουλὴν προαιώνιον*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «*Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς Ἰαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς [ἢ τοι τὰ εὐρισκόμενα δύο εἰς τὸν ἑσπερινόν τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β' ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 25ης (α'—Τῆς Ἑξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. «*Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ*», β'—Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. «*Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ*», γ'—Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. «*Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπέκεινα*»)].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα «*Τῷ ἔκτῳ μηνὶ ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*».

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ψάλλεται τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως ἐμμελῶς ἢ δ' **στάσις τῶν οἰκῶν** τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου «*Τεῖχος εἴ τῶν παρθένων*», ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ τέλος τῶν οἰκῶν τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον, τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*» γ'.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ἡ τῆς ἑορτῆς· «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἧς τὸν Εὐαγγελισμόν ἐορτάζομεν, δυνάμει... τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς...*»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῆς ἁπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐξηρεύζατο ἡ καρδία μου*».] Καθίσματα τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς 6), «ἀνευ στίχου», ἀλλὰ μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς. Ἀπὸ γ' καὶ 5' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀντὶ τοῦ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ψάλλεται τὸ μεγαλυνάριον «*Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην*» ἐξάκις μετ' ἐφυμνίου ἐκάστοτε τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος· ἐν τέλει πάλιν «*Εὐαγγελίζου, γῆ... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ*».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἁπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «*Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἁλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς (25ης Μαρτίου), «*Ὁ ἀγιαζὼν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι*» (Εβρ. β' 11-18)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Συνέλαβεν Ἐλισάβετ*» (Λκ. α' 24-38).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ*». Κοινωνικὸν «*Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ· ἁλληλούια*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Μετὰ τὸ «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*», τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», εὐθὺς ἡ δοξολογία, καὶ κατόπιν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓν τριπλοῦν «*Κύριε, ἐλέησον*», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης αἰτήσεως, ὅπου ψάλλουν «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» γ', καὶ τῆς ἑκτῆς, ὅπου ψάλλουν τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πρᾶεῖα τῇ φωνῇ.

«*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...*»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ ἐκάστω ἔθνει τὰς ἰδίας ὁροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτὸ ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας τῇ θείᾳ σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηρίζας καὶ διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας· αὐτός, πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων ἢ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαισον· ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον. Τοὺς πιστοὺς ἀρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς «*Ἀμήν*», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν, καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Εἰδήσεις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου». Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν ἐν Γοτθία 26 μαρτύρων. Ἦχος πλ. δ', ἐωθινὸν η'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινὸν χθές.

Σημείωσις. Τὸ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις 25ης Μαρτίου §§24-25, ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ), λόγῳ παλαιῶν ἀντιγραφικῶν λαθῶν καὶ ἀσαφειῶν, παρουσιάζει διὰ σήμερον ἐλλείψεις τινὰς καὶ ἀντιφάσεις πρὸς παγίως διατάξεις διὰ τὰς ἀποδόσεις τῶν ἑορτῶν· ἐπὶ παραδείγματι διακόπτει τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν ὄρθρον, ὃ περ ῥητῶς ἀντιφάσκει πρὸς τὴν Προθεωρίαν τοῦ αὐτοῦ Τυπικοῦ (§37 τῆς Προθεωρίας καὶ κυρίως §38· πρβλ. καὶ 25 Μαρτίου §§6-8, ἀπόδοσις ἐν Σαββάτῳ, ἐπεκτετινομένη εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας τῆς ἡμέρας). Ὅθεν ἀναπληροῦμεν τὰ ἐλλείποντα ἐκ τῆς Προθεωρίας καὶ ἐκ παρεμφερῶν περιπτώσεων· πρβλ. καὶ Σύστημα Τυπικοῦ, §§1058-1061.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ α' κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, τῆς ἑορτῆς 3 «*Βουλὴν προαιώνιον*» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου (Μαρτίου 26) ἕτερα 3 «*Γαβριήλ ὁ μέγιστος*» κ.λπ., Δόξα, «*Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα ἀνήκουν εἰς τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς καὶ δὲν ἀναγιγνώσκονται ἐνταῦθα).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «*Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί*» (δ ζητεῖ εἰς τὸ Μηναῖον μετὰ τὴν λειτουργίαν τῆς 25ης Μαρτίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου*

καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, ἥς τὸν Εὐαγγελισμόν ἐορτάζομεν, δυνάμει...»

Σημείωσις. Ἡ ἐν τῷ Τριφδίῳ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείκνοις (Τ.Μ.Ε.).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰδήσις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, ε' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν τρεῖς λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ, τῇ Πέμπτῃ τοῦ μεγάλου Κανόνος καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ὕμνος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν αὐτῶν ἀνά ἐν κάθισμα τῆς ἐορτῆς (25 Μαρτίου). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (η')· μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριφδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἐορτῆς (25 Μαρτίου)· ἀπὸ γ' ᾠδῆς [κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἐορτῆς χῦμα καὶ] τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ ἀρχαγγέλου (26 Μαρτίου)· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου μόνον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τῆς ἐορτῆς «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» ὡς χθές, «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «Εὐαγγελίζον, γῆ... Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», καὶ τὰ δύο τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἐορτῆς* ἕτερα 3 «Τῶν οὐρανίων ἀψίδων» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», β') «Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ», Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριφδίῳ ἰδιόμελον τῆς Κυριακῆς «Δεῦτε ἐργασώμεθα», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη».

* Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §31.

Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές (εἰς τὸ β' ἀντίφωνον μετ' ἐφυμνίου «*Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς*»)*· [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ τῆς ἑορτῆς ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἀναστασίμου ἐφυμνίου**: «*Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ἐξ ὧσους κατήλθες*», τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς δ' νηστειῶν, «*Τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγελάμενος ὁ Θεός*» (Εβρ. ζ' 13-20)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀνθρωπὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ*» (Μρ. θ' 17-31).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*» κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς «*Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Ἐξ ὧσους κατήλθες*», Δόξα, «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*»· κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ χθές, καὶ ἀπόδοσις.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», κατανυκτικὰ 4 τοῦ πλ. δ' ἤχου «*Σὲ τὸν βασιλέα*» κ.λπ. (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «*Μεγίστους ἐν καιρῷ*» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (27 Μαρτίου) μετὰ τοῦ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίου τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «*Φῶς Ἰλαρόν*», τὸ μέγα προκείμενον «*Μὴ ἀποστρέψης*». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «*Νῶν ἀπολύεις*» κ.τ.λ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

27. Δευτέρα. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (γ'-δ' αἰ.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου (†950).

* Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37· πρβλ. 25 Μαρτ. §§ 8, 17, 54.

** Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §38.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 27 Φεβρουαρίου καὶ 6 Μαρτίου.

- 28. Τρίτη.** Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς Πελεκητῆς (†754)· Ἡρωδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν δύο ἀκολουθιῶν τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ Μηναίῳ διὰ τὴν ἐπαύριον θὰ ψαλῇ μόνον ἡ μία (Μάρκου Ἀρεθουσίων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ), ἡ ἀκολουθία τῶν μαρτύρων Ἰωνᾶ, Βαραχισίου κ.λπ. ψάλλεται ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ σήμερον τὸ ἑσπέρας.

- 29. Τετάρτη.** Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς (†364).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων δώρων. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν» (ὅπως ἀκριβῶς ὀρίζει τὸ Τριψόδιον) καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» (δῖς), τὸ μαρτυρικόν (ἁπαξ), τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριψοδίου, καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον στιχηρὰ «Ἄπας ὁ βίος μου», με τοὺς στίχους αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριψοδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον «Ὡ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει». Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριψοδίου, «Κατευθυνθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης (T.M.E., διάταξις Τριψοδίου §44).

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὄρθρου.

Α΄. Ὁ μέγας Κανὼν εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν (μετὰ τῶν εἰρμῶν) με στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἢ με τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριψόδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν καταλιμπάνονται τὰ μεσῶδια καθίσματα καὶ τὸ δειπνὸν τριψόδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ ᾠδαὶ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἐμμελῶς· ἀκολούθως ἡ ζ', ἡ η' καὶ ἡ θ' ᾠδὴ καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ εἰρμὸς

«*Ἀσπόρου συλλήψεως*». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*» χῦμα, «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.

Β'. Ὁ Μέγας Κανὼν εἰς τὸν ὁρθρον

[Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «*Πιστεύω*» ψάλλεται ἐκ τοῦ Μηναίου ἡ ἀκολουθία τῆς 30ῆς Μαρτίου.]

Εἰς τὸν ὁρθρον. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ' καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, καὶ ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «*Ἀλληλούια*» οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ πλ. δ' ἤχου (βλέπε εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριψδίου), μὲ καταλήξεις· εἰς τὸ α' «*Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς*», εἰς τὸ β' «*Πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου σῶσον ἡμᾶς*», καὶ εἰς τὸ γ' «*Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*». [Μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] καθίσματα ἀποστολικά τοῦ ἤχου (ὄρα ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου) δύο «*Εὐλογητὸς εἰ, Χριστέ*», (στίχος «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*») «*Τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου*», εἶτα (στίχος «*Θαυμαστὸς ὁ Θεός*») τὸ μετὰ τὸ θεοτοκίον μαρτυρικὸν «*Γενναίως τὸν δρόμον*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Χαῖρε, ἡ δι' ἀγγέλου*». Ὁ ν' χῦμα καὶ ἡ ἱκεσία «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» [ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα φδῶν (Τ.Μ.Ε., Τριψδίου §46)]. Εἴθ' οὕτως ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ μεγάλου Κανόνος (τὰ τροπάρια εἰς προῦμνιον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με*»), συνάπτοντες καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια καὶ τὰ τριψδία (ὅπου ὑπάρχουν), κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψδίῳ τάξιν. Ἀπὸ γ' φδῆς ὁ εἰρμὸς «*Στερέωσον, Κύριε*», αἵτησις καὶ τὰ μεσφδία καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ. Ἀφ' ε' ὁ εἰρμὸς «*Ἐβόησα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου*», αἵτησις, τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*» μετὰ μέλους, ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριψδίου, καὶ οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν. Εἴθ' οὕτως αἱ λοιπαὶ φδαί· εἰς τὴν η' φδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρὶ λεγόμεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον...*», μετὰ τὸ Καὶ νῦν, εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς «*Ὁν στραπαιά*», «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός*», [στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμωτέραν*» (εἰς ἤχον πλ. δ')], εἶτα ψάλλονται τὰ τριψδία καὶ ἡ θ' φδὴ τοῦ μεγ. Κανόνος, καὶ ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρμὸς «*Ἀσπόρου*

συλλήψεως». Αίτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου (μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας ὡς προεσημειώθη καὶ εἰς τὰ τριαδικά), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰῶν χῦμα], «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰῶν ὡς ἐν τῷ Τριφδίῳ, «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., «*Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*» καὶ ἀπόλυσις.

(Τὸ πρῶι αἱ ὄραι καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ὡς ὀρίζονται κατωτέρω τῇ 30ῇ τοῦ μηνός.)

30. Πέμπτη. Ἰωάννου ὁσίου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» (†615).

Α'. Ἄν ὁ Μέγας Κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τὸ πρῶι τῆς Πέμπτης ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ καὶ ὄρθρου μέχρι τῶν τριαδικῶν ψάλλεται ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστησίμοις ἡμέραις· εἴτα [μετὰ τὸ ζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] δύο ἀποστολικά καθίσματα τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ' ὥδης (βλέπε τὸν προηγούμενον ὄρθρον) –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», «*Θαυμαστὸς ὁ Θεός*»–, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Χαῖρε, ἡ δι' ἀγγέλων*»· εἴτα [μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ μετὰ τὴν γ' ὥδην τοῦ μεγ. Κανόνος καθίσματα «*Φωστῆρας θαυγεῖς*», Δόξα, «*Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸν ἀπερίληπτον*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» [καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ὥδων, ὡς συνήθως]. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ δειρμον τριφδίον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ζ' τὸ τοῦ Τριφδίου κοντάκιον «*Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*» μετὰ τοῦ οἴκου «*Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἱατρεῖον*» καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριφδίου. Εἴτα οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν, αἱ λοιπαὶ ὥδαι τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ δειρμου τριφδίου, εἰς δὲ τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ὥδης τοῦ β' τριφδίου «*Τὸν ἀναρχον βασιλέα*», στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἤχον πλ. δ'), εἴτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ β' τριφδίου «*Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Αἴτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (τρὶς), «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶνων ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., «*὘ν τῷ ναῷ ἐστῶτες*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*» καὶ αἱ γ' μεγ. μετάνοιαι.

Εἰς τὰς ὥρας, λεγομένας ὡς συνήθως, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς μόνον τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*» χῦμα. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς*», ἡ ἀπόλυσις. Εἶτα ὁ ἔσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς διατάσσεται κατωτέρω (εἰς τὴν Β' περίπτωσιν).

Β'. Ἄν ὁ Μέγας Κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸν ὁρθρον

Τὸ πρῶτὸ τῆς Πέμπτης (ἀναγινώσκεται τὸ ἡ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἐὰν παρελείφθῃ χθές, καὶ) εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, λέγεται τὸ «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», εἶτα τρισάγιον κ.λπ., «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ', καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι, ὡς συνήθως, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τὸ τρισάγιον, ὡς καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*» χῦμα.

Ὁ ἔσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὰ «*Πρὸς Κύριον*», εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ἰδιόμελον «*Αὐτέξουσίως ἐξεδύθην*» (δὶς), τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (31ης Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης. Εἰς τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπαύριον.

31. Παρασκευή. Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν ἱερομ. (†326), Ἀκακίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Τῷ πρῶτῷ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προεδιήλωται.

Ὁ ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης*», τὸ ἰδιόμελον «*Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ*» δὶς, τὸ μαρτυρικόν ἁπαξ, καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «*Βουλὴν προαιώνιον*» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «*Κατενθυνθήτω*» καὶ

καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων· κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Στιχολογεῖται ὁ ἀκάθιστος ὕμνος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὁρθρου.

Α΄. Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «*Ἄξιον ἐστί*». Μετ' αὐτὸ οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» (ἐκ τρίτου), καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν α' στάσιν τῶν οἰκῶν. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*». Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ (δίχορον) καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν β' στάσιν τῶν οἰκῶν. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται ἡ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδή, τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν γ' στάσιν τῶν οἰκῶν. Εἰθ' οὕτως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται ἡ ζ', η' καὶ θ' ᾠδή (ἐν τῇ ὁποίᾳ θυμᾷ ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς, ὡς εἴθισται), «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν δ' στάσιν τῶν οἰκῶν ἐπισυνάπτων ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τὸν α' οἶκον. Τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον. Τρισάγιον κ.λπ., τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «*Εὐζώμεθα*», ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ κάθισμα «*Τὴν ὀραιότητα*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Β΄. Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος εἰς τὸν ὁρθρον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ἀναγινώσκομεν τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον (ἐν τῇ νάρθηκι), [ψάλλοντες ἐν αὐτῇ τὸν κανόνα τοῦ Μηναίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου (1 Ἀπριλίου)]. Οὐδὲν ἐκ τοῦ Ἀκαθίστου λέγεται ἐνταῦθα οὔτε οἱ οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἐστί*» τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα· μετὰ τὰς εὐχὰς «*Ἀσπλε, ἀμόλυντε*» κ.τ.λ. γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις, «*Εὐζώμεθα*» καὶ «*Δι' εὐχῶν*».

Εἰς τὸν ὁρθρον. Μετὰ τὸ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*» ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ κ.τ.λ. (βλέπε ἐν τῇ Ὠρολογίῳ). Εἶτα ὁ ἐξάψαλμος καὶ ἡ μεγάλη συναπτή.

Α' ΣΤΑΣΙΣ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» (ψαλλόμενον τετράκις εἰς τοὺς συνήθεις στίχους αὐτοῦ) τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» ἐκ τρίτου, καὶ ἡ α' στάσις τῶν οἰκῶν. Εἶτα «*Τῇ*

ὑπερμάχῳ» ἅπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».

Β' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, ἢ β' στάσις τῶν οἰκῶν καὶ αὐθις «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» εἰς 6 (ἐνταῦθα φῶδαι α' καὶ γ'). Ἐν τῇ τέλει ἐκάστης φῶδης (ἄχρι τῆς ε' φῶδης) καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Ἀκαθίστου.

Γ' ΣΤΑΣΙΣ. Ἀπὸ γ' φῶδης, ἡ καταβασία αὐτῆς, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός», τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον, καὶ ἡ γ' στάσις τῶν οἰκῶν. Εἶτα «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον καὶ τὸ μεσφῶδιον κάθισμα «Ὁ μέγας στρατηγός». Αἱ φῶδαι δ', ε' καὶ ζ' τοῦ Ἀκαθίστου, ἀπὸ δὲ τῆς ζ' φῶδης συμπάλλεται καὶ τὸ διειρμον τετραφῶδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, μετὰ τῶν οἰκείων προϋμνίων, ὡς ἐξῆς·

«Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ πρώτου τετραφωδίου·

«Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» εἰς τὰ μαρτυρικά τῶν δύο τετραφωδίων·

«Κύριε, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου» εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ πρώτου τετραφωδίου·

Δόξα εἰς τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ δευτέρου τετραφωδίου. Εἰς τὰ μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ β' τετραφωδίου ὑπάρχοντα τροπάρια λέγονται οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι.

Ἐν τέλει τῆς ζ' καὶ τῶν λοιπῶν φῶδων, καταβασία ψάλλεται ὁ ἐκάστοτε εἰρμὸς τοῦ β' τετραφωδίου.

Δ' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὸν εἰρμὸν «*Τοῦ κήτους τὸν προφήτην*», μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς», «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, ἡ δ' στάσις τῶν οἰκῶν, συναπτομένου ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τοῦ α' οἴκου. Εἶτα «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριφωδίου. Ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ η' φῶδὴ τῶν κανόνων (μόνον ἐν τῷ ὁρθρῳ εἰς τὴν η' φῶδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...*»). Εἶτα «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως*». (Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φῶδης τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἡ θ' φῶδὴ τῶν κανόνων, ἐπισφραγιζομένη μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Ἡσαΐα, χόρευε*».

Ἑξαποστειλάριον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» (δύς). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἄπαξ, ἡ ἑκτενής, τὰ πληρωτικά καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς συνήθως.

(Τὸ πρῶτὴ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ὡς διατυποῦται εἰς τὴν ἐπαύριον.)

ΜΗΝ

ΔΑΠΡΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

1. Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας (†522)· Γεροντίου καὶ Βασιλείδου μαρτύρων.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἄνδρῳ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «*Ἀκτιστε φύσις*» τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθέν*», ἀντὶ δὲ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*».

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τότε ὁ ὀρθρος τελεῖται ὡς ἐξῆς. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθέν μυστικῶς*» δῖς. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*» (ζῆτει μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Ἀκαθίστου «*Ἀνοιζὼ τὸ στόμα μου*» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τὸ δίειρμον τετραῶδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*» ἅπαξ. Ἀφ' ε' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα, ὁ οἶκος «*Ἄγγελος πρωτοστάτης*» καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιζὼ τὸ στόμα μου*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*», καὶ ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «*Ἄπας γηγενής*». Ἐξαποστειλάριον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» (δῖς). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ προσόμοια «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*». Δοξολογία μεγάλη, «*Τὸ προσταχθέν μυστικῶς*» ἅπαξ.

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ χθὲς εἰς τὸν ὀρθρον, τότε [μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν] ἀναγινώσκονται τὰ παραλειφθέντα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, [ἢ α' ὥρα] καὶ εὐθὺς ἡ λειτουργία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἢ ε' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.] Ἄν δὲν ψαλοῦν τυπικά, λέγονται ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λει-

τουργίας (τῶν «καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν», κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, Νοεμβρίου 21, «ἔρχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Εβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σεπτεμβρίου 8, «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56), καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄπας γηγενής»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».*

- 2. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.** «Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας». Τίτου ὁσίου (θ' αἰ.)· Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτύρων (†306), Θεοδώρας παρθενομάρτυρος. Ἦχος α', ἑωθινὸν θ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§54-56).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν»· κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἐθανματούργησε, Χριστέ,... ὁθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορριψαμένη...», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα», Καὶ νῦν, «Ὁ θαύματος καινοῦ». Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἰθισται, καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰδήσις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἁμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (θ')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανόιας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, τὸ μεσῳδιον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, δέσποτα*», τὸ τῆς ὁσίας «*Υπόδειγμα μετανοίας*» καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τῆς ὁσίας προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἐσπερίοις) «*Σὲ μὲν διεκώλυε*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεησεώς μου*», β) «*Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου*», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ (α') κανόνος τοῦ Τριωδίου εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*὘ν σοί, μήτηρ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς ε' νηστειῶν, «*Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερέως*» (Εβρ. θ' 11-14)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα*» (Μρ. ι' 32-45). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*»· κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*὘ν σοί, μήτηρ*»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», κατανυκτικὰ τοῦ α' ἤχου 4 «*Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ*» (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «*Πτωχεύσας ὁ πλούσιος*» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (3 Ἀπριλίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ μέγα προκείμενον «*Ἐδωκας κληρονομίαν*». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «*Νῦν ἀπολύεις*»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

- 3. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαίῳν.** Νικήτα ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†824). Ἰωσήφ τοῦ ὕμνογράφου (†833).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 27 Φεβρουαρίου καὶ 6 Μαρτίου.

- 4. Τρίτη πρὸ τῶν Βαίῳν.** Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαιῷ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (ζ' αἰ.), Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικήτα ἱερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις (†1808).

- 5. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαίῳν.** Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Πλούσιος ἐν πάθει» (δῖς), τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (6 Ἀπριλίου) τὰ 3 προσόμοια εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

- 6. Πέμπτη πρὸ τῶν Βαίῳν.** Εὐτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως (†582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων (†344-47).

- 7. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαίῳν.** Καλλιοπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων (†304). Γεωργίου ὁσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης (θ' αἰ.). Σάββα ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ (†1948).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» – ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι» – τὸ ἰδιόμελον «Τὴν ψυχωφελὴ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα» (δῖς), τὸ μαρτυρικὸν (ἅπαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἰδιόμελα (ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχωφελὴ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν» (τὸ μέγα). Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀποδείπνον. Μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριψδίῳ κανὼν τοῦ ἁγίου Λαζάρου μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*»· μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «*Εποίησε κράτος*» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Ἦ πάντων χαρά*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», «*Ἀσπυλε, ἀμόλυντε*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐζώμεθα*» καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψδίου §60).

8. † **Σάββατον τοῦ Λαζάρου.** Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἑρμοῦ κ.λπ. ἀποστόλων. Κελεστίνου Ρώμης (+432), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῷ (+1669).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάτ. Τριψδ. §61).

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» τρίς. Τὸ κάθισμα «*Κατοικτίρας τῆς Μάρθας*» (δίς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, αἵτησις μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι ἠλόγηται σου*» καὶ τὸ κάθισμα «*Ἦ πηγὴ τῆς σοφίας*» (δίς). Εὐθὺς «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες καὶ τετραψῆδια κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*»)· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριψδίου «*Υγρὰν διοδεύσας*»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν τετραψιδίων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου) καὶ εἴτα ὁ εἰρμὸς «*Κυρίως Θεοτόκον*». Ἐξαποστειλάρια «*Ἅγιος Κύριος*» [τὸ «*Υποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν*» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριψδίου «*Λόγῳ σου, Λόγε*» δίς, «*Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς*» ἅπαξ. Εἰς τοὺς αἵνους τὰ 8 ιδιόμελα τοῦ ἁγ. Λαζάρου κατὰ σειρὰν, Δόξα, «*Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' ᾠδὴ τοῦ α' καὶ ἢ ς' ᾠδὴ τοῦ β' κανόνος. Ἄν ψαλοῦν ἀντίφωνά, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «*καθημερινῶν*»·

βλέπε εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις), ἀλλὰ μὲ ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ δευτέρον «*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*», εἰς δὲ τὸ τρίτον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*». Μετὰ τὴν εἰσοδον, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς· Ἀπόστολος· Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «*Βασιλείαν ἀσάλευτον*» (Εβρ. ιβ' 28-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, «*Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος*» (Ιω. ια' 1-45). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*» ὁ α' εἰρμὸς τῆς θ' φῶδης «*Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν*». Κοινωνικὸν «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἀλληλουία*· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...*»

Εἰδήσεις. 1. Εφεξῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς μὲν τὸν ὄρθρον ἡ «Τιμιωτέρα» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἡ θ' φῶδὴ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως δὲν ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστί».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μνημόσυνον δὲν τελεῖται, μνημονεύονται ὅμως τὰ ὀνόματα, ἀν δεήσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.τ.λ. (βλέπε Τ.Μ.Ε., σ. 352, σημ. 35).

9. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.** «Ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Εὐψυχίου μάρτυρος (†362). Βαδίου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων (†364).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*»· κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ ἰδιόμελα «*Σήμερον ἡ χάρις*» κ.λπ. εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον ἡ χάρις*». Εἰσο-

δος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον ἡ χάρις*». Ἀπολυτίκια «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐπὶ πάλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Συνταφέντες σοι*».

Εἰδήσις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλῃν ἑβδομάδα θὰ τελεστοῦν τρεῖς θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα τὰ τοῦ Τριψδίου κατὰ σειράν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ α΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ΄, ψαλμὸς η΄, «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον*»· στίχος «*Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ*»· καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ὁ ἐν τῷ Τριψδίῳ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 «*ἄνευ στίχων*», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριψδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «*ᾠφθησαν αἱ πηγαί*»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἡ θ΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ εἴτα πάλιν ὁ εἰρμὸς «*Θεὸς Κύριος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «*Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν*» ἐκ τρίτου, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαῖα «*Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρὸν βίμῃ*».

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα*». Δοξολογία μεγάλῃ καὶ ἀπολυτίκιον «*Συνταφέντες σοι*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ. Εἰσοδικὸν «*Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου*».

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πῶλον ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλοῦσια.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὰ ἀπολυτικά «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Συνταφέντες σοι» καὶ τὸ κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος· Κυριακῆς Βαΐων, «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε» (Φιλπ. δ' 4-9)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, «Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα» (Ιω. ιβ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «Θεὸς Κύριος». Κοινωνικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἀλληλοῦσια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν, τὸ «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἴτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ ιερῶς κλάδους βαΐων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, «Συνταφέντες σοι»· κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Χαίρε καὶ εὐφραίνου» δευτερούμενα, Δόξα, τὸ α', Καὶ νῦν, τὸ γ' ἰδιόμελον· εἰσοδος κ.λπ.· τὰ ἀπόστιχα «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων... κατοπτεύσωμεν ἐκούσιον, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον παρεχόμενον παγκόσμιον» κ.λπ., κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριφδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται εὐθὺς ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανὼν «Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην», μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἐν τέλει τῆς θ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Θεοτόκε παρθένε» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τὴν ἁδικόν».

Σημείωσις. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόλυσις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἐπίσης εἰς τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μεγ. Ἑβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμπάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Ὁ ὁρθρος τῆς μεγ. Δευτέρας (ψαλλόμενος συνήθως τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας). Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς εἴθισται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Διάταξις Τριωδίου §67). Τὸ τροπάριον «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἐρχεται*» ἐκ τρίτου, μετὰ καταλήξεων εἰς τὸ α' «*προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς*», εἰς τὸ β' «*πρεσβείαις (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς*» καὶ εἰς τὸ γ' «*διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*». Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Τριωδίου ἀναγινώσκεται τὸ μηνολόγιον τῆς 10ης Ἀπριλίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας («*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*») χῦμα· ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

10. † **Μεγάλη Δευτέρα**. «Μνεῖαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς». Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἐτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἰ.). Γρηγορίου Ε' ΚΠόλεως ἱερομάρτυρος († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821).

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωί. [Ἀναγινώσκονται πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ'-η').] Εἶτα αἱ ὥραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος*» καὶ τοῦ κοντακίου «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*», καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου, §§ 68 καὶ 69).

Σημειώσεις. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ἅγιος Γρηγόριος Ε', ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται τῇ Δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου.

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου, §§ 23 καὶ 70).

Ὁ ὁρθρος τῆς μεγ. Τρίτης, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου, §§ 71 καὶ 67). Εἰς τὸ α' «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος*» κατάληξις «*πρεσβείαις τοῦ προδρόμου σῶσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν εὐθὺς αἰτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α' ᾠδὴν.

11. † **Μεγάλη Τρίτη**. «Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων». Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου (†92). Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ'-ιγ') καὶ εἴτα] αἱ ὄραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἔσπερινος μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., Διάταξις Τριωδίου, §§ 72 καὶ 73).

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ ἐσπέρας, τὸ τελευταῖον μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., Διάταξις Τριωδίου, §§ 23 καὶ 74).

Ὁ ὄρθρος τῆς μεγάλης Τετάρτης ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §67). Εἰς τὸ α' «*Ἴδου ὁ νυμφίος*» κατάληξις «*δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη.

12. † **Μεγάλη Τετάρτη**. «Μνεῖα τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός». Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (η' αἰ.). Ἀνθούσης ὁσίας (†801).

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα ε' καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ', ιε', ις', ιθ', κ') καὶ εἴτα] αἱ ὄραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἔσπερινος μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§ 75-76).

Σήμερον εἴθισται εἰς τοὺς ἰ. ναοὺς ὁπως τελεῖται καὶ τὸ μυστήριον τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου.

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ ἐσπέρας, τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §77).

Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενος συνήθως τῇ ἐσπέρᾳ τῆς μεγ. Τετάρτης). Ἡ ἀκολουθία ὡς εἴθισται καὶ ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ. Μετὰ τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., [*«Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί»*,] ἡ προφητεία τῆς α' ὥρας μετὰ τοῦ τροπαρίου αὐτῆς, ἡ ἑκτενὴς καὶ ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...*» καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

13. † **Μεγάλη Πέμπτη**. «Τὸν ἱερὸν νιπτήρα ἐορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν». Μαρτίνου πάπα Ῥώμης ὁμολογητοῦ (†655), Ζωΐλου καὶ

λοιπῶν μαρτύρων. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 Ἀπριλίου 1204)].

Εἰδήσις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται καὶ δεύτερος ἄμνος, ὃς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ καθαγιασμόν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον προσεκτικὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τῇ μεγ. Πέμπτῃ πρωί. Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὡς εἰθίσται καὶ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §79). Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος ὁμοίως, «*Εγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου*» (Α΄ Κορ. ια΄ 23-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται*» (Μτθ. κς΄ 2-20, Ἰω. ιγ΄ 3-17, Μτθ. κς΄ 21-39, Λκ. κβ΄ 43-44, Μτθ. κς΄ 40-κς΄ 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χερουβικοῦ καὶ κοινωνικοῦ, τὸ τροπάριον «*Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*»· τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* (καὶ τοῦ *Πληρωθήτω*). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ὁρθρῳ «*Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα...*»

Τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ὁ ὁρθρος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §80). Μετὰ τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*» ἐκ γ' καὶ ἡ ἐκτενής. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

14. † **Μεγάλη Παρασκευή.** «Τὰ ἅγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐτι δὲ μνεῖα τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίας». Ἀριστάρχου, Πούδης καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Θωμαΐδος μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει (†1803).

Τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωί. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὥρων, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§81-83). Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θ' ὥρας «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἡ (μικρά) ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας*».

Ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἀποκαθλώσεως, τελεῖται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψδίου §84). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «*Εἴη τὸ κράτος*» οἱ χοροὶ ἄρχονται τῶν ἀποστίχων «*Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρὸν*» κ.λπ., ἐνῶ οἱ ἱερεῖς τελοῦν ἐντὸς τοῦ ναοῦ τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου, ὡς εἴθισται. Ἐμπροσθεν τοῦ κουβουκλίου οἱ ψάλλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*»· εἶτα «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτικά «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*». Ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Ὁ ὄρθρος τοῦ μεγάλου Σαββάτου «*Επιτάφιος Θρήνος*». Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται εἴτε κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Παρασκευῆς εἴτε κατὰ τὴν α' πρωϊνὴν τοῦ μεγ. Σαββάτου, ὡς εἴθισται (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψδίου §85). Εἰς τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου. Ἄμα τῇ ἐπανόδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «*Πρόσχωμεν*», «*Εἰρήνῃ πᾶσι*», «*Σοφία*», αἶρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱ. βῆμα, ἐνῶ ψάλλονται τὰ τροπάρια «*Ὅτε κατήλθες*» κ.λπ.. Εἶτα τὸ τροπάριον «*Ὁ συνέχων τὰ πέρατα*», τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, τὸ ἕτερον προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουιάριον ζητεῖ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «*Πραξαποστόλου*»), ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος*».

15. † **Μέγα Σάββατον.** «Ἡ θεόσωμος ταφὴ καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν), Ἀνανίου ἱερομάρτυρος (†1764).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί. Ὁ μέγας ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὡς εἴθισται (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψδίου §86). Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλα-*

ρόν», τὰ ἀναγνώσματα (τὸ α' «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», τὸ δ' «Ἐγένετο λόγος Κυρίου», καὶ τὸ ιε' «Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου») κ.τ.λ.: ἀντὶ χειρουβικοῦ ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «Σιγήσατω πᾶσα σὰρξ». Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐξηγήθη ὡς ὁ ὑπῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σφῶν ἡμᾶς· ἀλληλουῖα». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰρμολογικῶς εἰς ἦχον β' τὸ «Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ». Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Χαρίσεως, Νίκης καὶ τῶν σὺν αὐταῖς μαρτύρων (†258). Ἀμφιλοχίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ (†1970).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ἡ παννυχίς. Περί ὧραν 11ην μ.μ. τὸ «μεσονυκτικόν» τῆς Ἀναστάσεως (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου §1): Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (χῦμα), ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «Κύματι θαλάσσης» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἐκάστης ᾠδῆς (καὶ τῆς η' ᾠδῆς) Δόξα, Καὶ νῦν· ἀλλ' οὔτε ἐπαναλαμβάνομεν τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ᾠδῆς ὡς καταβασίαν* (πλὴν τοῦ εἰρμοῦ τῆς θ'), οὔτε αἰτήσεις λέγονται οὔτε τὸ «Αἰνοῦμεν, ἐλόγοῦμεν» οὔτε τὸ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα», οὔτε θυμίας γίνεται εἰς τὴν θ'. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν λέγεται αὐθις ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Μὴ ἐποδύρου μου» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατήλθες», ἡ ἐκτενής καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Εἰδήσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον (Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ὁλόκληρον τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ι. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἀγ. τρα-

* Οἱ εἰρμοὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασίαι ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν δρθρον.

πέξης, ἐξέρχεται τοῦ ἱ. βήματος ψάλλων εἰς ἦχον πλ. α' τὸν ὕμνον «*Δεῦτε λάβετε φῶς...*», ὃν ἐπαναλαμβάνουν πολλάκις οἱ χοροὶ ἐναλλάξ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ στιχηρὸν «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ*», ἕως οὗ φθάσουν εἰς τὴν ἐξέδραν, ἔνθα ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ β' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον «*Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου*» (Μρ. ις' 1-8)· οἱ χοροὶ «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ ὁρθρος. Ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τρίς τὸ ἱ. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*» καὶ ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α' τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «*Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν*» τρίς· εἶτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς θυμιῶν κύκλῳ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «*Ἀναστήτω ὁ Θεὸς*» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν· εἶτα ὁ ἱερεὺς αὐθις «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡarisάμενος*». Εὐθὺς συναπτὴ μεγάλη, ἐκφώνησις «*Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα*», καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν ψαλλομένου τοῦ εἱρμοῦ τῆς α' φῶδης τοῦ Πάσχα «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα [εἰς 6, ἥ τοι ὁ εἱρμὸς δις καὶ τὰ τροπάρια ἐκάστης φῶδης εἰς 4 μὲ στίχον «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστήσει σου, Κύριε*», Δόξα, εἰς τὸ προτελευταῖον, Καὶ νῦν, εἰς τὸ τελευταῖον]. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης φῶδης ἄλλιν ὁ εἱρμὸς αὐτῆς καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς καὶ τὸ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἅπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ ἢ τῷ Ἱερατικῷ. Ἀπὸ γ' φῶδης ἡ ὑπακοὴ «*Προλαβοῦσαι τὸν ὁρθρον*»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» τρίς καὶ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἐπίσης τρίς χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ αἱ λουπαὶ φῶδαί. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*» ψάλλεται ἡ θ' φῶδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζον, φωτίζον».

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζον, φωτίζον».

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῆμα, ἄμνός Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμον. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ᾄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Καὶ νῦν. Χαίρε, παρθένε, χαίρε· χαίρε, εὐλογημένη· χαίρε, δεδοξασμένη· σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνή παρθένε, χαίρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαίρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζον, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ· μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ εὐθὺς μόνον τὸ ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα «Σαρὰ ὑπνώσας» τρίς.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ὑμνοῦμέν σου, Χριστέ» κ.λπ. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.τ.λ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εὐθὺς μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς ἀνέστη» ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον «Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν εἰθίσται ὁ α' χορὸς νὰ ψάλλῃ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου «Ἢ τοῦ στόματός σου καθά περ πυρός».*

Σημείωσις. Ὁ κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ παρὸν ἀπολυτίκιον λέγονται μόνον σήμερον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς προδεδήλωται (τοῦ ἱερέως θυμιῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου. Εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

* Ἡ ἀρμόδιος θέσις τοῦ κατηχητικοῦ λόγου εἶναι «μετὰ τοὺς αἶνους πρὸ τῆς λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἁγίαν κοινωνίαν» (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου, §2, ὑπόσημ. 7). Ὁμοίως ὀρίζεται εἰς τὸ Πεντηκοστάριον, τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ καὶ τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱ. Συνόδου «Ἱερατικόν» τῆς Ἀπ. Διακονίας, ἐπιμελεῖα ἱερέως Κων. Παπαγιάννη, ἔτ. 2002, σελ. 80-82.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη», ἡ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυριακῆς Πάσχα, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Ιω. α' 1-17). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε» (ἄνευ ἁλληλουία)· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ*·

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείττω παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἡπαξ· τὸ αὐτὸ τρίς σύντομον (εἰς ἥχον β') ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ δοῖν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἀληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τρίς), εἶτα ὁ ἱερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριήμερῳ ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἐγερσιν» (ἡπαξ)· εἶτα (ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν) ὁ ἱερεὺς ψάλλει ἢ ἐκφωνεῖ ὁλόκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Ἡ τάξις αὕτη τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ' ἅπασαν τὴν διακαινησίμον ἑβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνωσμάτων.

2. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ὡς καὶ

* Οἱ παρόντες στίχοι εὑρηνται εἰς τὸν σιναϊτικὸν κώδικα 150, τοῦ 9ου-10ου αἰῶνος (Τυπικὰ Δημητριαύσκη 1,174).

τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὥρων, ἀποδείπνου καὶ μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ **ἐναρκτήριος ἀκολουθία** ἐπαναλαμβανομένη τρίς, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἢ τῷ Ὡρολογίῳ, καὶ εἴτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυσις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἐβδομάδος εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγινώσκεται καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρίς σύντομον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἥχον β' στιχηρῶν.

4. Ἐὰν γένηται ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι ἀρτοκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε παρθένε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §11).

5. Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐπίσης ἐβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἐξόδιος ἀκολουθία (Μικρὸν Εὐχολόγιον, ἐκδ. Ἀπ. Διακονίας, σελ. 266).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὄρθρον, ἢ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Ἑσπέρια, εἰς στίχους 6, τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τὸν σωτήριον ὕμνον», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθὺς «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιώθηναι ἡμᾶς» καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν τάξιν ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «Ὁδῆς ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ» (Ἰω. κ' 19-25), τὸ ὁποῖον, ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὀρισμένες περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», ἢ ἐκτενής, τὸ «Καταξιώσον» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστὲ σωτήρ» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός», ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

17. † Δευτέρα τῆς διακαινησίμου. Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι (†344). Ἀδριανοῦ μάρτυρος (†251), Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805). Ἦχος β΄.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι» ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς χθές, ἀλλὰ ἀφ' ἧς ὥδῃς τοῦ κανόνος μόνον τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας· εἴτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα κ.λπ. ὡς χθές· Ἀπόστολος: τῆς ἡμέρας, Δευτέρας διακαινησίμου, «Υπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. α΄ 12-17, 21-26)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε» (Ιω. α΄ 18-28), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία ὡς χθές.

Σημείωσις. Ἐνθα τοχὸν σήμερον συμπύλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ε΄, τηροῦνται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπριλίου §§ 1-3). Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (13ης Νοεμβρίου, Ἐβρ. ζ΄ 26-η΄ 2) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

18. † Τρίτη τῆς διακαινησίμου. Ἰωάννου ὁσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Ἀθανασίας ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης. Ἦχος γ΄.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὁσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοῦ Πεντέλης.]

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος: Τρίτης διακαινησίμου, «Σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα» (Πρξ. β΄ 14-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν» (Λκ. κδ΄ 12-35).

19. † Τετάρτη τῆς διακαινησίμου. Παφνουτίου ἱερομάρτυρος. Φιλίππου μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκόπου Πισιδίας. Ἦχος δ΄.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης διακαινησίμου, «Εἶπε Πέτρος πρὸς

τὸν λαόν» (Πρξ. β' 22-38)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰστέκει ὁ Ἰωάννης*» (Ιω. α' 35-52).

20. † Πέμπτη τῆς διακαινησίμου. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ. Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἀθανασίου ὁσίου κτίτορος Μεγ. Μετεώρου (†1310)· Ἀναστασίου Β' Ἀντιοχείας, ἱερομάρτυρος (ζ' αἰ.). Ἦχος πλ. α'.

[Τῇ Πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμῃ τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Εὐρυτᾶνος († 21 Μαρτίου 1544) ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Γρανίτση.]

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης διακαινησίμου, «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 38-43)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀνθρώπος τις ἦν*» (Ιω. γ' 1-15).

21. † Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου. «Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς». Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος (†305). Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης· Ἀναστασίου Α' Ἀντιοχείας, ὁσίου (†599)· Μαξίμου Κων/πόλεως (†434). Ἦχος πλ. β'.

Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὅτι πρέπει σοι*».

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «*Νίκην ἔχων, Χριστὲ*» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «*Τίς λαλήσει*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», προκείμενον «*Ἀγαπήσω σε, Κύριε*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ (ἄρχεται ὁ β' χορός), τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ*», εἶτα στίχος «*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ δύο τελευταῖα εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα,

* Καταχωρίζεται ὧδε τὸ γ' προσόμοιον διωρθωμένον ἐκ χειρογράφων, καθόσον εἰς τὰ ἐντυπα Πεντηκοστάρια εὐρίσκεται ἑλλιπές (δρα Π. Β. Πάσχου,

«Σαλπίσωμεν φιλέορτοι», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'. Απόλυσις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Σημείωσις. Παρατίθεται τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρὲως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτικίον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α'.

«Ὁ ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμούς ἀειζῶντος ἀναβλύζων ἰάματα· ὃ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντιλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Μεσονυκτικὸν ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ι'), τὰ εἰρηνικά, καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι».

KANONEΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε»· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσῳδίων κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Τὴν ἀέναον κρήνην»· μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μηνολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (γ')· ἡ ζ' καὶ ἡ η' ᾠδὴ τῶν κανόνων.

Θ' ΩΔΗ. Εἴτα ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα εἰς 4 μεγαλυνάρια (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» (εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν)· ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου.

«Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις», Ἐκκλησία, ΝΗ', 1981, σελ. 408-410).

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσον ἰσχύν, ἀσθενὴ καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένης ἀρρώστων, παρειμένων ἀνδρῶν σις, ἡ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασιν τοῖς προστρέχουσι πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ὁμοσθον δντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μητρὸς Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, (ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον*») ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4 (τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), καὶ τὰ στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» (μετὰ τῶν οἰκείων στίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «*Εἰς ἀκενάτου σου*» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀντὶ τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς διακαινησίμου, «*Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον*» (Πρξ. γ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ*» (Ιω. β' 12-22).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ διπτυχα λέγεται τὸ μεγαλυνάριον «*Υῶδωρ τὸ ζώηρυτον*» (ζήτει εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ*». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν πάσῃ τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι.

22. † Σάββατον τῆς διακαινησίμου. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου (†613). Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α' αἰ.), Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὁσίων τῶν ἐν Ἄρτῃ, Νεάρχου μάρτυρος. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου διακαινησίμου, «*Κρατοῦντος τοῦ λαθέντος χωλοῦ*» (Πρξ. γ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ*» (Ιω. γ' 22-33).

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. ΤΟΥ ΘΩΜΑ). «*Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἐβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἐορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία*». † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου (†303). Ἑωθινὸν α'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· α) τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων (†1836)· β) τῶν ἐν Ναούσῃ τιμωμένων νεομαρτύρων· γ) Νικίτα τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις ἀθλήσαντος.

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ἐναρκτήριος ἀκολουθία).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν)· ὁ προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* (ὡς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 10, τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 4 πρῶτα στιχηρὰ τοῦ Μηναίου «*Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «*Ἀξίως τοῦ ὀνόματος*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ*».

Εἰσοδός, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον «*Ὁ Κύριος ἐβασιλευσε*», καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ μάρτυρος «*Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνεΐκαστον*».

«*Νῦν ἀπολύεις*» τρισάγιον (ὃ περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δ' ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν), τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς*», Καὶ νῦν, πάλιν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός...*»

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα εἰς τὴν ἐναρξιν πασῶν τῶν ἀκολουθιῶν, μετὰ τὸ «*Εὐλογητός*», ψάλλεται τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς, ἅπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑφ' ἐκάστου τῶν χορῶν· καὶ εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καταλαμβάνεται τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ ἄρχεται εὐθὺς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ προοιμιακοῦ· εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὄρθρου καὶ τῶν ὥρων παραλείπεται τὸ «*Ἅγιος ὁ Θεός*» καὶ λέγεται εὐθὺς Δόξα, Καὶ νῦν, «*Παναγία Τριάς*» καὶ τὰ λοιπὰ· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ «*Εὐλογημένη*» καὶ τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (τρίς) εὐθὺς τὰ εἰρηνικὰ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν δύο πρῶτα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου «*Κύριε, τῇ ἀστέκτῳ*» καὶ «*Ἄψαι Θωμᾶ*», εἶτα τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς τοῦ Μηναίου μετὰ

τοῦ Δόξα αὐτῶν, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ τρίτον στιχηρὸν τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*»· τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστὶ*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος· εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «*Ἀνέτειλεν ἰδοῦ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «*Τῷ φόβῳ τῶν Εβραίων*»· εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «*Πόθῳ ζεοντι*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἐπέστης ἡ ζωὴ*»· εἶτα τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Γεωργήσας ἐμμελῶς*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἰδὼν μου τὴν πλευράν*» (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*»· προκείμενον «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον*» (τρίς).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἄπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α΄) Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ ἰ. βήματος, ὡς ὅλα τὰ ἑωθινὰ· ὁ ν΄ ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, καὶ ὁ α΄ τοῦ Μηναίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4· μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν ἢ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς «*Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου*» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· μετὰ τὴν ζ΄ ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἥ τοι ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ 3 τροπάρια ἀνὰ μίαν «ἄνευ στίχου», εἶτα ἡ θ΄ ᾠδὴ τοῦ α΄ κανόνος τοῦ Μηναίου εἰς 4 μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*» (εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια Δόξα, Καὶ νῦν), καὶ ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν*» κ.λπ., τῆς ἑορτῆς «*Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου*»

ἄπαξ, τοῦ Μηναιίου «*Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψε*» καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἐορτῆς «*Σήμερον ἔαρ μυρίζει*» ἄπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 6 (ἢ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον*»), ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἐορτῆς 3 «*Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν*» κ.λπ. καὶ τοῦ ἁγίου ἕτερα 3 «*Δεῦτε τὴν πανέορτον*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Μηναιίου «*Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «*Εὐλογημένη*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς, καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄλλ' εὐθὺς τὸ) ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*», τοῦ ἁγίου «*Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς*», καὶ εὐθὺς κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 23ης Ἀπριλίου (βλ. εἰς τὸν Πραξαπόστολον): Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Σαβ. δ' ἐβδ. Πρξ., «*Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν ὁ Ἡρώδης*» (Πρξ. ιβ' 1-11): ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς (ἡχ. πλ. δ'): Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, θ' ἐωθινόν, «*Οὔσης ὀψίας*» (Ιω. κ' 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούια*». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ: «*Πληρωθήτω*», «*Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

24. Δευτέρα. Ἐλισάβετ ὀσίας. Τῶν νεομαρτύρων Δούκα ἐκ Μυτιλήνης (†1564) καὶ Νικολάου ἐν Μαγνησίᾳ (†1776).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ιω. β' 1-11).

Διατάξεις καθημερινῶν Πεντηκοσταρίων

1. Ἀπὸ σήμερον αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμπάλλονται δὲ καὶ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναιίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἐορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. (Περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀκολουθιῶν, βλ. εἶδησιν μετὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.)

2. Από σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ ἐν καθημερινῇ (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχῃ ἑορταζόμενος ἄγιος, μετὰ τὰ δοξαστικά τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἑόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτικά, τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §33· καὶ 23 Ἀπριλίου, ὑποσημ. 4).

3. Εἰς τὸν ὄρθρον τῶν καθημερινῶν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου, εἴ ἔστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμός. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐριον ἕως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ)· στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες εἰς ἕκαστον στίχον τὸν εἰρμὸν «Τὴν τιμιωτέραν». Ἐὰν προβλέπονται καταβασαί, ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

4. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἰθίσται νῦν νὰ «ψάλλωνται ἀπαράλλακτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως· καὶ τοι τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἐναρξίν τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὀρίζουσι τὸ “Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν”» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37).

5. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς· (μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου ψάλλεται τὸ κοντάκιον τοῦ Θωμᾶ [Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ]).

6. Ἀπὸ σήμερον εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαίρετως» ἐπανερχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἐκτὸς ἂν ὀρίξῃ ἄλλως τὸ Τυπικόν.

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσιν λέγεται «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν –καὶ ἐπικρατήσαν ἐν Ἑλλάδι ἔθος– ὁ ὕμνος «Χριστὸς ἀνέστη» (Σύστημα Τυπικοῦ, σελ. 659, ὑποσημ. 1305).

25. Τρίτη. † Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ «Μακάριος ἀνὴρ».

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναιίου, Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἰδιόμελον «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν μαθητῶν δισταζόντων» (Δευτέρᾳ τοῦ Θωμᾶ ἐσπέρας, εἰς τὰ κεκραγάρια).

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναιίου «Ὡ Μάρκε θεόσοφε» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Μετὰ τὴν ἑγερσίν σου» (Δευτέρᾳ τοῦ Θωμᾶ ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἀπόστολε ἅγιε», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Ἀπόστολε ἅγιε», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Πεντηκοσταρίου κατὰ σειράν. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν, καὶ ὁ τοῦ Μηναιίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ», εἴτα ψάλλονται τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ ἁγίου ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος α', πρὸς «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος».

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων κεκρυμμένων τῶν μαθητῶν | καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων | εἰσῆλθες πρὸς αὐτούς, ἀγαθέ, | καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν | ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιὸς | καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας | καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρὰς τοὺς μῶλωπας | λέγων τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ· | Φέρε τὴν χειρὰ σου καὶ ἑρέυνα | ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι | ὁ διὰ σὲ παθητός.

Ἄφ' ε' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου «*Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἐν τοῖς ἐσπερίοις ἰδιόμελον «*Σοῦ ἐξεχύθη χάρις*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπιστάς*» (Τρίτη τοῦ Θωμᾶ πρωί, εἰς τοὺς αἶνους). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*», «*Ἀπόστολε ἅγιε*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ*». Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ἀπριλίου 25, «*Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα*» (Α΄ Πέτ. ε΄ 6-14)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τετάρτης ιε΄ ἐβδ. Ματθαίου [κατὰ τὸ Μηναῖον], «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ δύο δύο*» (Μρ. ζ΄ 7-13). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν ᾠήν*»· εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν «*Χριστὸς ἀνέστη*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. Τετάρτη. Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας ἱερομάρτ. (†332), Γλαφύρας καὶ Ἰούστας ὁσίων (†322).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β΄ ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. δ΄ 13-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β΄ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε΄ 17-24).

27. Πέμπτη. Συμεὼν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἱερομάρτυρος (†107).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β΄ ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. δ΄ 23-31).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β΄ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε΄ 24-30).

28. Παρασκευή. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἑννέα μαρτύρων (γ΄ αἰ.), Μέμνονος ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β΄ ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ε΄ 1-11).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β΄ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ε΄ 30-ς 2).

29. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ». Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70· Κερκύρας μάρτυρος. Ἰωάννου μητροπολίτου Θηβῶν (ιβ΄ αἰ.).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*»· κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» (τρὶς), ὁ προσιμιακὸς (ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*) καὶ τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*», καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἰσόδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», προκείμενον «*Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ*». Τὰ ἀναστάσιμα ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον*». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» (τρὶς).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (τρὶς)· καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' ὡμόδιος. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ) καὶ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἰδὼν μου τὴν πλευράν*» (δρα Κυριακῇ Θωμᾷ πρωτῇ)· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς) καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Ὁ ἄγγελος ἐβόα...] Φωτίζου, φωτίζου*». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν. Εἰς τοὺς αἶνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοὶ ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον*»), στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3 καὶ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 (ἃ ζῆται εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν) «*Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ*», δοξολογία μεγάλη, «*Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «*Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾷ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς)· Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 21-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. β' ἐβδ. Ἰω. (Ἰω. ζ' 14-27). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τῆς ἑορτῆς «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*». Κοινωνικὸν «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλουία*»· ἀντὶ τοῦ *Εἰδομεν...* τὸ τροπάριον «*Χριστὸς ἀνέστη*».

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (†44). Κλήμεντος ὁσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας. Ἀργυρῆς νεομάρτυρος (†1725). Ἦχος β', ἐωθινὸν δ' (T.M.E., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη διαλαμπάντων ἁγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ') Ἠλία νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδουίνου (†1685)· δ') Σεραφεῖμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτῃ· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ ἐν τῇ Πεντηκοσταρίῳ 10 ἑσπέρια, Δόξα, «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ἡ ἀνάστασις σου, Χριστέ σωτήρ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον». Τρισάγιον, ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκιον τοῦ σήμερον συνεορταζομένου ἁγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεστῶτι· ἦχος δ', πρὸς «Κανόνα πίστεως». «Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδίδαχθεις ἐμαθήτευσεν, ὡς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφάνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτήρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῇ ταφῇ ἐνεγκών, Νικόδημος ὁ ἐνθερμος».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα ὡς ἐν τῇ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ., «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῇ ἑσπερινῇ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὰ δύο μεσφῶδια καθίσματα τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ἢ θ' ᾠδῇ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῆμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ᾠδὴς ἐσκολεῦθη. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τριսυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»

Εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ., τὸ τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τῶν μυροφόρων ἀνὰ μίαν.

Εἰς τοὺς Αἶνοις ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἁπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», «Ὁ ἐδοχίμων

Ιωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς γ' Πράξεων, «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρξ. ζ' 1-7). Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ιωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζουν, φωτίζουν». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»: ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἁπαξ.

ΜΗΝ

Μαῖος

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. **Δευτέρα.** Ἱερεμίου τοῦ προφήτου (ς' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (†1791).

Εἰδήσεις. 1. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς παρούσης ἐβδομάδος βλέπε 24 Ἀπριλίου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Καθ' ἐκάστην εἰς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ 3 ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ὡς ἐξῆς· «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις» (Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα), ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ ὁρθρου μόνον τὸ «Ταῖς μυροφόροις».

3. Ἔως τοῦ Σαββάτου τῆς παρούσης ἐβδομάδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως φδὴν» (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σου»)· ἐνῶ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ ἐξῆς· ἤχος β'·

«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὔας κατέπανσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μηνήματος».

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ς' 8-ζ' 5, 47-60).

Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. δ' 46-54).

2. **Τρίτη.** Ἀνακομιδὴ τῶν ἰ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373). (Τ.Μ.Ε., Μαΐου 2, περίπτωσις α' §1).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «Ὅτε μυροφόροι» κ.λπ., καὶ τοῦ Μηναίου ἕτερα 3, Δόξα, «Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην», Καὶ νῦν, τὸ τῆς σειρᾶς ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Αἱ μυροφόροι ὁρθρῖαι γενόμεναι». Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορροὰς Νεῖλος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι» (Δευτέρα Μυροφόρων ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα). Ἀπολυτίκια «Ὁ

ἐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Στυλος γέγονας», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον τοῦ ιεράρχου *«Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ»*, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, *«Μετὰ φόβου ἦλθον»* (Τρίτη Μυροφόρων πρωί, εἰς τὰ ἀπόστιχα), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον *«Ταῖς μυροφόροις»*.

Εἰς τὸν ὁρθρον. Εἰς τὸ *«Θεὸς Κύριος»* ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν· καθίσματα τοῦ ιεράρχου καὶ ἀντι θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς οἶον βούλει· *«Ἀνάστασιν Χριστοῦ»*, ὁ ν' χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῶν μυροφόρων (χῦμα), εἴτα ψάλλονται τὸ μεσῶδιον καθίσμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, ἓν τῶν μυροφόρων· ἀφ' ε' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ιεράρχου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ *«Ἀναστάσεως ἡμέρα», «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου»*. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ιεράρχου *«Ἀρχιερέων τὸ κλέος»* καὶ τῆς ἑορτῆς *«Γυναῖκες ἀκουτίσθητε»* (Κυριακῇ Μυροφόρων). Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου εἰς 4, Δόξα, τὸ ιδιόμελον *«Τὸ μέγα κλέος»*, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς *«Αἱ μυροφόροι γυναῖκες ὁρθρου»* (Τρίτη μυροφόρων, εἰς τοὺς αἶνους). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον *«Ταῖς μυροφόροις»*.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ *«Χριστὸς ἀνέστη»* ἀλλ' εὐθύς) τὰ 3 ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς, τοῦ ιεράρχου *«Στυλος γέγονας»*, τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ κοντάκιον *«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις»*. Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ— τοῦ ιεράρχου, Ἰανουαρίου 18, *«Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων»* (Ἑβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, *«Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου»* (Μτθ. ε' 14-19)· *«Ἄξιον ἐστίν· «Εἰς μνημόσυνον»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»* (ἁπαξ).

- 3. Τετάρτη.** Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων (†283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀργους (†950), Οἰκουμενίου ἐπισκ. Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιβ' αἰ.). Ξενίας παρθενομάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 18-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ε' 35-39).

4. Πέμπτη. Πελαγίας μάρτυρος (†290). Ἰλαρίου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 26-39).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 40-44).

5. Παρασκευή. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου. Ἐφραίμ ὀσιομάρτυρος τοῦ νέου (†1426).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 40-θ' 18).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 48-54).

Σημείωσις. Ὅπου τιμᾶται πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τῆς ἁγίας, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς συμπάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμφώνως μὲ τὰς τοπικὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπριλίου §§19-20. Τὰ δοξαστικά τῆς ἁγίας ἐπισφραγίζονται μὲ τὰ ἰδιόμεια τῆς σειρᾶς τῶν μυροφόρων· εἰς τὸν ὄρθρον προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς προλαβοῦσης Κυριακῆς, στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμωτέραν», καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας τὸ ἀπολυτίκιον «Ταῖς μυροφόροις»· εἰς τὴν λειτουργίαν, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τῶν μυροφόρων.

6. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων». Ἰὼβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφὶμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς (†1602), Σοφίας ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρᾳ Καστορίας.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου §19)· ἐξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. θ' 19-31)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ιε' 17-ις' 2)· «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Χριστὸς ἀνέστη».

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεῖα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος (†303). Ἦχος γ', ἐωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795). Σύναξις πάντων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ διαλαμψάντων ἁγίων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατηλθες»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀνα-

στάσιμα 7 και τὰ δύο ιδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «*Ἀνέβη ὁ Τησοῦς*», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «*Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ*» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «*Ὡς ἐν τῇ στοᾷ*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Ἀπολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, τὰ τῆς λιτῆς ιδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου «*Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ὕμνος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐφωτὶνὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ' φῶδὴν τὸ μεσφῶδιον κάθισμα «*Ρῆμα παράλυτον*» καὶ τὸ θεοτοκίον*· μετὰ τὴν ζ' φῶδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ παραλύτου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φῶδης τῆς Θεοτόκου) ἡ θ' φῶδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Υψοῦτε Κύριον*» κ.λπ., τοῦ Πάσχα «*Σαρκὶ ὑπνώσας*» (ἅπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἅπαξ).

Εἰς τοὺς αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «*Κύριε, τὸν παράλυτον*»,

* Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτομέλου «*Τὴν ὡραιότητα*», προτιμητέον τὸ ἐξῆς ὁμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς)·

«*Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μουσικῶς ἐχώρησας, θεομῆτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἐγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· δι' ὃ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη*».

Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς Παραλύτου, «*Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον*» (Πρξ. θ' 32-42). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα*» (Ιω. ε' 1-15). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε*». Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ.

Εἰδήσεις. 1. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς παρουσίας ἑβδομάδος βλέπε 24 Ἀπριλίου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «*Θαυμαστὸς ἐνδόξως*» (μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*»).

3. Κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τὸ τοῦ παραλύτου «*Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε*», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*».

8. Δευτέρα. † Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†449).

Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου συμπάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς ἑσπέρας καὶ τῆς Δευτέρας πρωὶ τοῦ παραλύτου (πρβλ. Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπριλίου, περιπτώσεις ζ' καὶ ι'), ἡ δὲ κατὰ λιμπανομένη ἀκολουθία τοῦ ὁσίου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω*»· κοντάκιον «*Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρις καὶ ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*»).

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3 «*Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων*» κ.λπ. εἰς 6 (ἅπαντα ἐκ δευτέρου), Δόξα, «*Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἤχ. πλ. α' «*Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ*».

Εἰσοδός, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπαγγέλλονται τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ'

ἃ ἡμεῖς μὲν ἱστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·
«Πρόσσωμεν· σοφία· πρόσσωμεν»).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου, εἰς τοὺς
πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Ὁ τῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ*», Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν
στιχηρὰ τοῦ εὐαγγελιστοῦ μετὰ τοῦ Δόξα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ,
Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς*» (Δευτέρα πρωί, εἰς τὸν
στίχον τῶν αἰνῶν)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ τῆς α΄ στιχολογίας τοῦ Πεντηκοσταρίου
(Δευτέρα πρωί) «*Χριστὸς ἐκ νεκρῶν*» κ.λπ.· εἰς τὴν β΄ στιχολο-
γίαν τὸ τοῦ Μηναίου «*Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει*», Δόξα, Καὶ νῦν,
τῆς ἐορτῆς «*Πάρεσιν εὐραντο*» (Δευτέρα πρωί)· καὶ διὰ τὸν πο-
λυέλεον τὸ τοῦ Μηναίου «*Τὴν μνήμην τιμῶμεν*», Δόξα, Καὶ
νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἐορτῆς, ἦχος δ΄, πρὸς «*Ἐπεφάνης σήμερον*»·

Ὡς Θεὸς καὶ Κύριος ἐξαναστήσας | τὸν ποτὲ παράλτον |
εἰπὼν τὸ «*Ἄρον τὸν σαντοῦ | κράβατον*», Λόγε, διέγειρον | κάμῃ
ἐν πταίσμασι | πολλοῖς κατακείμενον. (Ἐκ χειρογράφων τοῦ 11ου
καὶ τοῦ 15ου αἰῶνος.)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου –μετὰ πάσης τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξε-
ως αὐτοῦ–, ἐωθινὸν ια΄ (ἀπὸ τῶν βημοθύρων) «*Ἐφάνερωσεν
ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς*» (Ιω. κα΄ 14-25). «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασά-
μενοι*», ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ ἐξῆς.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς «*Ἐνεργῶν ση-
μεῖα*» μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ, καὶ ὁ τοῦ εὐαγγελιστοῦ· ἀπὸ γ΄
ῶδῆς τὸ κοντάκιον τοῦ παραλύτου (χῦμα), καὶ ψάλλονται τὸ
μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Τῆς σοφίας τῷ στήθει*», Δόξα,
Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον τῆς ἐορτῆς, ἦχος γ΄, πρὸς «*Τὴν ὠραιότητα*»·

Ρῆμα παράλτον μόνον συνέσφιγγεν, ὡς ὁ παγκόσμιος λόγος
ἐφθέγγατο, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθέντος δι' εὐσπλαγχνίαν·

ὄθεν καὶ τὸν κράβατον ἐπιφέρων διήρχετο, κἄν οἱ γραμματεῖς ὄρᾱν τὸ πραχθὲν οὐχ ὑπέφερον, κακίας κατεχόμενοι φθόνῳ, τὰς ψυχὰς παραλύνει.

Ἀφ' ὧς ὁδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Θεολογῶν ἐβρόντησας», καὶ τοῦ παραλύτου «Ἐπέστη ὁ φιλόανθρωπος».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ προσόμοια τοῦ εὐαγγελιστοῦ 3 «Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀταφος νεκρὸς ὑπάρχων». Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς προλαβούσης Κυριακῆς «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς» (Α' Ἰω. α' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσπήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ἰω. ιθ' 25-28, κα' 24-25). «Ἄξιον ἐστίν»· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

9. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Ἡσαίου προφήτου (ἡ' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις. Ἱερωνύμου ὁσίου τοῦ Σιμωνοπετρίτου († 1957).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 21-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ' 1-13).

10. Τετάρτη. † «Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων (μετακομιδὴ λειψάνου). (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου, §§ 23-25).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω», κοντάκιον «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτήν). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια «Πάρεσιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Απόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τῆς ἑορτῆς «Θάλασσαν ἐπηξας»· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ εἶρμος «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικόν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» μόνον καὶ τὸ κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς». Τρισάγιον. Απόστολος: Τετάρτης δ' ἑβδομάδος Πράξεων, «Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ιδ' 6-18)*· Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης» (Ιω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἶρμος «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικόν «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος» (ἄνευ ἀλληλουΐα)· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· καὶ τὰ λουτὰ τῆς λειτουργίας.

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις ἰχθύος.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται τοπικῶς ἡ μνήμη τοῦ ἀποστόλου, ἡ ἐν τῷ μηνίῳ ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ἐπιόσῃ ἡμέρᾳ μετὰ τῶν μεθεόρτων, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κορ. ι' ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 12-19).

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς Τρίτης τῆς Σομαρεΐτιδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται ἐναλλάξ οἱ κανόνες τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (τῇ μὲν Πέμπτῃ, τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Δευτέρᾳ ὁ α' κανὼν, τῇ δὲ Παρασκευῇ, τῇ Κυριακῇ καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ β').

* Ἀλληλουϊάριον τῆς ἑορτῆς, ἦχος γ', στίχος α' «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ», στίχος β' «Ἀνείπε τὸν Κύριον, οἱ ἀγαθοί».

2) Επίσης από σήμεραν έως της αποδόσεως, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασαί ψάλλονται αἱ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Θάλασσαν ἔπηξας» (δρα Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπρ. §31).

3) Κοντάκιον ἕως τῆς αποδόσεως τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς» [πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος].

- 11. Πέμπη.** Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου (†869) καὶ Μεθοδίου (†855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἱσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 34-43).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 12-20).

- 12. Παρασκευή.** Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου (†403), Γερμανοῦ Κων/πόλεως (†740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 44-ια' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 21-30).

- 13. Σάββατον.** Γλυκερίας μάρτυρος (†177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Πανσιτικάκου ἐπισκόπου Συνάδων (ζ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 31-42).

- 14. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἐορτή. ἐν ἧ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὡμολόγει». Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†251). Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (912-929). Ἦχος δ'. ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§26-27).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρα Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρείτιδος 3, Δόξα, «Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος «Ὡς ὥφθης ἐπὶ γῆς», Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς

έορτῆς». Απολυτίκια «Τὸ φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς έορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον έστίν»· ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς έορτῆς».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς έορτῆς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ έωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκιῶν· ἀπὸ γ' ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (χῦμα), εἶτα] ψάλλομεν τὰ μεσφῶδια καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρεΐτιδος, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα «Ὁ ἄγγελος έβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Υψοῦτε Κύριον» κ.λπ., καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εἰς τοὺς ΑἶΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, τὸ ιδιόμελον «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἁπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», «Μεσοῦσης τῆς έορτῆς» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ε' Πράξεων, «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ια' 19-30)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τῆς Σαμαρεΐτιδος, «Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας» (Ιω. δ' 5-42). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος έβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 15. Δευτέρα.** Παχωμίου όσιου του μεγάλου (†358). Αχιλλείου άρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αϊ.).

Σημείωσις. Διὰ τὰς ακολουθίας τῆς παρούσης εβδομάδος βλέπε 24 Απριλίου καὶ 10 Μαΐου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' έβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' έβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 42-52).

- 16. Τρίτη.** Θεοδώρου όσιου του ήγιασμένου (†368).

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' έβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 25-ιγ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' έβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 51-59).

- 17. Τετάρτη.** «Απόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Ανδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αϊ.). Αθανασίου άρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας (†1735), Νικολάου νεομ. του εκ Μετσόβου (†1617).

Ἡ ακολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς έορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ έσπερινῷ ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὀρθρῳ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς έορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκειμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς έορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' έβδ. Πράξ. (Πρξ. ιγ' 13-24). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' έβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 5-14).

- 18. Πέμπτη.** Πέτρου, Διονυσίου, Ανδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αϊ.).

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἕως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς Σαμαρείτιδος «Ὁ πατάξας Αἰγυπτον» (μετὰ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σου»).

2) Ἐπίσης μέχρι τοῦ Σαββάτου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται τὸ τῆς Σαμαρείτιδος «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' έβδ. Πράξ. (Πρξ. ιδ' 20-ιε' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' έβδ. Ἰωάν. (Ἰω. θ' 39-ι' 9).

- 19. Παρασκευή.** Πατρικίου ιερομάρτυρος έπισκ. Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 όσιομαρτύρων μοναχῶν τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων (†1231).

Απόστολος: ημέρας, Παρ. ε' έβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12).

Ευαγγέλιον: ημέρας, Παρ. ε' έβδ. Ίωάν. (Ίω. ι' 17-28).

- 20. Σάββατον.** «Ἀπόδοσις τῆς έορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος». Θαλλελαίου μάρτυρος (†284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α' αἰ.). Νικήτα, Ίωάννου καὶ Ίωσήφ όσίων (ια' αἰ.).

Ἡ ακολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν· έξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς έορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος. Απόστολος: ημέρας, Σαββάτου ε' έβδομάδος Πράξεων (Πρξ. ιε' 35-41). Ευαγγέλιον: ημέρας, Σαββάτου ε' έβδομάδος Ίωάννου (Ίω. ι' 27-38). «Ἄξιον έστίν»· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Χριστὸς ανέστη»· «Εἴη τὸ δνομα».

- 21. † ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». † Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἑλένης (†327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων. Ἦχος πλ. α', έωθινὸν η' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§29-31).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· μνήμη Ἀρσενίου τοῦ ιερομάρτυρος.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Τὸ παιδρόν»· κοντάκιον «Πίστει έλθοῦσα».

Εἰς τὸν έσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» καὶ τὸ «Χριστὸς ανέστη» τρίς· ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», εἰς στίχους 10, ἀναστάσιμα στιχηρὰ 4, τοῦ τυφλοῦ ιδιόμελα 2, καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Πλουσίων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ημέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «Σὲ τὸν σαρκωθέντα» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Σέλας φαινότατον», Καὶ νῦν, «Δικαιοσύνης ἤλιε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὸ ιδιόμελον τῶν αἰνῶν «Ὁ διὰ σπλάγχνα έλέους» ἄνευ στίχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν, Καὶ

νῦν, τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Ὅλον τὸν βίον ὁ τυφλός», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή «Ἀγγελικῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς μὲν α΄ στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», τῆς δὲ β΄ στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου «Νέος γέγονας», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «Ἡ εἰσηγία μνήμη σου», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμοιον «Ταχὺ προκατάλαβε» (ζήτηε εἰς τὸ τέλος τοῦ Μηναίου, «Θεοτοκία», τῇ 21ῃ Μαΐου). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (μόνον μέχρι τῆς η΄ ᾠδῆς)· μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου (χῦμα), εἶτα ψάλλονται τὸ μεσῳδίων κάθισμα αὐτοῦ «Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεσῳδίων τοῦ Πεντηκοσταρίου· μετὰ τὴν ζ΄ ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Τῷ σωτῇρι Θεῷ»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων, ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζει, φωτίζουν...»

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζει, φωτίζουν...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ᾤδης ἐσκούλευθη. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα...»

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. «Συμφώνως, παρθένε...»

Χαῖρε παρθένε χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»

Ἐν συνεχείᾳ ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Μηναίου·

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. «Ὁ τάφος ἐνθα κεῖται...»

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. «Ἀγίως σου τέλεσσα...»,

Δόξα Πατρί... «Προάναρχε ἀθάνατε βασιλεῦ...»

Καὶ νῦν... «Τὸν πάντων βασιλέα...»

Εἴτα ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Υψοῦτε Κύριον» κ.λπ., τὸ τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ Μηναίου «Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἰληφε», καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου «Παράγων ὁ σωτὴρ ἡμῶν».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς (ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς...») ἀναστάσιμα 3, προσόμοια τοῦ Μηναίου ἕτερα 3 «Χαῖρε Κωνσταντῖνε πάνσοφε» κ.λπ. (παραλειπομένου τοῦ δ'), καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ὁ τῶν ἀνάκτων ἀναξ», Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Πεντηκοσταρίου «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἡ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 21ης Μαΐου· Ἀποστολος· τοῦ ἁγίου, Μαΐου 21, «Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς» (Πρξ. κς' 1, 12-20)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς· Εὐαγγέλιον· Κυριακῆς τοῦ τυφλοῦ, «Παράγων ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. θ' 1-38).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετος τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ» [καὶ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»]· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἁπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 22. Δευτέρα.** Βασιλίσκου μάρτυρος (†308). Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτύρων ἐν Τριπόλει Πελοποννήσου· μνήμη τῆς β' Οἴκου-μενικῆς συνόδου ἐν Κων/πόλει (381).

Ειδήσεις. 1. Διὰ τὰς ἀκολουθίας σήμερον καὶ αὐριον βλέπε 24 Ἀπριλίου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ τυφλοῦ «Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν»· ἐὰν ἐορτάζηται ἅγιος, καταβασίαι «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιζ' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ια' 47-54).

- 23. Τρίτη.** «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ τυφλοῦ». Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ (†821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Τὴν ἀκολουθίαν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, πρὸ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως (τὴν β' διάταξιν)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ζ' ἐβδομάδος Πράξεων (Πρξ. ιζ' 19-28)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ζ' ἐβδομάδος Ἰωάννου (Ἰω. ιβ' 19-36). «Ἄξιον ἐστίν».

- 24. Τετάρτη.** † «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα». Συμεὼν ὁσίον τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει (†590).

Εἰς τὴν θ' (τριψαλμον). Ἀπολυτικίον «Τὸν συνάναρχον Λόγον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἀντὶ τοῦ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ὁ ἱερεὺς θυμῶν ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» 10κις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λουπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (ζῆτει τὴν β' διάταξιν), ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰσοδὸν τὸ τῆς ἡμέρας προκείμενον. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι (τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» διαλογικῶς).

Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἁγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ ἡ αἴτησις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς) καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα (ἄνευ τοῦ κατηχητικοῦ λόγου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀπολυτικίου).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἰσοδὸν «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ Πάσχα (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ)· Ἀπόστολος· τῆς ἡμέρας, Τετάρτης ζ' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. ιη' 22-28)· Εὐαγγέλιον· τῆς ἡμέρας, Τετάρτης ζ' ἑβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ιβ' 36-47). «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον»· «Σῶμα Χριστοῦ». Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ὕπαξ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ τρις ἀντὶ τοῦ *Εἶη τὸ ὄνομα*. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε *Πεντηκοστάριον*, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ *Πηδάλιον* σ. 789).

25. Πέμπτη. † Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ἡ γ' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

Εἰδήσις. Συμφώνως μὲ τὸ *T.M.E.*, ἡ ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ.

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ᾗ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρις καὶ ὁ προοιμιακός, ἄνευ Ψαλτηρίου. Τὰ ἑσπέρια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτερουμένου τοῦ πρώτου), μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν· τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς αἱ ἰ. ἀκολουθίαι (ἀπόδειπνον, μεσονυκτικόν, ὄρθρος, ὥραι) ἔχουν τὴν ἐξῆς ἐναρξιν· μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς» εὐθὺς τρισάγιον, «Παναγία Τριάς», «Πάτερ ἡμῶν»· εἶτα ἡ λοιπὴ ἀκολουθία κατὰ τάξιν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» (ὕπαξ).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρις. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ., τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (ἐωθινὸν γ', ὃ περ ἀναγινώσκεται ἐκ

τῶν βημοθύρων), κανόνες καὶ καταβασαίαι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἐορτῆς, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀντὶ τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων, τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ δεσπότου», καὶ ὁ εἰρμὸς «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάριον (τρίς), αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι ἁλληλοῦδια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-12)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ἐωθινὸν ζ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἁλληλοῦδια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ»· «Πληρωθῆτω»· «Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐσπερινοῦ ἀρ-
χεται προτασσόμενον τοῦ προοιμιακοῦ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'.

2) Ἔως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασαίαι ψά-
λονται οἱ εἰρμοὶ «Θεῖα καλυφθεῖς».

3) Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας»· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα»· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ.

26. Παρασκευή. Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἀλφαίου ἀποστόλου.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (25 Μαΐου, §5· πρβλ. 8η Μαΐου §16, καὶ 21η Μαΐου §10) ἡ ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου ἐκ τῆς 25ης τοῦ μηνός

μετατίθεται διὰ σήμερον, συμπαλλομένη μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως (ἃ περ ζῆται τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως ἑσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωί).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμακόν (ἄνευ ψαλτηρίου), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τῆς ἑορτῆς 3 ἰδιόμελα «Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς» κ.λπ. καὶ τοῦ Προδρόμου προσόμοια 3, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς τὸ ἰδιόμελον τῆς σειρᾶς «Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας». Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τὸ τῆς σειρᾶς τῆς ἑορτῆς «Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις». Ἀπολυτίκια «Ὡς θεῖον θησαύρισμα», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ὡς θεῖον θησαύρισμα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ προδρόμου «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀνελθὼν» (Παρασκευῇ πρωί)· εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ προδρόμου «Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον «Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις»· διὰ δὲ τὸν πολυέλεον τὸ τοῦ προδρόμου «Ὁ Ἡρώδης, πρόδρομε», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος α΄, πρὸς «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος»·

Ἀγγέλων θαυμάζόντων τῆς ἀνόδου τὸ ζένον | καὶ μαθητῶν ἐκπληττομένων τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, | ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς Θεός, | καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν, σωτήρ· | διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐθαύμαζον βοᾶσαι· | Δόξα τῇ καταβάσει σου, σωτήρ, | δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, | δόξα τῇ ἀναλήψει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τοῦ Προδρόμου, ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, εἶτα ψάλλονται τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐπεφάνη σήμερον», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ παρὸν τῆς ἑορτῆς, ἦχος γ΄, πρὸς «Τὴν ὠραιότητα»·

Ὁ προαιώνιος Θεὸς καὶ ἀναρχος, ἡν περ ἀνείληφε φύσιν ἀνθρώπειον | θεοποιήσας μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη· ἄγγελοι προτρέχοντες ἀποστόλοις ἐδείκνυνον | τοῦτον πορευόμενον εἰς σὺνανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς· | αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον· | Δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι.

Ἀφ' ἧς ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Θεῖω καλυφθεῖς»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ εἰρμὸς «Χαίροις, ἀνασσα». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ προδρόμου «὘ν τῇ εὐρέσει, Πρόδρομε» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε». Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 3 στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου «Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «Τὴν πανσεβάσμιον κάραν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς (ἡχ. πλ. α') «Κύριε, ἀναλαμβανομένου σου». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἀναλήψεως· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...» μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ὡς θεῖον θησαύρισμα» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας». Ἀπόστολος· τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς ιε' ἐπιστολῶν, «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Δευτέρας δ' ἐβδ. Ματθαίου, «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ» (Ματθ. ια' 2-15). «Ἄξιον ἐστίν»· «Εἰς μνημόσυνον»· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» ἁπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

27. Σάββατον. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος (ζ' αἰ.). Ἰωάννου ὁμοιογητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730).

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κ' 7-12).

Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 10-21).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ῥώσου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ συμπάλλεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως (πρβλ. Τ.Μ.Ε., Μαΐου 21, §10).

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.).» Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς· Ἐλικωνίδος μάρτυρος (†244). Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν ι' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§41-42).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Ἀνελήφθης*»· κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 3, τῆς Ἀναλήψεως 3 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 4, Δόξα, «*Τὰς μουσικὰς σήμερον*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα, τῶν πατέρων «*Τὴν ἐτήσιον μνήμην*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Κύριε, τὸ μυστήριον*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, τῶν πατέρων «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (λεγομένη ἕως τῆς θ΄ ὥρας αὐριον) «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, τὰ Δόξα, Καὶ νῦν τῆς λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀπολυτίκιον «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος· εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ι΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν πατέρων· ἀπὸ γ΄ καὶ ζ΄ ᾠδῆς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖω καλυφθεὶς*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Χαίροις, ἀνασσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Ὑποῦτε Κύριον*» κ.λπ., τὸ ι΄ ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», τῶν πατέρων, καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἶνους ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «*Ὅλην συγκροτήσαντες*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς τοὺς πρὸ

αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' λέγεται ἐφύμνιον τὸ «*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*», καὶ εἰς τὸ γ' τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀνελήφθης*· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς...*»*.

[Ἄν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...*»]

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*», «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ζ' Πράξεων, «*Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι*» (Πρξ. κ' 16-18, 28-36)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «*Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς*» (Ιω. ιζ' 1-13).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

29. Δευτέρα. Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας (†328). Ὑπομονῆς ὀσίας. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).]

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιδ' 27-ιε' 7).

* Περὶ τῆς ἀνωτέρω τάξεως τῶν ἀντιφώνων καὶ τοῦ εἰσοδικοῦ βλέπε: α) Ἡμερολόγιον/Δίπτυχα Ἑκκλ. Ἑλλάδος, ἐτῶν 1935 (σ. 57), 1972 (σ. 97), 1990 (σ. 141), 1997 (σ. 136-137), 2001 (σ. 141), 2007 (σ. 168)· β) «Σύστημα Τυπικοῦ», ἐκδ. Α.Δ., §1869 καὶ ὑποσ. 1377. Πρβλ. Ἀγγέλου Βουδούρη, «Χρονικά Τυπικά», 1940, σ. 175, §172.

30. Τρίτη. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†383).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 26-32).

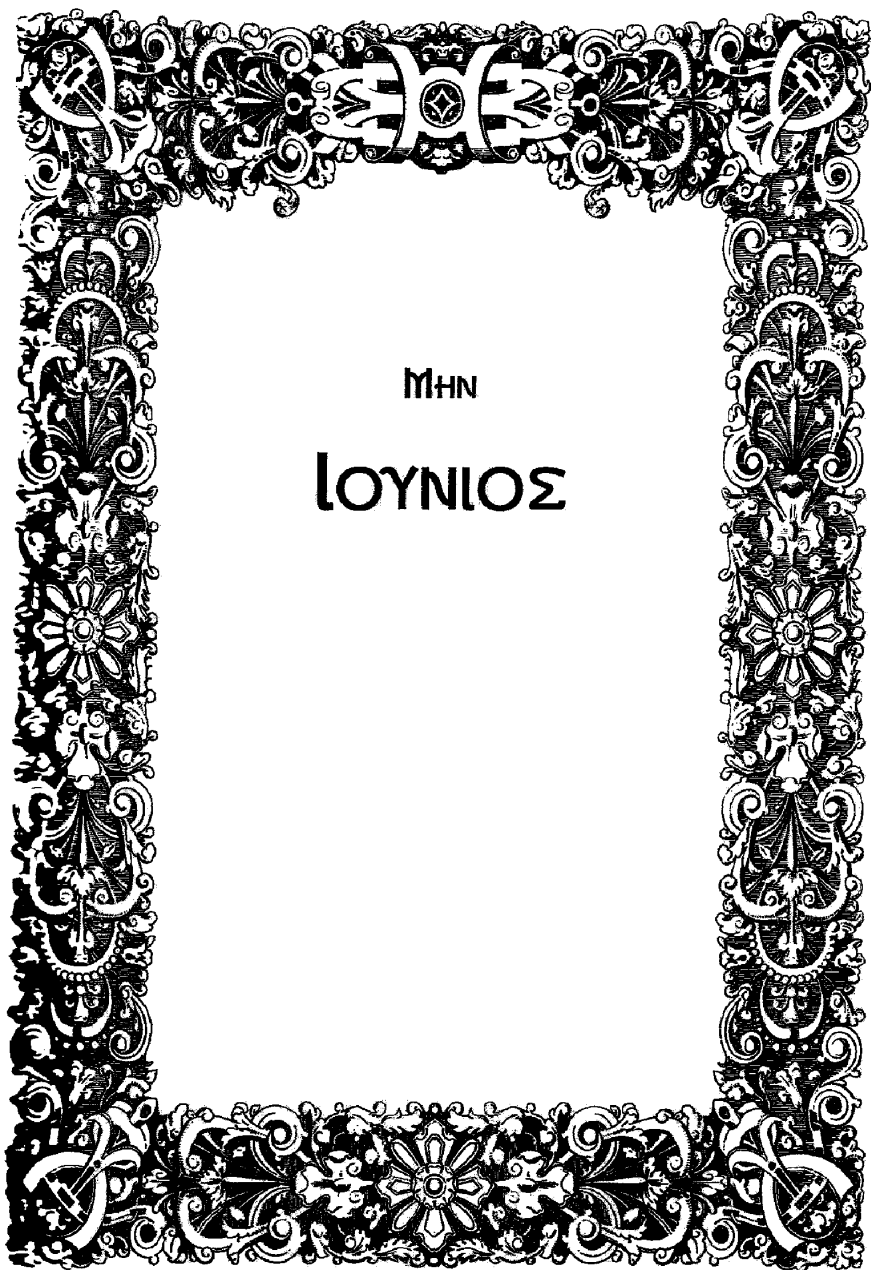
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 2-12).

31. Τετάρτη. Ἑρμείου μάρτυρος (β' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κγ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 15-23).

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νύξ ὥρας 9

- 1. Πέμπτη.** Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος (†166). Πύρρου ἐπισκόπου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κε' 13-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 23-33).

- 2. Παρασκευή.** «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως». Νικηφόρου Κων/λεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†828)· Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὁθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· συναξάριον μόνον τοῦ Μηναίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κς' 1-κθ' 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 18-26).

- 3. † Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον).** «Μνεῖα πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς Χριστιανῶν». Λουκιανοῦ, Παύλης μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς 4 νηπίων (†370-375).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

Αἱ ἀκολουθίαί ψάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀπόκρεω.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἄνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ νεκρώσιμος κανὼν (ἐκ τῆς παννυχίδος) καὶ τὸ μνημόσυνον.

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ' εἰς ἐκάστην ὥδην προτάσσεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς μὴ ἐπαναλαμβανόμενος ἐν τέλει, πλὴν τῆς γ' καὶ ζ' ὥδης· μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ εἴτα τὸ ἐξῆς ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριωδίου): *«Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θεϊότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.*

Στίχοι: Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατὰταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος· ἀμήν».

Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν ὥδων γ', ζ', η' καὶ θ' εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμωτέραν» ὡς συνήθως (εἰς ἥχον πλ. β' εἰρμολογικόν): ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ: «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος» (ὡς ὁρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε., Σαββάτω πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς §45).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων». Ἀποστολος: κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α' Θεσ. δ' 13-17): Εὐαγγέλιον: Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (ια' ἐωθινόν), «Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα' 14-25). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οἱς ἐξελέξω»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς, τὸ τροπάριον «Ὁ βάθει σοφίας»· «Πληρωθήτω». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., μεθ' ἧς ὁ ἱερεὺς, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς ἀπόκρεω σημειοῦται· εἴτα ἡ ἀπόλυσις τῆς θ. λειτουργίας.

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ». Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως (†326). Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου. (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§47-50.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν στιχολογοῦμεν Ψαλτήριον, εἰς δὲ τὰ ἑσπέρια (εἰς στίχους 10) δευτεροῦμεν τὸ «Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν» καὶ τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς». Εἰς τὴν εἰσοδὸν προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» ψάλλεται τρίς. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε» (ὃ περ ἐφεξῆς ἐπανερχεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν μέχρι τοῦ ἐπομένου Πάσχα), τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς, τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ εἰδικὸν διὰ τὴν ἐορτὴν ὄρθρινὸν Εὐαγγέλιον (Ἰω. κ' 19-23) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. Ἀνάστασιν Χριστοῦ δὲν λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν ν' ψαλμὸν χῦμα. Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος). Ἀφ' ᾧ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἐορτῆς καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «Πόντῳ ἐκάλυψε» καὶ «Θεῖῳ καλυφθεῖς». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου»] καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ «Μὴ τῆς φθορᾶς» καὶ «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάρια (τὸ α' δίς, τὸ β' ἅπαξ), στιχηρὰ αἰνῶν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (ἅπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς (ὁ γ' στίχος τοῦ α' ἀντιφώνου ἄρχεται «Οὐκ εἰσὶ λαλαῖα οὐδὲ λόγοι...»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, Κυριακῆς ἡ' Πράξεων, «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς» (Πρξ. β' 1-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς ἡ' Ἰωάννου, «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς» (Ἰω. ζ' 37-52, ἡ' 12).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Μὴ τῆς φθορᾶς». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ χθές. Ἐν συνεχείᾳ συνάπτεται συνήθως καὶ ὁ ἐσπερινός, ὡς ἔπεται.

Ὁ ἐσπερινὸς τῆς γονυκλισίας. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», καὶ τὸ μέγα προκεείμενον «Τίς θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (γ'). Ἀπόλυσις «Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τό τε θεῖον καὶ ἅγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναῖδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα· ἀμήν».

5. † **Δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.** «ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ». Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἱερομάρτυρος (†362). Νικάνδρου, Γοργίου καὶ Ἀπόλλωνος μαρτύρων (δ' αἰ.)· Μάρκου νεομάρτυρος ἐν Χίῳ.

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σύναξις τῆς Θεοτόκου «Φα-
νερωμένης» ἐν Λευκάδι.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐρά-
νιε*», τρισάγιον κ.λπ., «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ', ὁ ν' ψαλμὸς
χῦμα, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον
«*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» τρίς, τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντη-
κοσταρίῳ. Ὁ ν' χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες ὡς χθές. Μετὰ τὸ
κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ
Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι μόνον οἱ εἰρμοὶ τοῦ ἱαμβικοῦ
κανόνος «*Θεῖα καλοφθεῖς*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ' ὀδὴ
τῶν κανόνων ὡς χθές, καὶ ὁ εἰρμὸς «*Χαίροις ἀνασσα*». Τὰ
ἐξαποστειλάρια, τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ
α'), δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ,
Χριστέ*» (ἁπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ
κοντάκιον, ὡς χθές. Ἀντὶ τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*» (κατ'
ἀπαίτησιν τοῦ T.M.E.). Ἀπόστολος: Δευτέρας ἁγ. Πνεύματος,
«*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*» (Εφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον:
Δευτέρας α' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε*» (Μτθ.
ιη' 10-20). Εἰς τὸ *Εἰσπρέτως* ὁ εἰρμὸς «*Χαίροις ἀνασσα*». Κοι-
νωνικὸν «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν
δεόμεθα, φιλάνθρωπε· ἀλληλούια*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», ὃ περ
ψάλλεται ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν εἶδει
πυρίνων γλωσσῶν...*» ὡς τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Εἰδήσεις. 1. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς
πάντα.

2. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν στιχο-
λογοῦνται τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς.

3. Ἀπὸ σήμερον ἀρχονται τὰ ἀναγνώσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ
Παύλου καὶ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου.

6. Τρίτη. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†845).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 1-7, 13-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. δ' 23-ε' 13).

- 7. Τετάρτη.** Θεοδότου ιερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ. Ζηναΐδος μάρτυρος, Σεβαστιανῆς ὁσίας, Παναγῆ ιερῆως (τοῦ Μπασιά, †1883).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 18-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 20-26).

- 8. Πέμπτη.** Ἀνακομιδῇ ἰ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Καλλιόπης μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 28-β' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 27-32).

- 9. Παρασκευή.** Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας († 444).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. β' 14-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 33-41).

- 10. Σάββατον.** «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς». Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων (†313). (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου §52, «Τῷ Σαββάτῳ...»)

Ἡ ἀκολουθία ὡς διευτυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλὰ τὰ ἐσπέρια εἰς στίχους 8 (ἅπαντα ἀνὰ μίαν) καὶ καταλιμπάνονται τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἑσπερινοῦ, τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ ὄρθρῳ ὁ πολυέλεος καὶ τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου α' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. α' 7-13). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου α' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ε' 42-48). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς «*Χαίροις ἀνασσα*». Κοινωνικὸν «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν*».

- 11. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** «ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Βασιθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων. Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Ἀξιον ἐστίν». Λουκᾶ τοῦ ἱατροῦ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερούπολεως (†1961). Ἦχος πλ. δ' ἐωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., διατίξεις Πεντηκοσταρίου §§53-55).

[Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων τελεῖται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικῆς).

νικόν μνημεῖον). Μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας, Σύναξις πάντων τῶν Θρακῶν Ἀγίων.]

Σημεῖωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου σήμερον καταλαμβάνεται· δύναται δὲ νὰ ψαλῇ τῇ ἐπαύριον ἢ ἐν τοῖς ἀποδείκνοις. Κατὰ τὴν τέλεσιν ὅμως τυχόν τοπικῶν ἐορτῶν ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερα φυλλὰς μὲ ἐόρτιον ἀκολουθίαν, ἢ ὅποια καὶ θὰ συμπαλῇ, ὅποτε ἀκολουθοῦνται τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς φυλλάδος ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. δι' ἀναλόγους περιπτώσεις (πρβλ. 21η Μαΐου §§25-27).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ»· κοντάκιον «Ὅτε καταβάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· μετὰ τὴν εἴσοδον καὶ τὸ προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε» λέγονται τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Σημεῖωσις. Ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

(Ποίημα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου)

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἁμαράντου, χοροὺς ἁγίων Πάντων ἐφφημῆσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μισούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἀγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

(Ποίημα Κυρίλλου πατριάρχου Κων/πόλεως)

Τῶν ἁγίων Πάντων οἶκος ὁ πάνσεπτος, οὐρανὸς ὡς τις ἄλλος ἀστράπτει αἰθήριος, ἐν μέσῳ ἔχων τὸν Χριστόν, ὡς περ ἥλιον λαμπρόν, τὴν παρθένον Μαριάμ, σελήνην ὡς πλησιφαῇ, καὶ κύκλῳ καθάπερ ἄστρα, χοροὺς τε πάντων ἁγίων, ἀεὶ πρεσβεύοντας σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν»· ἀπολυτίκιον «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, ἢ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς τὰ

τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*». Ἐξαποστειλάρια «*Ἅγιος Κύριος*» καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Οἱ αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», «*Τῶν ἐν ὧν τῷ κόσμῳ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*». Ἀποστόλος: τῶν ἁγ. Πάντων, Κυριακῆς α' ἐπιστολῶν, «*Οἱ ἅγιοι πάντες*» (Εβρ. ια' 33-ιβ' 2). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς α' Ματθαίου, «*Πᾶς ὃς τις ὁμολογήσῃ*» (Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἀξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνες· ἁλληλοῦια*».

Εἰδήσεις. 1. *Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§1-30. Διὰ τὰ Σάββατα μὲ «Θεὸς Κύριος» βλέπε αὐτόθι §§31-44, διὰ δὲ τὰ Σάββατα μὲ «Ἀλληλοῦια» αὐτόθι §§45-51.*

2. *Μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», καὶ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».*

3. *Ἀπὸ ἀθριον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων μέχρι τῆς 28ης Ἰουνίου.*

12. Δευτέρα. Ὁνουφρίου ὁσίου (δ' αἰ.). Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθῶν (†734).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. β' 28-γ' 18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 31-34, ζ' 9-11).

13. Τρίτη. Ἀκυλίνης μάρτυρος (†239).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. δ' 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 15-21).

14. Τετάρτη. Ἐλισαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†847). Ἰουστίνου ὁσίου (Πόποβιτς) τοῦ ἐν Σερβίᾳ (†1979).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. δ' 13-25).

Εὐαγγέλιον: προφήτου, Παρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

- 15. Πέμπτη.** Ἀμὼς προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Ἀχαϊκοῦ καὶ Στεφανᾶ ἀποστόλων, Ἰερωνύμου ὁσίου (†420), Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος (†430).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ε' 10-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. η' 23-27).

- 16. Παρασκευή.** Τύχωνος ἐπισκ. Ἀμαθοῦντος Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ε' 17-ς' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 14-17).

- 17. Σάββατον.** Ἰσαύρου διακόνου, Βασιλείου καὶ Ἰννοκεντίου (γ' αἰ.)· Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ τῶν μαρτύρων (†362).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετ' «Θεὸς Κύριος» (γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδομ. ἐπιστ. (Ῥωμ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 1-8).

- 18. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Λεοντίου μάρτυρος. Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων (†70), Λεοντίου ὁσίου τοῦ Ἀργείου. Ἦχος α', ἐωθινὸν β'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη πάντων τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει διαλαμψάντων πατέρων, πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἁγίων, σύναξις τῶν 23 ἁγίων τῆς νήσου Λέσβου καὶ ἐν Σερβίῳ (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἁγίας βασιλίσσης Ἄρτης Θεοδώρας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (β') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ὧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ *«Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ *«Ἅγιος Κύριος»* κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον *«Τὸν λίθον θεωρήσασαι»* καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ *«Ἄγγελος μὲν ἐκόμισεν».*

Εἰς τοὺς αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν *«Μετὰ μύρων προσελθούσαις»,* Καὶ νῦν, *«Ὑπερευλογημένη».* Δοξολογία μεγάλη, *«Σήμερον σωτηρία».*

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια *«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος»* καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον *«Προστασία».* Ἀπόστολος: Κυριακῆς β' ἐπιστολῶν, *«Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη»* (Ῥωμ. β' 10-16). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς β' Ματθαίου, *«Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν»* (Μτθ. δ' 18-23). Κοινωνικὸν *«Ἀνεῖτε»,* καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 19. Δευτέρα.** Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καὶ Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ θεαδέλφου. Ζωσίμου μάρτυρος (β' αἰ.), Παΐσιου ὁσίου τοῦ μεγάλου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Τρ. καὶ Πέμ. λς' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰούδα 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Ἰουνίου 19 (Ἰω. ιδ' 21-24).

- 20. Τρίτη.** Μεθοδίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων (†312). Νικολάου Καβάσιλα (ιδ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ζ' 14-ἡ' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 9-15).

- 21. Τετάρτη.** Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ'-δ' αἰ.). Τερεντίου ἱερομάρτυρος (α' αἰ.), Νικήτα ἱερομ. τοῦ Νισυρίου (†1732).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. η' 2-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 16-22).

- 22. Πέμπτη.** Εὐσεβίου ἱερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων (†380). Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτύρων (†304).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον. Ἀρχὴ τοῦ θερος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. η' 22-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. ι' 23-31).

- 23. Παρασκευή.** Ἀγριπίνης (†253-260) μάρτυρος. Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου, Ἀθανασίου ἀναγνώστου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. θ' 6-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. ι' 32-36, ια' 1).

- 24. Σάββατον.** † Τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος Καισαρέως (†1765).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἀκριβῶς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 24 Ἰουνίου §§ 1-3): τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν... ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν...*» Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον: 24ης Ἰουνίου, «*Συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου*» (Λκ. α' 24-25, 57-68, 76, 80)· κανόνες μόνον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ δύο τοῦ Προδρόμου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Προφῆτα καὶ πρόδρομε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς Τυροφάγου, «*Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία*» (Ῥωμ. ιγ' 11-18' 4)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ἰουνίου 24, «*Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν*» (Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 25. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Απόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρόμου. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος (†304). Ὁρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Ἰησοῦ β', ἐωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «*Προφῆτα καὶ πρόδρομε*»· κοντάκιον «*Ἡ πρὶν στεῖρα*».

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ἡ διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. (24 Ἰουν. §4) εἶναι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἑλλειψῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀντιφατικῆ πρὸς τὴν ὁμοίαν περίπτωσιν τῆς 30ῆς Αὐγούστου ἐν Κυριακῇ (Τ.Μ.Ε. 29 Αὐγ. §5), ἔχομεν ὑπόψει συμπληρωματικῶς καὶ τὸ Τυπικὸν τοῦ πρωτοψάλτου Κων/νου (ἔτους 1851, σελ. 179 καὶ 214)· βλ. ἐπίσης Ἡμερολόγιον ἔτους 1972 καὶ Δίπτυχα ἔτους 1995.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀναστάσιμα 4, τοῦ προδρόμου 3 «*Ἐκ στεριευούσης γεγέννηται νηδύς*» (ζῆτει

εἰς τὸν μικρὸν ἑσπερινὸν τῆς 24ης Ἰουνίου), καὶ τῆς μάρτυρος Φεβρωνίας ἕτερα 3 «*Ἐθλήσιν ὑπέμεινας*» (25 Ἰουνίου), Δόξα, τοῦ προδρόμου «*Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε*», Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*». Εἰσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ προδρόμου «*Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ*». Ἀπολυτίκια «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, «*Προφῆτα καὶ πρόδρομε*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Ἀπόλυσις, καὶ ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρόμου.

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου «*Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῆς μάρτυρος Φεβρωνίας «*Ὑπέρμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ*»· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσῳδίων κάθισμα τῆς ἁγίας «*Ποθήσασα Χριστόν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Νηδυῖ μητρικῇ*»· ἀφ' 3' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς αἵνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «*Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ὅτε κατῆλθες*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς γ' ἐπιστολῶν, «*Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως*» (Ρωμ. ε' 1-10)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς γ' Ματθαίου, «*Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός*» (Μτθ. ζ' 22-33). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

26. Δευτέρα. Δαυίδ όσιού τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη (†540). Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοθίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. θ' 18-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. ια' 2-15).

27. Τρίτη. Σαμψών όσιού τοῦ ξενοδόχου (†530).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ι' 11-ια' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. ια' 16-20).

28. Τετάρτη. Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναγύρων (412).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 2-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. ια' 20-26).

29. Πέμπτη. † Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67) τῶν πανευφήμων καὶ πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων (Τ.Μ.Ε., 29 Ἰουνίου §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἑσπέρια τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστόλων ἐκ δευτέρου, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ ἀπαγγέλλονται τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ' ἃ ἡμεῖς μὲν ἱστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: «Πρόσσχωμεν· σοφία· πρόσσχωμεν»). Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλητική, ἤχος πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου (†1938).

Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Ἐθνῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισμέγιστον, Ἀθηναίων διδάσκαλον, οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, εὐφροσύνης γεραίρομεν· τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν, τὸ σεπτόν σου μαρτύριον· ἀγιε Παῦλε ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ ἀπολυτίκιον δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες μόνον οἱ δύο τῶν ἀποστόλων. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Ἐξαποστειλάριον, αἵνοι, δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Οἱ τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰουνίου 29, «Ὡς ὃ δ' ἄν τις τολμᾷ» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9). Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, Ἰουνίου 29, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη» (Μτθ. ις' 13-19). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ἑνημερωτικὸν σημεῖωμα (ἀποφάσει τῆς Γ. Συνόδου, ὑπ' ἀριθμ. 3198/1384 τῆς 26/6/2017). Μία Μεγάλη Ἑορτὴ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ ἡ σημερινὴ Ἑορτὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ Ἀυτῆς, διὸ καὶ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἡμέραν λαμβάνουν χώραν αἱ ἐξῆς Ἱεραι Ἀκολουθίαι·

1) Συνοδικὸς Ἑσπερινὸς εἰς τὸν Περιώνυμον Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, χοροστατοῦντος τοῦ Πρώτου τῇ Τάξει Συνοδικοῦ Μητροπολίτου.

2) Ὁρθρος καὶ ἐν συνεχείᾳ Θεία Λειτουργία ἐν τῷ αὐτῷ Ἱερῷ Ναῷ, προεξάρχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, συλλειτουργοῦντων μετ' αὐτοῦ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, ἐκφωνουμένων δὲ κατ' ἔτος καὶ σχετικοῦ Ἐπισήμου Πανηγυρικοῦ Λόγου.

3) Ὑπαίθριος Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν Ἀγιώνυμον ἡμέραν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, τελούμενος ἐπισήμως καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τῇ συμμετοχῇ τῶν Σεβ. ὁμόρων Μητροπολιτῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν ἐν Ἀθήναις Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ τῶν Εὐλαβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρώτου Κηρύγματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

4) Ὅμοιοι Ἐπίσημοι Τελεταὶ λαμβάνουν χώραν ἀντιστοιχῶς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἀποστολικὰς Πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι τῆς Κορίνθου, τῆς Βεροίας, τῆς Νικοπόλεως, τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Φιλίππων, καὶ εἰς ἐτέρας, τὰς Ἐκκλησίας τῶν ὁποίων ἱδρυσεν ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος.

5) Αἱ ὡς ἄνω Ἱεραι Ἀκολουθίαι μεταδίδονται καὶ διὰ τῶν Ραδιοφωνικῶν καὶ Τηλεοπτικῶν Διαύλων. Πλείονα περὶ τῆς ἑορτῆς ταύτης ὡς τελεῖται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος βλ. εἰς «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθιμοτυπίας», ἐκδόσις 3η, ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι 2012, σελ. 259-290.

30. Παρασκευή. † Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 πρῶτα ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς 29ης τοῦ μηνὸς «Ποίοις εὐφημιῶν» κ.λπ.

καὶ ἐκ τῆς 30ῆς τὰ 3 προσόμοια τῶν 12 ἀποστόλων* «Ὁς αὐτόπται καὶ μάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Απόστιχα τὰ τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἑορτὴ χαρμόσυνος», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλητική, ἤχος πλ. β', Τετ. ἐσπέρας). Ἀπολυτικά «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἅγιοι», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. Καθίσματα τὰ τῆς α' καὶ β' στιχολογίας τῆς 29ῆς Ἰουνίου. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες (τῆς 30ῆς τοῦ μηνὸς) μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ πρώτου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ὥδῃς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Τὸ ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἵνους τὰ 4 προσόμοια «Ἡ κορυφαία κρηπίς», Δόξα, «Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες», Καὶ νῦν, «Δέσποινα, πρόσδεξαι» (Παρακλ., ἤχ. πλ. δ', Πέμπτη πρωί). Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτικίον «Ἀπόστολοι ἅγιοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Οἱ τῶν ἀποστόλων», «Ἀπόστολοι ἅγιοι» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τῶν 12 ἀποστόλων, Κυριακῆς ἰ' ἐπιστολῶν, «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Ἰουνίου, «Ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους» (Μτθ. θ' 36, ἰ' 1-8). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

* Τὸ Τ.Μ.Ε. ἀναγράφει τὰ 3 στιχηρὰ τῶν πρωτοκορυφαίων «Ποίοις εὐφημιῶν» τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς χθὲς καὶ τὰ 3 πρῶτα τῆς σήμερον «Ἐδωκας καυχήματα», τὰ ὅποια ὁμοῦς ἐπίσης ἀναφέρονται εἰς τοὺς δύο κορυφαίους ἀποστόλους καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς 12· διὰ τοῦτο ἐπεκράτησαν τὰ 3 δευτέρα τοῦ Μηναίου.

ΜΗΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. **Σάββατον.** † Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ (†284).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὰ ἐσπέρια, μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἁγίων, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Παρήλθεν ἡ σκιά*», καὶ γίνεται εἰσόδος· εἰς τὸ Καὶ νῦν τοῦ στίχου θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τῶν ἀναργύρων*» (Παρακλ., ἤχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Εἰς τὸν ὄρθρον, τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου «*Υἱὸν διόδυσας*»· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Νοεμβρίου 1η, «*Ὑμεῖς ἐστέ σῶμα Χριστοῦ*» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα*» (Μτθ. ι' 1, 5-8)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

2. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** † Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473). Ἦχος γ', ἐωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἅγιοι ἀνάργυροι*»· κοντάκιον «*Οἱ τὴν χάριν λαβόντες*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 «*Ἐδωκας φιλόνητον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν*», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Μηναίου «*Ὡς στέφανον ὑπέρολμπρον*».

Ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε ἀειπάρθενε». [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ δύο ἀναστάσιμα τῆς α΄ στιχολογίας ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίου τὸ τοῦ Μηναίου «Τῆς σεπτῆς ἐσθῆτός σου»· εἶτα τὰ δύο ἀναστάσιμα τῆς β΄ στιχολογίας ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίου τὸ ἕτερον τοῦ Μηναίου «Εορτάζει σήμερον». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς Θεοτόκου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Μηναίου καὶ τὸ μεσῳδιὸν κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοί»· ἀφ' ἑς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράπαντες» καὶ τὸ τοῦ Μηναίου «Μόνῃ καὶ φύσιν καὶ χρόνον».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τῆς Θεοτόκου 3 προσόμοια «Ἡ σορὸς ἡ κατέχουσα» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου», β) «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ», Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «Ὁρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς 5' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τοῦ Μηναίου]. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν, ἀπολυτίκια «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια», «Θεοτόκε ἀειπάρθενε» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς». Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, ζῆτει Νοεμβρίου 21, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ» (Εβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς δ' Ματθαίου, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ» (Μτθ. η' 5-13). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

- 3. Δευτέρα.** Ὑακίνθου μάρτυρος (†108). Ἀνατολίου Κων/λεως (†458), Θεοδότῃς μάρτυρος (†712), Γερασίμου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας (†1812).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιβ' 4-5, 15-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 9-13).

- 4. Τρίτη.** Ἀνδρέου ἐπισκ. Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†1220).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιδ' 9-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 14-17, 22-30).

- 5. Τετάρτη.** Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ἄθω (†1000) καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐορτάσιμος, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσοδος. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου*» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοδοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*», καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*» προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον 5ης Δεκεμβρίου· Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Σαββάτου κζ' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε' 22-ζ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμπτης δ' ἐβδ. Ματθαίου, «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 6. Πέμπτη.** Σισόη ὁσίου τοῦ μεγάλου (†429). Λουκίας (†301), Ἀπολλωνίου, Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρίωνος μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιε' 17-29).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 46-ιγ' 3).

- 7. Παρασκευή.** † Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.), Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῷ (ι' αἰ.).

Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. (7 Ἰουλ. §1), «εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς ἁγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῷ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν», ἢ

τοι μετὰ τῶν ὕμνων τῆς Παρακλητικῆς (βλέπε καὶ ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν, τὰ 6 ἐσπέρια προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «*Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος*», Καὶ νῦν, προσόμοιον σταυροθεοτοκίον «*Ἐν ζῴῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν*»· εὐθὺς (ἄνευ εισόδου) «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον κ.τ.λ.· εἰς τὸν στίχον τὰ στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου μὲ τοὺς συνήθεις στίχους «*Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου*» κ.λπ., Δόξα, «*Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν*», Καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίον «*Πόνους ὑπομείνασα πολλούς*». Ἀπολυτίκιον «*Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ*», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον τῆς Παρασκευῆς ἐσπέρας «*Παρθένε πανάμωμε*» (Παρακλητική, εἰς τὰ θεοτοκία ἀπολυτικά), ἡ ἐκτενὴς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ θεοτοκίον ἅπαξ· καθίσματα τὰ τῆς Παρακλητικῆς· ὁ ν' χῦμα, ὁ α' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ) καὶ οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναίου· καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' φῶδης εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· τὸ ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τὰ στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον. Εἶτα «*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ*», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὄρθρου «*Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε*» (Παρακλητική, εἰς τὰ θεοτοκία ἀπολυτικά).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καθ' ἡμέραν· μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος «*Ὁ ὑψωθείς*»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς ε' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ις' 1-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ε' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιγ' 3-9)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημεῖωσις. Εἰς τοὺς ἐορτάζοντας τὴν μνήμην τῆς μεγαλομάρτυρος ναοῦς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς ἐκ τῆς οἰκειᾶς φυλλάδος κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ τάξιν (μετὰ καταβασιῶν, αἰνῶν καὶ μεγ. δοξολογίας)· εἰς τὴν λειτουργίαν, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Προστασία*»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον μαρτυρικά (4 Δεκ.)· Ἀπόστολος:

τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 22-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 8. Σάββατον.** Προκοπίου μεγαλομάρτυρος (†303). Θεοφίλου ὁσίου τοῦ ἐκ Ζίχνης (†1548), Ἀναστασίου ἱερομ. ἐξ Ἰωαννίνων (†1734).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος, οὕσα ἡμιεόρτιος, ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (δρα ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ Σαββάτου μετὰ «Θεὸς Κύριος» §§31-44), ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων· μετὰ δὲ τοὺς αἶνους τοῦ Μηναίου, ἡ δοξολογία χῦμα καὶ ἀπόστιχα αἶνων τὰ μαρτυρικὰ ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, Κυριακῆς λβ' ἐπιστολῶν (Α' Τιμ. δ' 9-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ε' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. θ' 9-13).

Δυνατὸν ὅμως ἐν τῷ ὄρθρῳ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη (παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αἶνων)· τότε εἰς τὴν λειτουργίαν λέγονται ὁ ἀνωτέρω Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως αὐτοῦ, Ἰουλίου 8 (Λκ. ζ' 17-19, θ' 1-2, ι' 16-21)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν ἐορτάζεται ὁ μεγαλομάρτυς, ἡ ἀκολουθία λέγεται ἐκ τῆς οἰκειᾶς φυλλάδος ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν· εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου»· δοξολογία μεγάλη· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

- 9. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Παγκρατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ταυρομενίας (α' αἰ.). Διονυσίου τοῦ ῥήτορος καὶ Μητροφάνους ὁσίων τῶν ἐν Ἀθῶ, Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1770). Ἦχος δ', ἑωθινὸν ε'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» κοντάκιον «Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν». Ἀπολυτίκιον

«Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου «Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικίον «Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ὕμνος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσφδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ὑμῶ σου τὸ ἀμέτρητον».

Εἰς τοὺς Αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε' ἐωθινὸν «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἡχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ε' ἐπιστολῶν, «Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας» (Ρωμ. ι' 1-10)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ε' Ματθαίου, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν» (Μτθ. η' 28-θ' 1). «Ἄξιον ἐστίν»· «Ἀνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς εἴθισται.

10. Δευτέρα. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων (†319). Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἰσσου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιε' 17-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 10-23).

- 11. Τρίτη.** Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος (†451). Ὁλγας ἰσαποστόλου (†969), Νεκταρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρυούλων (†820). Σωφρονίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἑσσεξ Ἀγγλίας (†1993).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἁγίας ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὥς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 11 Ἰουλίου §§1-3). Τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Λίαν εὐφρανas*» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εὐαγγέλιον ὁρθρου: τῆς ἁγίας, Δευτέρας ιε' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ἐκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε' 24-34). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τῆς ἁγίας. Καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος—μετὰ προκειμένου τῆς 16ης Σεπτεμβρίου—τῆς ἁγίας, Κυριακῆς ις' ἐπιστολῶν, «*Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν*» (Β' Κορ. ζ' 1-10). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτέρας δ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Ἦρώτα τις τῶν Φαρισαίων*» (Λκ. ζ' 36-50). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 12. Τετάρτη.** Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων (β' αἰ.). Παΐσιου ὁσίου τοῦ διορατικοῦ (†1994).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. β' 9-γ' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 31-36).

- 13. Πέμπτη.** Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου (†794), μάρτυρος Γολινδοῦχ.

Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8ης Νοεμ. (Ἑβρ. β' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8ης Νοεμ. (Λκ. ι' 18-21).

- 14. Παρασκευή.** Ἀκύλα ἀποστόλου (Πρξ. ιη' 2). Ἰούστου μάρτυρος, Ἰωσήφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου (†1809).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 5-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 44-54).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἰδιαίτερος ὁ ὁσιος Νικόδημος, ἡ ἐορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἐκ τῆς οἰκειᾶς φυλλάδος) συμψάλλεται σήμερον κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (Τ.Μ.Ε., τῇ 17ῃ Ἰουλίου).

15. **Σάββατον.** Κηρύκου μάρτυρος καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ (†305).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετ' «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν, γενικαί τυπ. διατάξεις §§31-44). Προκείμενον, ἦχος δ', «Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφρανομένην», στίχος «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Ἰουλίου 15 (Α' Κορ. ιγ' 11-ιδ' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 18-26).

Σημειώσεις. Ἐὰν τυχὸν ψαλῇ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῶν μαρτύρων, λέγεται ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν· εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, ὃ ζητεῖ Σαββάτω ι' ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4)· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· ἁλληλοῦια».

16. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ'.** «Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος (†311). Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν ζ'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων ζητεῖ ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 13ης καὶ 14ης Ἰουλίου. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις 13ης Ἰουλίου §§1-3) ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῆς σήμερον καταλαμβάνεται.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», ἀναστάσιμα 4 (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §7), τῶν πατέρων προσόμοια 4 εἰς 6, Δόξα, «Τὰς μυστικάς σήμερον», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς Ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀκολουθίας τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμῶς γεννηθεὶς».

Τὸ μεσουκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτικίον «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Χαῖρε, πόλῃ Κυρίου*», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλόγητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ς΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων· ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν πατέρων «*Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι*» καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ς΄ ἀναστάσιμον «*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος*»*, τῶν πατέρων «*Πατέρων θείων σήμερον*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*὘ν δύο ταῖς θελήσεσιν*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «*Ὅλην συγκροτήσαντες*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «*Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς΄ ὥδῃς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», τὸ τῶν πατέρων, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων Ἰουλίου· Ἀπόστολος· τῶν πατέρων, 11 Ὀκτωβρίου, «*Πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων*» (Τίτ. γ΄ 8-15)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, 18 Ἰανουαρίου, «*Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε΄ 14-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

* Βλ. ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 12ης Μαρτίου.

17. Δευτέρα. † Μαρίνης μεγαλομάρτυρος (δ' αϊ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (βλ. καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§1-30). Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου*» (Παρακλητική, ἤχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Εἰς τὸν ὁρθρον, ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως «*Υγρὰν διοδεύσας*» καὶ οἱ δύο κανόνες τῆς ἁγίας· καταβασίαι «*Ἀνοιξὺ τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἑβδ. ἐπιστ., «*Πρὸ τοῦ ἔλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἑβδ. Ματθ., «*Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος*» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

18. Τρίτη. Αἰμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων (†363).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ς' 20-ζ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 1-13).

19. Τετάρτη. Μακρίνης ὁσίας, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου ὁσίου (†380).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 12-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 35-ιε' 11).

20. Πέμπτη. † Ἠλιὺ προφήτου τοῦ Θεσβίτου (940 π.Χ.).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον τοῦ ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προφήτου*» (Παρακλητική, ἤχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Τὸ ἀπολυτίκιον ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὁρθρῷ ἐπισφραγίζεται μετὰ τοῦ ὁμοῦχου α' θεοτοκίου «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὁρθρον ὁ τῆς Θεοτόκου μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν «*Υγρὰν διοδεύσας*» καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξὺ τὸ στόμα μου*». Κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «*Προστασία*». Ἀπόστολος τοῦ προφήτου, Ἰουλίου 20, «*Ὑπόδειγμα λάβετε*» (Ἰακ. ε' 10-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρασκευῆς α' ἑβδ. Λουκᾶ, «*Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι*» (Λκ. δ' 22-30). Κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς ἐθέσει πρέπει αἴνεσις· ἀλληλοῦσα*».

- 21. Παρασκευή.** Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ (†590). Παρθενίου ἐπισκόπου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 35-η' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. ιε' 29-31).

- 22. Σάββατον.** Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α' αἰ.), Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Τάξις Σαββάτου μετὰ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἐμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιβ' 1-3).

Εὐαγγέλιον: μυροφόρου, Τρ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

- 23. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Φωκᾶ ἱερομάρτυρος. Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας ὁσίας τῆς ἐν Τήνῳ (†1834). Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ἐκ βρέφους ἐγένου*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*». Ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μετὰ θεοτοκίον «*Ὁ τὴν εὐλογημένην*», καὶ τῆς β' στιχολογίας μετὰ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου· ἀπὸ γ' φθῆς τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μνηολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». «*Τὴν τιμιωτέραν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον» καὶ τὸ θεοτοκίον «Μεγάλα καὶ παράδοξα».

Εἰς τοὺς Αἶνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «Ἰδοὺ σκοτία», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Καὶ τρόπων μέτοχος» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ζ' ἐπιστολῶν, «Ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί» (Ῥωμ. ιε' 1-7). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' Ματθαίου, «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ» (Μτθ. θ' 27-35). «Ἄξιον ἐστίν· «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

24. Δευτέρα. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος (†300). Ἀθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ, Θεοφίλου νεομάρτυρος (†1635).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. η' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. θ' 13-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. η' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 1-6).

25. Τρίτη. † Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὀλυμπιάδος διακόνου (†408-410) καὶ Εὐπραξίας (†413) ὁσίων· μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' Οἰκουμένης συνόδου (553).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ τῆς λιτῆς στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας ἀπαξ εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ἀλλὰ δις εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὸ δεύτερον. Καταβασίαι «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου»· στιχολογοῦμεν ὡς συνήθως καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπαναλαμβάνοντες «Τὴν τιμωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ζωὴν τὴν κοήσασαν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Προγόνων Χριστοῦ»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 25ης Ἰουλίου. Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, 23 Σεπτεμβρίου, «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ζ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς ἐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλουία».

- 26. Τετάρτη.** † Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος (β' αἰ.), Ἑρμολάου ἱερομάρτυρος (†305).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἑορτάσιμος, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα μετὰ τὸ δοξαστικόν, Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου*» (Παρακαλ., ἤχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἁγίας «*Τὴν σπουδὴν σου*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἁπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγζαμένου*». Εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον μαρτυρικά (25 Νοεμβρίου)· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμπτης ιε' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «*Πρὸ τοῦ ἔλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε' ἑβδ. Ματθαίου, «*Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 27. Πέμπτη.** † Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ (†305).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, 27 Ἰουλίου ἢ Τρίτης ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19)· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χοροὶ Ἰσραὴλ*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*» (6ης Αὐγούστου)· Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον: 23 Ἀπριλίου, «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ιω. ιε' 17-ις' 2)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι 5ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης Αὐγ.), ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χοροὶ Ἰσραὴλ*», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*» μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης καὶ τῆς 5ης Αὐγούστου).

- 28. Παρασκευή.** Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων. Εἰρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Ξηροποταμηνοῦ.

Ἀπόστολος: ἀγίων, Κυριακῆς μυροφόρων (Πρξ. ς' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκ. ἡ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 10-18).

29. Σάββατον. Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων (γ'-δ' αἰ.).

Τάξις Σαββάτου μετ' Ἀλληλοῦα (βλ. ἐμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ἡ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιγ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ἡ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 30-37).

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Σίλουανου τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονικοῦ ἀποστόλων (α' αἰ.). Ἦχος βαρύς, ἑωθινὸν ἡ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια *«Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»* κοντάκιον *«Ὡς ἀπαρχάς»*.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προιμακόν, εἰς τὸ *«Κύριε, ἐκέκραξα»* ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, *«Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης»*. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον *«Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου»*, Δόξα, Καὶ νῦν, *«Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως»*.

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ *«Θεὸς Κύριος»* τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ἡ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ *«Χοροὶ Ἰσραὴλ»*· *«Τὴν τιμωτέραν»*, *«Ὁ τόκος σου ἀφθορος»*.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ *«Ἅγιος Κύριος»* κ.λπ., τὸ ἡ' ἀναστάσιμον *«Δύο ἀγγέλους βλέψασα»* καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἴνοὺς ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ἡ' ἑωθινὸν *«Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα»*, Καὶ νῦν, *«Υπερευλογημένη»*. Δοξολογία μεγάλη, *«Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος»* (ἢ *«Σήμερον σωτηρία»*).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ἡ' ἐπιστολῶν, «Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος» (Α' Κορ. α' 10-17). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ἡ' Ματθαίου, «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον» (Μτθ. ιδ' 14-22). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

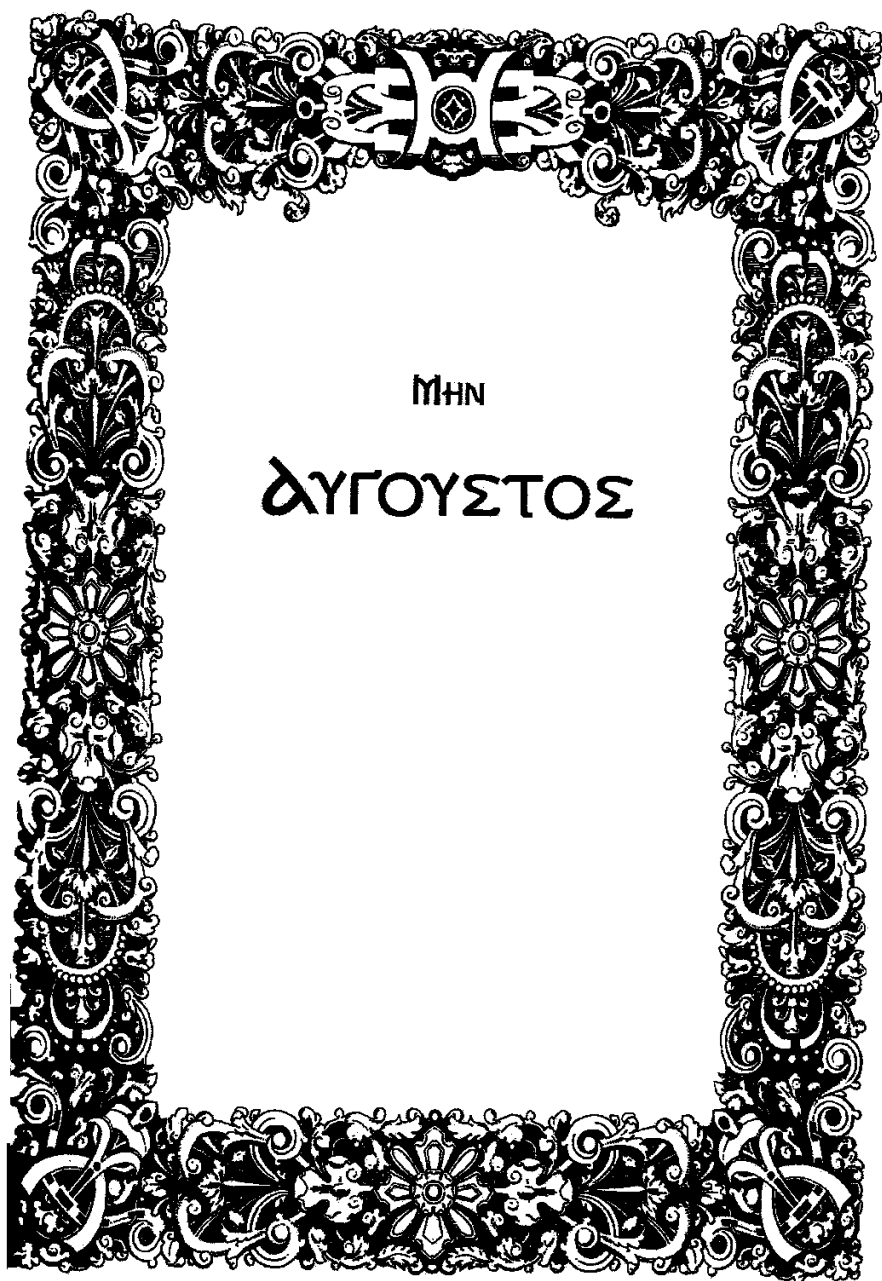
31. Δευτέρα. Εὐδοκίμου δικαίου (θ' αἰ.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ια' 31-ιβ' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη' 1-11).

ΜΗΝ ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

1. **Τρίτη.** Ἡ πρόοδος (ἢ τοι ἐξοδος καὶ προσκύνησις) τοῦ τιμίου Σταυροῦ· τῶν ἁγίων ἐπὶ Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἑλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἑλέσης ὁσιομάρτυρος. (Τ.Μ.Ε., 1η Αὐγούστου §§1-3).

Ἀρχὴ τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστου

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιὸν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσοδος μετὰ θυματοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν ὁρθρον μόνον οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναιου· καταβασίαι (μόνον σήμερον) οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράζας*»· στιχολογοῦμεν καὶ τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*»· εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κλπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ*»· τρισάγιον (βλέπε κατωτέρω σημείωσιν)· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῶν μαρτύρων (9 Μαρτίου)· Απόστολος· τῶν ἁγίων, Κυριακῆς α' ἐπιστολῶν, «*Οἱ ἅγιοι πάντες*» (Εβρ. ια' 33-ιβ' 2)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Τετάρτης γ' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς*» (Μτθ. ι' 16-22)· «*Ἄξιον ἐστὶ*»· κοινωνικὸν τοῦ Σταυροῦ «*Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια*», «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημείωσις. «Τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν» (ἢ τοι τὸ Τυπικὸν τῆς Λαύρας τοῦ ἁγ. Σάββα) «*διατάττει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ τελῇται ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. Ἐὰν γίνηται πρόοδος τοῦ Σταυροῦ, μετὰ τὴν τελετὴν ψάλλεται τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», εἰς*

δὲ τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς αὐτῆς Κυριακῆς (γ' νηστειῶν), ἐνῶ «λέγεται ἀντὶ τρισαγίου "Τὸν σταυρόν σου"» (βλ. Τ.Μ.Ε., 1η Αὔγ., σημειώσεις μετὰ τὴν §2· πρβλ. καὶ τὸ Μηναῖον, ἐν τέλει τοῦ ὁρθρου τῆς ἡμέρας).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα, «Τὰς ἀλγηδόνας· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

Εἰδήσις. Ἀπὸ σήμερον ἐσπέρας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἐσπερινῶν —ἐξαιρέσει τῶν ψαλλομένων εἰς τὸ λυχνικὸν τὸ ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως— συνάπτεται εἰς ἐκ τῶν δύο παρακλητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, «τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρὸς, τῇ δὲ β' ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς», ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ Αὐγούστου, ἢ τις γίνεταί ἀπὸ τῆς 7ης τοῦ μηνός, ψάλλονται, ὡς εἰθισταί, ὁ μὲν μέγας τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ὁ μὲν μικρὸς τὴν ἐσπέραν τῆς 1ης, 3ης, 7ης, 9ης, καὶ 11ης Αὐγούστου, ὁ δὲ μέγας τὴν ἐσπέραν τῆς 2ας, 4ης, 6ης, 8ης, 10ης καὶ 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια τοῦ πρωτομάρτυρος «Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυσι», Καὶ νῦν, τὸ α' ὁμόηχον θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (Παρακλητική, ἦχος πλ. β', Σάβ. ἐσπέρας). Ἀπόστιχα τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ ἁγίου (ζήτησι ἐν τοῖς ἐσπερίοις) «Πρῶτος ἐν διακόνοις» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα: α) «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β) «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει», Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον ιδιόμελον τοῦ ἁγίου «Χαίροις ἐν Κυρίῳ», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀθλοφόρου» (Παρακλητική, ἦχος πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ρμβ' (142ος) ψαλμὸς «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Οἱ χοροὶ τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ θεοτοκίον «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς», Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον θεοτοκίον «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλητικῆς ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὠρολογίῳ

ἄνευ τῶν εἰρμῶν. Μετὰ τὸ κοντάκιον «Προστασία» (καταλιμπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθὺς τὸ προκειμένον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» καὶ τὰ λοιπὰ. Εἰς τὰ μεγαλυνάρια θυμῷ ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν, πρὸ δὲ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων» ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Βασίλειον διάδημα», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Ἡ ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλονται τὰ ἐξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» καὶ λοιπὰ (κατὰ νεώτερον ἔθος, τὰ ἐξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ' ἑκάστην καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταυγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 2ας Αὐγούστου].

- 2. Τετάρτη.** Ἀνακομιδὴ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος (†1690).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Ὁ ὄρθρος ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ Μηναιῶ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ τοὺς αἶνους ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ ἀποστιχα. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὁρους μετεμορφώθης»· Ἀπόστολος· τοῦ ἁγίου, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ζ' 8 - ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 1-16)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἐσπερινὸς τῆς 3ης Αὐγούστου μετὰ τῆς Παρακλητικῆς, καὶ ἐν συνέχειᾳ ἡ παράκλησις, κατὰ τὴν προγραφείσαν χθὲς διάταξιν, ἀλλὰ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ κανὼν τῆς μεγάλης παρακλήσεως ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. (ἐπεὶ δὲ ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων στερεῖται ἰδιომέλου δοξαστικοῦ) ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», Δόξα, «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τῆς εὐσπλαχνίας». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 3ης Αὐγούστου.]

- 3. Πέμπτη.** Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσ/νίκῃ.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 6-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 17-28).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 4ης Αὐγούστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (μετὰ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «*Νὺν ἀπολύεις*» ἡ μικρὰ παράκλησις· ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*» κ.λπ.. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 4ης Αὐγούστου.]

4. Παρασκευή. Τῶν ἐπὶ τὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 26-40).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 12-14, 17-20).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Ὁ προεόρτιος ἐσπερινὸς τῆς 5ης Αὐγούστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «*Νὺν ἀπολύεις*» ἡ μεγάλη παράκλησις· ἐν τέλει τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον ἁπαξ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 5ης Αὐγούστου.]

5. Σάββατον. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος (†362). Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ.

Εἰς τὸν δρθρον. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς (δρα ἐμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§58-63). Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον δις. Καθίσματα τὰ κάτωθι προεόρτια (ἕκαστον ἐκ δευτέρου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν).

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. «*Ταχὺ προκατάλαβε*».

Ἡμέρα εὐφρόσυνος ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε μεταμορφώσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν τοῦ δοξάζσαι ἀξίως, ἡσμασι θεηγόροις τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ὡς Θεὸς ἐκλάμπας κόσμον ἐφώτισεν.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

Ἦχος α'. «*Τὸν τάφον σου, σωτήρ*».

Ἐν ὁρεὶ τῷ Θαβὼρ συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοῦ καὶ κατίδωμεν τὴν αὐτοῦ

μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν δι' ἧς τῷ κόσμῳ παρέχει ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν)· τὰ δύο ἐξαποστειλάρια· στιχηρὰ αἰνῶν δὲν ψάλλονται· «Σοὶ δόξα πρέπει» κ.λπ. καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀπόστιχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν (ὄρα γεν. τυπικὰς διατάξεις §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Ἀπόστολος· προεόρτιος, Παρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ., «Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α' Πέτρου α' 1-β' 10)· ἡμέρας, Σαβ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 32-39). «Ἄξιον ἐστίν»· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν.

2. Σήμερον ἐσπέρας τελεῖται ὁ τῆς ἐορτῆς ἐσπερινὸς ἄνευ παρακλήσεως.

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ. † Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἰστέον ὅτι σήμερον οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλεται, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν»· κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσεται».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ Ψαλτηρίου (Προθεωρία Τ.Μ.Ε. §4) καὶ ἄνευ Παρακλήσεως. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικίον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» τρεῖς ἐν τε τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ. Ἀπόλυσις (λεγομένη καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης τοῦ μηνὸς) «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον» (Λκ. θ' 28-36)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ὡς

ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ὅδη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων καὶ εἴτα οἱ εἰρμοὶ «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*», «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ζύλου*»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*» ἁπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «*Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ σου ὁσόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλοῦια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἑορτῆς, «*Σπουδάσατε βεβαίαν ὁμῶν*» (Β' Πέτρου α' 10-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς*» (Μτθ. ιζ' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ τροπάριον τῆς ζ' ὁδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς «*Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη*». Κοινωνικὸν «*Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλληλοῦια*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

[Πολλαχοῦ, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ὄριμοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ «Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς»· «*Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου*» (βλ. Ἱερατικόν).]

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατὰ λυσιν ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως (τῇ μὲν 7η, 9η καὶ 11η ὁ α' κανὼν, τῇ δὲ 8η, 10η καὶ 12η ὁ β')· ἐὰν ἑορτάζεται καὶ ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας».

2. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 12ης Ἀγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)·

* Ἔστω γνωστὸν ὅτι νεώτεραι λειτουργικαὶ ἐκδόσεις ἔχουν ὡς εἰσοδικὸν τὸδε· «*Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς*».

είσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Ἔως τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ᾗ ἀποδίδεται ἡ ἐορτή, ἀπόλυσις «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς» κ.τ.λ., ὡς ἐν τῇ 6ῃ Αὐγούστου.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 7ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 7ης Αὐγούστου].

- 7. Δευτέρα.** Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†363). Νικάνορος ὁσίου (†1519), κτίτορος τῆς ἰ. μονῆς «Ζάβορδας» Γρεβενῶν· Θεοδοσίου ὁσίου, προστάτου Ἀργολίδος.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναιίου (δρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ἰ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 12-20).

Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, 7 Αὐγούστου (Μρ. θ' 2-9).

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 8ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 8ης Αὐγούστου].

- 8. Τρίτη.** Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου (†813-20). Μύρωνος ἐπισκ. Κρήτης (†350), Τριανταφύλλου νεομ. ἐκ Ζαγοράς (†1680), Ἀναστασίου νεομ. τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ (†1794). Καλλινίκου μητροπολίτου Ἐδέσσης (†1984).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ἰ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 29-38).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ἰ' ἐβδ. Ματθ. (Μθ. κα' 23-27).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 9ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 9ης Αὐγούστου].

- 9. Τετάρτη.** Ματθίου τοῦ ἀποστόλου (†63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Δευτ. διακαιν. (Πρξ. α' 12-17, 21-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἰ' ἐβδομ. Ματθ. (Μθ. κα' 28-32).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 10ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Με-*

τεμορφώθης» [έν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 10ης Αὐγούστου].

- 10. Πέμπτη.** Λαυρεντίου ἀρχidiaκόνου καὶ μάρτυρος. Εὐστοῦ ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (†258).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 43-46).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 11ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*» [έν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 11ης Αὐγούστου].

- 11. Παρασκευή.** Εὐπλου διακόνου (†304). Νήφωνος ΚΠόλεως (†1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἁγ. Σπυριδῶνος ἐν Κερκύρα (1716).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ' 23-33).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 12ης τοῦ μηνός, ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως· ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἐορτῆς «*Μετεμορφώθης*».

- 12. Σάββατον.** Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων (†305-306).

Εἰδήσις. Σήμερον συμγάζεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐριον τὴν ἐορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιε' 30-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 24-ιθ' 4).

Σημείωσις. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστασίμων τῆς Κυριακῆς, ἄνευ παρακλήσεως.

- 13. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ι' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Απόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· μετάθεσις λειψάνου τοῦ ἁγ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἦχος α', ἐωθινὸν ι'. (Τ.Μ.Ε., τυπικαὶ διατάξεις Μεταμορφώσεως §§11-13.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*», Δόξα, «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*»· κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὁρους*».

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἐορτῆς ζῆται εἰς τὴν δὴν τοῦ μηνός.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 4 εἰς 6 «*Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε*» κ.λπ. (δευτερουμένων τῶν δύο πρώτων), Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου παραλείπονται).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «*Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*», Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...*»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστὶ*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «*Μετεμορφώθης*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (6 Αὐγ.)· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς (χῦμα), ψάλλεται δὲ τὸ μεσφῶδιον κάθισμα αὐτῆς ἁπαξ· ἄφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὸ συναξάριον τῆς 13ης Αὐγούστου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*»· στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἤχον δ') καὶ ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς· εἶτα οἱ εἰρμοὶ «*Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε*», «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Φῶς ἀναλλοίωτον*» δῖς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Πρὸ τοῦ τιμίον Σταυροῦ σου» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα α) «Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας», β) «Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Παρέλαβεν ὁ Χριστός», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἢ τοι εἰς μὲν τὸ β' ἀντίφωνον μετὰ τοῦ ἐφουμνίου «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἄλληλούια», εἰς δὲ τὸ γ' ἀντίφωνον μετὰ τοῦ ἀπολυτικίου τῆς ἑορτῆς ὡς ἐφουμνίου).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἄλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» καὶ εὐθύς τὸ κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἄλληλουιάριον τῆς 6ης Ἀυγούστου (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς)· Ἀπόστολος: Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ι' Ματθαίου, «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτθ. ιζ' 14-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως (ἀντὶ τοῦ «Ἄξιον ἐστὶν») ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς «Ὁ τόκος σου ἀφθορός».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῷ φωτί τῆς δόξης»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. «Τοῦ λίθου», Δόξα, «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

* Ἄν τυχὸν προτιμηθῇ τὸ κάτωθι εἰσοδικόν, ψάλλεται ὡσαύτως μετὰ τοῦ ἀναστασίμου ἐφουμνίου· «Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ὁ προεόρτιος ἐσπερινὸς τῆς 14ης Αὐγούστου κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν καὶ ἡ τελευταία μεγάλη παράκλησις· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*» (ἅπαξ).

- 14. Δευτέρα.** Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαΐου τοῦ προφήτου (ἡ' π.Χ. αἰ.).

Εἰδήσις. Σήμερον, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν κοίμησιν*» (δρα εἰρμούς β' κανόνος 15ης Αὐγούστου).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ ὁ ὄρθρος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§52-63). Κοντάκιον λειτουργίας «*Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη*».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 3-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 13-22).

- 15. Τρίτη.** † Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Τ.Μ.Ε., 15 Αὐγούστου §§1-3.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*»· κοντάκιον «*Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῶν, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ θὰ ψαλοῦν εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικίον «*὘ν τῇ γεννήσει*» τρίς (ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*»). Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὴν κοίμησιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου...*»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιῶν. Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*». Οἱ δύο κανόνες μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου «*Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Καταβασίαι «*Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*»· ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, εἰς μὲν τὸν α' «*Αἰ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε*», εἰς δὲ τὸν β' «*Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς παρθένου*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*Αἰ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*». Ἐξαποστειλάριον, αἶνον κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «*὘ν τῇ γεννήσει*» ἅπαξ.

Σημείωσις. *Ενιαχοῦ, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμὸι ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς «Πεπουικλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ» καὶ «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου» (βλέπε εἰς τὸ Μηναιὸν τὴν πρὸ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ὑπάρχουσαν διάταξιν).*

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἰσοδὸν μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὡς ἐν τῇ γεννήσει*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*». Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 15 Αὐγούστου ἢ 8 Σεπτεμβρίου, «*Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν*» (Φιλίπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἰρμὸς «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναιου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως· τῇ μὲν 16ῃ, 18ῃ, 20ῇ καὶ 22α τοῦ μηνός ὁ α' κανὼν, τῇ δὲ 17ῃ, 19ῃ καὶ 21ῃ ὁ β'.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Πεπουικλμένη». Ἐν ταῖς λειτουργίαις, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

16. Τετάρτη. Ἡ ἐξ Ἐδέσεως ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος (†298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου (†1578), Γερασίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1579), Ἀποστόλου (†1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων· τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων. Ἀκακίου ἁγίου. Ἰωσήφ ὁσίου τοῦ ἡσυχαστοῦ (†1959).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 (τὰ τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ) «*Ποίους οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι*» (βλέπε 15 Αὐγούστου), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν*» (16 Αὐγούστου). Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ τῆς σειρᾶς «*Δῆμος τῶν μαθητῶν*», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «*Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ*». Ἀπολυτίκια «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὡς ἐν τῇ γεννήσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· κανόνες, ὁ α' τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἱ. μανδηλίου (μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*»). Καταβασίαι «Πε-

ποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «[Αἰ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι». Ἐξαποστευλάριον τὸ τῆς σειρᾶς «Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος» δις. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ τοῦ ἐσπερινοῦ 3 προσόμοια τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου «Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὀμμασιν» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν 15 Αὐγούστου). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, θὰ ψαλοῦν τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Ἀπολυτίκια «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: 16ης Αὐγούστου, ζῆτει Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων (Α΄ Τιμ. γ΄ 13-δ΄ 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως 16ης Αὐγούστου (Λκ. θ΄ 51-57, ι΄ 22-24 καὶ ιγ΄ 22). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον», «Εἶδομεν τὸ φῶς».

- 17. Πέμπη.** Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ίουλιανῆς (†257), Δημητρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης (†1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (δρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ια΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. δ΄ 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ΄ 13-28).

- 18. Παρασκευή.** Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἑρμοῦ· ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ια΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. δ΄ 13-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ια΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ΄ 27-33, 42-51).

- 19. Σάββατον.** Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος (δ΄ αἰ.). Τιμοθέου, Εὐτυχανοῦ, Στρατηγίου μαρτύρων (†304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ια΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. α΄ 3-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ια΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιθ΄ 3-12).

- 20. † ΚΥΡΙΑΚΗ, ἡ μετὰ τὴν ἑορτήν.** Σαμουὴλ προφήτου (†14 π.Χ.)· Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ΄ αἰ.). Ἦχος β΄. ἑωθινὸν ια΄.

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (15 Αὐγ. §§ 13-15), ἡ ἐν τῷ Μηναιῷ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου σήμερον καταλαμβάνεται.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ὅτε ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 15ης Αὐγούστου), Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά».

Εἰσοδός, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄσατε, λαοί, τῇ μητρὶ» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα καθίσματα τῆς 20ῆς Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς (15 Αὐγούστου) ἄνευ τῶν εἰρμῶν ἀπὸ γ' ὀδῆς [τὸ κοινάκιον τῆς ἑορτῆς χῦμα καὶ ψάλλομεν] τὸ μεσφύδιον κάθισμα «Ἐν τῇ γεννήσει σου» (ζήτει τῇ 20ῇ τοῦ μηνός)· ἀφ' ε' ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Αἱ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἐγερσιν» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» ἕκαστος.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ —διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν

κατάλληλα μεθέορτα εἰς τὸ μηναιὸν*— τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «*Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου*» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα: α') «*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου*», β') «*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν*», Δόξα, τὸ ια' ἐωθινὸν «*Φανερῶν ἑαυτόν*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' μὲ ἐφύμνιον «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*»**.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ὅτε κατῆλθες*», «*὘ν τῇ γεννήσει*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ια' ἐπιστολῶν, «*Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς*» (Α' Κορ. θ' 2-12)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ια' Ματθαίου, «*Ὡμοιώθῃ ἡ βασιλεία... βασιλεὺς ὃς ἠθέλησε συνᾶραι*» (Μτθ. ιη' 23-35).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

21. Δευτέρα. Θαδδαίου ἀποστόλου (α' αἰ.), Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 9-15).

22. Τρίτη. Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 15-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 16-22).

* Ὅρα σχετικὴν ὑποσημείωσιν εἰς τοὺς αἶνους τῆς 8ης Ἰανουαρίου.

** Τὸ Τ.Μ.Ε. ρητῶς ὀρίζει τὸ ἐφύμνιον «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*», ὡσάκις τὰ ἀντίφωνα τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν Κοιμήσεως, Γενεσίου καὶ Εἰσοδίου ψάλλονται ἐν Κυριακῇ (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37· Αὐγ. 15η, §§ 6 καὶ 19· Σεπτ. 8η, §9· Νοεμ. 21η, §10· Νοεμ. 25η, §19). Ὅμοίως καὶ τὸ «*Σύστημα Τυπικοῦ*» §§ 110γ', 180, 190, 194, 260, 266, 271, 458, 463, 472, 1621, 1629, 1635, 1645.

Σημειώσεις. Εἰς τινὰς περιοχὰς εἴθισται νὰ προψάλλεται σήμερον 22α τοῦ μηνὸς ἡ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης (μετὰ τῶν μεθεόρτων), ὥστε ἀδριον νὰ ψαλῇ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς ἀμυχῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σήμερον εἰς τὴν λειτουργίαν λέγονται Ἀπόστολος τῆς 21ης Νοεμβρίου, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή», καὶ Εὐαγγέλιον τῆς 8ης Σεπτεμβρίου, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά». Εἰς δὲ τοὺς ναοὺς ἐνθα ἡ ἀκολουθία τῆς Προυσιωτίσσης θὰ ψαλῇ ἀδριον, ἐν τῇ λειτουργίᾳ λέγονται τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς μόνα.

- 23. Τετάρτη.** Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ' αἰ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων (†202).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν τῆς ἐορτῆς τῆς 15ης Αὐγούστου, ἀλλ' ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ μεσονυκτικῷ ἄνευ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Ἐν τῇ γεννήσει σου» συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 23ης Αὐγούστου. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἀντίφωνα, ἀπολυτικίον, κοντάκιον καὶ ἀναγνώσματα τὰ τῆς ἐορτῆς (Ἀπόστολος Φίλιπ. β' 5-11· Εὐαγγέλιον Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἶδησις. Ἀπὸ ἀδριον ἀρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου. Ἐπίσης, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, μέχρι μὲν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ψάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας» μέχρι δὲ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου κοντάκιον «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα» (πλὴν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

- 24. Πέμπτη.** Εὐτυχὺς ἱερομάρτυρος (β' αἰ.). Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ (†1779)· μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου Αἰγίνης (1624).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικάς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 29-35).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ νεομάρτυς Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς ἡ ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία ἐκατέρου ψάλλεται ἐορτάσιμος κατὰ τὴν εἰς ἐκάστην φυλλάδα διαλαμβάνομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα» καὶ ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου.

- 25. Παρασκευή.** Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Ἀπόστολος: ἀποστ. Τίτου, 25 Αὐγ. (Τίτ. α' 1-5, β' 15-γ' 2, 12-15).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλων, 12 Νοεμβρίου (Μτθ. ε' 14-19).

- 26. Σάββατον.** Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.).

Τάξις Σαββάτου μετὰ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἐμπροσθεν, γενικαὶ τοπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 26-β' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 29-34).

- 27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ποιμένος ὁσίου (†450)· Ἀνθούσις καὶ Φανουρίου τῶν μαρτύρων. Ἦχος γ', ἐωθινὸν α'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7, καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἀσπύρως ἐκ θείου Πνεύματος». Ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ σφράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Τὸ μεσονυχτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσφῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παραδείσος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α΄ ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τοῖς μαθηταῖς συνῆχαιρες».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α΄ ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιβ΄ ἐπιστολῶν, «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, δ εὐηγγελισάμην» (Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιβ΄ Ματθαίου, «Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν» (Μτθ. ιθ΄ 16-26). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Φανουρίου εὐρίσκεται ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου ἢ εἰς ἰδιαιτέραν φυλλάδα, ἢ τις τυχὸν προτιμηθεῖσα συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμου· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος τοῦ μάρτυρος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· ἡ δὲ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείκνους).

28. Δευτέρα. Μωυσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος (δ΄ αἰ.). Διομήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιγ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. η΄ 7-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ΄ 6-12).

29. Τρίτη. † Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου «ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε., 29 Αὐγούστου §1), ἄνευ Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Τρίτη ζ΄ ἐβδ. Ματθ., «Ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης» (Μτθ. ιδ΄ 1-13)· καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ

ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα*». Απόστολος: τοῦ Προδρόμου, 29 Αὐγούστου, «*Ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον*» (Πρξ. ιγ' 25-32). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἦκουσεν Ἠρώδης ὁ βασιλεὺς*» (Μρ. ζ' 14-30). κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Εἶδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

- 30. Τετάρτη.** Ἀπόδοσις τῆς μνήμης τῆς ἀποτομῆς τῆς τ. κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρόμου· Ἀλεξάνδρου (†340), Ἰωάννου (†595), Παύλου (†784) πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. θ' 12-ι' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 20-27).

- 31. Πέμπτη.** Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτικίον «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δῖς. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράζας*»· στιχολογοῦμεν καὶ τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» ὡς εἴθισται. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*». Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου, «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἑβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτεμβρίου τῆς λειτουργίας, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). «*Ἀξιον ἐστί*»· κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*» ὀρίζεται ὡς κοντάκιον ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ Τ.Μ.Ε. (§40).

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἐξάπαντος σφάλματος, γράφεται «*περιλαβοῦσα*» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «*περιβλοῦσα*».

An intricate, black and white decorative border surrounds the central text. The border is composed of repeating ornamental motifs, including stylized floral patterns, acanthus leaves, and scrollwork, creating a rich, textured frame.

ΜΗΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. Παρασκευή. † Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ (1440 π.Χ.), Ἀμμὸν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐδόδου καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων· Συμεῶν στυλίου (†459). Μελετίου ὁσίου. (T.M.E. 1η Σεπτεμβρίου, §§1-3).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ «*Μακάριος ἀνὴρ*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α') καὶ τοῦ ὁσίου 6 (ἡ τοι τὰ 3 προσόμοια καὶ ἐκ τῶν ἰδιομέλων – παραλείποντες τὸ α' – ἕτερα 3), Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἰσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ ἀπόστιχα καὶ τὰ 3 ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Καθίσματα εἰς τὴν α' στιχολογίαν «Ὁ καιροὺς καρποφόρους», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ ἀρρήτω σύμπαντα» (κεῖμενον μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν ὡς κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου)· εἶτα τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολογίας ὡς ἀκριβῶς ἔχουν (τὰ τῆς γ' στιχολογίας καταλιμπάνονται). Ἐν συνεχείᾳ (παραλειπομένου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου καὶ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ) ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες ἅπαντες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν [τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου (ζῆτει αὐτὰ πρὸ τοῦ συναξαρίου τοῦ Μηναίου) χῦμα, καὶ] ψάλλονται τὰ μεσφῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἰνδίκτου ὡς ἐξῆς·

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,

ἦχος δ', «Ὁ ὠψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερ-
οὔσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφῶζων τῷ ἐλέει

σου τῷ ἀπειρῷ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ
δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος
χορήγησον.

Ὁ οἶκος

Ἀρρήτω πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία, ἰσχύι τε παντουργικῇ
διασφύζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρό-
μως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῇ, ἐν τῇ σήμερον
ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ῥυσθῆναι δυσχεροῦς, ὁρατῶν καὶ ἀορά-
των δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες περιόδοις· Κύριε,
εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εἶτα τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Κατα-
βασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυ-
στικός εἶ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μη-
ναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς
μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ δ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Ἰνδίκτου (ἄνευ
τῶν εἰρμῶν)]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὁ πάσης δημιουργ-
γός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Υπομονῆς στῆλος γέγονας» καὶ
τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ τῆς Ἰνδίκτου
«Ὁ τῶν αἰώνων ποιητής» (βλέπε ἀνωτέρω). Ἀπόστολος: τῆς
Ἰνδίκτου, 1 Σεπτεμβρίου, «Παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α' Τιμ.
β' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμπτης α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἦλθεν
ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ' 16-22). «Ἄξιον ἐστί». Κοινω-
νικὸν «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρησιότητος
σου, Κύριε· ἀλληλούσια»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

2. Σάββατον. Μάμαντος μάρτυρος (γ' αἰ.), Ἰωάννου Κωνσταν- τινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ (†595).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε
ἐμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. β' 6-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. κβ' 15-22).

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος (†302), Θεοκτίστου ὁσίου (†467). Χαρίτωνος μάρτυρος· Πολυδώρου νεομάρτυρος (†1794)· ἀνακομιδῇ λειψάνου τοῦ ἁγ. Νεκταρίου Πενταπόλεως. Ἦχος δ', ἐωθινὸν β'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ἰερεὺς ἐννομώτατος*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ*». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ὅσιε πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. β', Σαβ. ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα). Ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Τῆς ποιμένης σου θεόφρον*», Δόξα, «*Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἰθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*», καὶ τῆς β' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ὧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», τὰ δύο τοῦ Μηναίου «*Χορείαν ἄγε σήμερον*», «*Ἀγγελικῶς ἐβίωσας*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Τετρωμένον πάντα γνε*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἐωθινὸν «*Μετὰ μύρων προσελθούσαις*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν, ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Τῆς ποιμένης σου θεόφρον*», «*Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγι-

στικὸν κοντάκιον «*Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα*». Απόστολος: Κυριακῆς γ' ἐπιστολῶν, «*Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει*» (Α' Κορ. ις' 13-24)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς γ' Ματθαίου, «*Ἀνθρωπὸς τις ἦν οἰκοδεσπότης*» (Μαθ. κα' 33-42). «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 4. Δευτέρα.** Βαβύλα ἱερομάρτυρος (†251), Μωυσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Ἑρμιόνης (†117) θυγατρὸς τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου· Ἰερουσαλὴμ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροῖα μαρτύρων· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1781).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 10-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἐβδ. Μαθ. (Μρ. δ' 10-23).

- 5. Τρίτη.** Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 20-ιγ' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἐβδ. Μαθ. (Μρ. δ' 24-34).

- 6. Τετάρτη.** Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδόκτης μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνιαίῳ διάταξιν.

Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8 Νοεμβρίου (Ἑβρ. β' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμβρίου (Λκ. ι' 16-21).

- 7. Πέμπτη.** Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σφύζοντος μάρτυρος (†304). Δανιὴλ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου (†1929).

Εἰδήσις. Εἰς πάσας τὰς προεορτίους καὶ μεθεορτοὺς καθημερινὰς (ἐκτὸς Κυριακῆς) ἄχρι τῆς 21ης τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηνιαίου ἀνευ Παρακλητικῆς (δρα ἐμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηνιαίῳ· κοντάκιον προεορτίον «*Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία*»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 1-3, 20-β' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἐβδ. Μαθ. (Μρ. ε' 1-20).

**8. Παρασκευή. † ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣ.ΤΟΙ-
ΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Τ.Μ.Ε., 8 Σεπτεμβρίου, §§ 4-6).**

**Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· τὰ διὰ τὴν
λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ
τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις «Χριστὸς
ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἥς
τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν, δυνάμει...»**

**Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰ βούλει, εἰς τὸ
μετὰ τὴν γ' στιχολογίαν κάθισμα λέγε Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετὰ
τὴν γ' ᾠδὴν «Ἡ παρθένος Μαριάμ». Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, 8
Σεπτεμβρίου, «Ἀναστᾷσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56). Ἀπὸ γ'
ᾠδῆς τῶν κανόνων μόνον ἡ ὑπακοή «Πύλιν ἀδιόδευτον»
(καταλιμπανομένου τοῦ μεσφδίου καθίσματος). Καταβασίαι οἱ
εἴρμιοι «Σταυρὸν χαράζας»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ᾠδὴ
ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» καὶ
ἐν τέλει «Μυστικός εἰ, Θεοτόκε, παράδεισος». Μετὰ τὴν μεγάλην
δοξολογίαν τὸ ἀπολυτικίον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» ἅπαξ.**

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἐξῆς ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον α'

***Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος
αὐτοῦ.***

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

***Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, ἐδρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς
πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...***

Δοδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β'

***Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ
αὐτήν.***

***Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, ἀλληλουῖα.***

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐαυτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτὴν. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἦγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*». Απόστολος: τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτεμβρίου «*Τοῦτο προνεύσθω ἐν ὑμῖν*» (Φιλπ. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

- 9. Σάββατον πρὸ τῆς ὑψώσεως.** Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*»· Απόστολος —μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου— Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως, Σαββάτου ιγ' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «*Σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις*» (Α' Κορ. β' 6-9)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαββάτου ζ' ἑβδ. Ματθαίου, «*Ὁ φιλῶν πατέρα*» (Μτθ. ι' 37-ια' 1)· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

10. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ**. Μηνοδόρας, Μητροδόρας, Νυμφοδόρας τῶν μαρτύρων (†305-311). Ανάμνησις θαύματος τῆς Ὑπ. Θεοτόκου ἐν Ὁρχομενῷ Βοιωτίας (†1943). Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν γ'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ι. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλάδι.

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις Γενεσίου §§13-14) ἡ μὴ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου σήμερον καταλιμπάνεται.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου*», Δόξα, «*Τῶν δικαίων θεοπατόρων*»· κοντάκιον «*Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἐορτῆς προσόμοια 3 «*Ποίοις οἱ ἐτέλεις χεῖλεσιν εὐφημήσωμεν*» (10ης Σεπτεμβρίου) εἰς 4, Δόξα, τῆς ἐορτῆς «*Ἐν εὐσήμερ ἡμέρα*» (8 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν λιτὴν), Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ερυθρᾷ θαλάσσῃ*». Εἰσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἐορτῆς «*Δι' ἀγγέλου προρρήσεως*» (ζήτει εἰς τὴν 10ην τοῦ μηνὸς ἢ εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἐορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ὕμνος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἐορτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ β' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν· ἀπὸ γ' ᾠδῆς κάθισμα τῆς ἑορτῆς «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*» (μεσφῶδιον τῆς 10ης τοῦ μηνός)· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*» «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται*», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων*» (μεθέορτον 10 Σεπτεμβρίου).

Εἰς ΤΟΥΣ ΑἪΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ —διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναιὸν κατάλληλα μεθέορτα*— προσόμοια τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς 3 «*Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος*» κ.λπ. εἰς 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α') «*Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἶδε καὶ κλίνον τὸ σὺς σου καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου*», β') «*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ*», Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «*Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' μετ' ἐφυμνίου «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*»** [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς].

Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου— Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως, ὃν ζητεῖ Κυριακῇ κβ' ἐπιστολῶν, «*Ἴδετε πηλικοίς ὕμιν γράμμασιν ἔγραψα*» (Γ αλ.

* Ὅρα σχετικὴν ὑποσημείωσιν εἰς τοὺς αἶνους τῆς 8ης Ἰανουαρίου.

** Ὅρα σχετικὴν ὑποσημείωσιν εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς 20ῆς Αὐγούστου.

ς' 11-18)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως, «Οὐδείς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν» (Ιω. γ' 13-17).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 11. Δευτέρα.** Θεοδώρας ὁσίας (†491). Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου (θ' αἰ.), Εὐανθίας μάρτυρος. Θεοδώρας ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Βάστα Ἀρκαδίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 11-16).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιβ' 19-36).

- 12. Τρίτη.** Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου (†313) καὶ Κουρνούτου (γ' αἰ.) ἱερομαρτύρων· Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον κατὰ τὴν α' ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*», τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος μετὰ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μεσῳδίων κάθισμα «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν ὡς ἐσημειώθησαν εἰς τὴν 8ην Σεπτεμβρίου· μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 21-γ' 7)· Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ια' 47-54). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

- 13. Τετάρτη.** Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἑκατοντάρχου (α' αἰ.). Ἀριστείδου μάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου. Ἱεροθέου ὁσίου τοῦ ἐκ Καλαμάτας (†1745).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς κατὰ τὴν διά-

ταξιν τοῦ Μηναιίου. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωτος». Ἀπόστολος: τῶν ἐγκαινίων, Σεπτεμβρίου 13, «Ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι» (Εβρ. γ' 1-4). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ἰουνίου 29, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας» (Μτθ. ις' 13-19). «Ἀξίον ἐστί». Κοινωνικὸν «Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· ἀλληλουία». «Εἶδομεν τὸ φῶς».

14. Πέμπτη. † Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς Σ' Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν», Δόξα, «Ὁς τοῦ ἁνὼ στερεώματος»· κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωτος».

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων πλήρεις ἔχουν ὡς ἐξῆς· «Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί» καὶ «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς». Τὸ ἀπολυτικίον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἐκ τρίτου εἰς τε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἐορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων...»

Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Καταβασίαι «Σταυρὸν χαράζας»· ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων ἄνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο εἰρμοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἥχον δ' (ἅγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ

τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροί, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλιν τοῦ ἱεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἁσματικῶ «Ἄγιος ὁ Θεός», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἱστάμενος

ιερεὺς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἡὺτρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφεὶς περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδοῦχων, τῶν φερόντων τὰ ἐξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἁσματικὸν «*Ἄγιος ὁ Θεός*» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμίωντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α' ΥΨΩΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ —συνήθως εἰς τὸν σολέα—, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρεῖς ἡὺτρεπισμένον τετραπόδιον, ἵσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «*Σοφία· ὀρθοί*», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμῷ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Α' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολούθως ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανόιας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*»· οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἑκατόν, ἐνῷ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἴτα, ἀφοῦ στραφῇ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «*Ἐπεδεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατεροδοῦσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν*»· οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἑκατόν, ἐνῷ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρόν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β' ἑκατοντάδος.

Γ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεῖς ἐπὶ δεξιὰ, ἴσταιται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐκφωνῶν «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὴν γ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεῖς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταιται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταιται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, υγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὕψωσις· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλων «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἶθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοὶ» κ.λπ.· τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἁπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἄλληλοῦς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Απόστολος: τῆς ἑορτῆς, «Ὁ λόγος τοῦ σταυροῦ» (Α΄ Κορ. α΄ 18-24). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ἰω. ιθ΄ 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*». Κοινωνικὸν «*Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλουῖα*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν...* τὸ τροπάριον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

2. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀπὸ ἀδριον μέχρι τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν εἰθισται νὰ λέγωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς· κοντάκιον «Ὁ ὕψωθείς».*

- 15. Παρασκευή.** Νικήτα μεγαλομάρτυρος (†372). Φιλοθέου ὁσίου (ι' αἰ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συμεῶν Θεσσαλονίκης (†1429), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κρητός (†1811).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 8-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ς' 45-53).

- 16. Σάββατον μετὰ τὴν ὕψωσιν.** Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου (†304).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμιεόρτιος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἡ τοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Απόστολος: Σαββάτου μετὰ τὴν ὕψωσιν, δν ζητεῖ Σαβ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Βλέπετε τὴν κλήσιν ὑμῶν*» (Α΄ Κορ. α΄ 26-β' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, δ ζητεῖ τῇ Παρ. δ' ἐβδ. Ἰωάννου, «*Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με*» (Ἰω. η' 21-30)· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιάσθε*».

Εἶναι δυνατόν ὁμως [εἰς τὸν ἑσπερινὸν νὰ γίνῃ εἰσοδος], εἰς τὸν ὄρθρον [νὰ ψαλοῦν καταβασίαι, καὶ] μετὰ τοὺς αἵνους νὰ παραλειφθοῦν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη, ὁπότε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας,

Κυρ. ις' ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ζ' 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν ὕψωσιν· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

17. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ.** Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων (†137). Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν δ'.

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (14 Σεπτεμβρίου §§9-11) ἡ μὴ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῶν ἁγίων τοῦ Μηναιίου σήμερον καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις). Εἰς ναοὺς ὁμοῦ τιμωμένους ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Σοφίας καὶ κατέχοντας ἐορτάσιμον ἀκολουθίαν αὐτῆς ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι, συμπάλλεται ἡ τοιαύτη ἀκολουθία μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὰς σχετικὰς προβλέψεις τοῦ Τ.Μ.Ε. διὰ τὴν 16ην καὶ 20ὴν Σεπτεμβρίου ἐν Κυριακῇ· ὅτε – καὶ μόνον εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ναοὺς – λέγεται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὴν Θ'. Απολυτίκιον τῆς ἐορτῆς, Δόξα, τῆς ἁγίας· κοντάκιον «Ὁ ὕψωθείς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 6 καὶ τῆς ἐορτῆς προσόμοια 3 εἰς 4 «*Σήμερον ἐξέλαμψε*» κ.λπ. (17ης Σεπτεμβρίου), Δόξα, τῆς ἐορτῆς «*Σήμερον προέρχεται ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου*» (ζῆτει εἰς τοὺς αἶνους τῆς 14ης Σεπτεμβρίου)*, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Τῶν προφητῶν αἱ φωναί*» (17 Σεπτεμβρίου).

* Τὸ Τ.Μ.Ε. ὡς δοξαστικά τῶν ἑσπερίων καὶ τῶν ἀποστίχων σημειοῖ νὰ ψαλοῦν μεθεόρτα, χωρὶς ὁμοῦ νὰ ὀρίξῃ ποῖα συγκεκριμένα· ἀλλὰ σήμερον τὸ Μηναιὸν ἔχει μόνον ἓν μεθεόρτον ἰδιόμελον. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ὁρθρον τὸ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει ἐξαποστειλάριον μεθεόρτον, ἐνῷ τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει διὰ σήμερον ἐν τῇ Μηναιῷ. Ταῦτα ὑποδεικνύουν ὅτι αἱ γενικαὶ ὁδηγίαι τοῦ Τ.Μ.Ε. περὶ μεθεόρτων δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται κατὰ γράμμα, ἀλλὰ κατ' ἐννοιαν. Ὅθεν τὸ μὲν μεθεόρτον ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ὠρίσθη εἰς τὰ ἀποστίχα, ἐνῷ διὰ τὰ ἑσπέρια ὠρίσθη τὸ ἰδιόμελον τῶν αἰνῶν τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἐορτῆς· ἀμφότερα δὲ τὰ ὀρισθέντα ἰδιόμελα εἶναι ὁμόηχα μὲ τὰ ἀναστάσιμα τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ *«Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».*

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτικίον *«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».*

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, *«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».* [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνά ἓν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτεμβρίου)· ἀπὸ γ' ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τοῦ σταυροῦ χῦμα καὶ] ψάλλεται τὸ μεσῳδίων κάθισμα τῆς ἑορτῆς *«Ὡς παραδείσῳ με τὸ πρὶν»* (14 Σεπτεμβρίου μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν)· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ *«Σταυρὸν χαράξας»*· *«Τὴν τιμωτέραν»*, *«Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ *«Ἅγιος Κύριος»* κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον *«Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες»*, καὶ τῆς ἑορτῆς *«Σταυρὸς ὁ φύλαξ»* (βλέπε 14 Σεπτεμβρίου).

Εἰς τοὺς αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ —διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναιὸν κατὰλληλα μεθέορτα*—τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.) προσόμοια 3 *«Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος»* κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα, α') *«Ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί»,* β') *«Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς»*, Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν *«Ὁρθρὸς ἦν βαθύς»*, Καὶ νῦν, *«Ὑπερευλογημένη»*. Δοξολογία μεγάλη, *«Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος»* (ἢ *«Σήμερον σωτηρία»*).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

* Ὅρα σχετικὴν ὑποσημείωσιν εἰς τοὺς αἶνους τῆς 8ης Ἰανουαρίου.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Ὁ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὴν ὑψωσιν, ζῆτει Κυριακῇ κα' ἐπιστολῶν, «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἀνθρώπος» (Γαλ. β' 16-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ζῆτει Κυριακῇ γ' νηστειῶν, «Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

18. Δευτέρα. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 28-ε' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).

19. Τρίτη. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων (†276).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 23-δ' 1).

20. Τετάρτη. † Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (†118). Ἰλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος (†1804).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Γαλ. ζ' 2-10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 1-15)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ἅγιος περισσότερον, παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰώνων καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Κυριακῆς ις' ἐπιστολῶν, «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ζ' 10-17)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Πέμπτη. Ἀπόδοσις τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†130)· Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Εἰδήσεις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22α μετὰ τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκά.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἄνευ Ψαλτηρίου ἐσπερινὸν καταλιμπάνονται τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Αἱ ἀπολύσεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ὁ ἀναστάς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὁρθρῳ σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Εἰς τὸν ὁρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· τὸ συναξάριον τῆς 21ης τοῦ μηνός, μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν παραλείπεται ὡσαύτως ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τ. Σταυροῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτικίον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρις-ἅγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος· ἡμέρας, Πέμ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. α' 1-9). Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Πέμ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 16-22)· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ' εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἰρμὸς «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τοπικὰς διατάξεις (§§1-30).

2. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἐὰν τυχὸν ἑορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὁρθρον «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία».

22. Παρασκευή. Φωκά ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης (†117).

Φωκά τοῦ κηπουροῦ (†320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Παρ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 7-17).

Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

23. Σάββατον. Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ραΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης ὁσίων (†109). Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου (†1672), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτισης (†1814).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἰσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Υἱρὰν διοδεύσας» καὶ ὁ τοῦ προδρόμου μετὰ στίχου «Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ»· καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Σεπτεμβρίου 23, «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου» (Λκ. α' 5-25)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' (Α' ΛΟΥΚΑ).** Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσεως» ἐν Κυθήροις, Θέκλης μεγαλομάρτυρος. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου (†1938). Ἦχος βαρύς, ἑωθινὸν ε'.

Α'. Τάξις συμπαλλομένης καὶ τῆς ἀκολουθίας τῆς Μυρτιδιωτίσεως

Σημείωσις. Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (24 Σεπτεμβρίου §§1-3) συμπάλλονται σήμερον τρεῖς ἀκολουθίαι· ἡ ἀναστάσιμος, ἡ τῆς Θεοτόκου ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος, καὶ ἡ τῆς ἁγίας Θέκλης ἐκ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ ναὸς δὲν ἔχη φυλλάδα τῆς Μυρτιδιωτίσεως, βλέπε τὴν β' τάξιν τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ πρώτην οὐ τίκτουσα»· κοντάκιον «Εὐφραίνεται λαμπρῶς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 καὶ τῆς ἁγίας Θέκλης ἕτερα 3, Δόξα, τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς Θεοτόκου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Λεόντων ὁρμάς», Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ», Καὶ νῦν, «Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τῆς Θεοτόκου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς Θεοτόκου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ε') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς κάθισμα τῆς ἁγίας καὶ τῆς Θεοτόκου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιζῶ τὸ στόμα μου*». «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός*», τοῦ Μηναίου «*Ῥωσθεῖσα καλ-λιπάρθενε*», καὶ τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς Θεοτόκου ἕτερα 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου*», β) «*Ἐξηρεύζατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν*», Δόξα, τὸ ε' ἐωθινὸν «*Ὡ τῶν σοφῶν σου*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Κατέλυσας*», «*Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν*», «*Ἡ ἀμνὰς σου Ἰησοῦ*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος – μετὰ προκειμένου τῆς 24ης Σεπτεμβρίου–, Κυριακῆς λγ' ἐπιστολῶν, «*Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ*» (Β' Τιμ. γ' 10-15)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς α' Λουκᾶ, «*Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ*» (Λκ. ε' 1-11). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσις. Εἰς τοὺς ναοὺς τῆς Μυριδιωτίσσης μετὰ τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας συμπάλλεται μόνον ἡ ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται· εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Πεποικιλμένη τῇ θεῇ δόξῃ*»· εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτεμβρίου (Φιλip. β' 5-11· Ακ. ι' 38-42, ια' 27-28).

*Ἀπολυτίκιον Μυρτιδιωτίσεως.
Ἦχος δ΄. «Ταχὺ προκατάλαβε».*

*«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἕσωμεν ἕσμασι
τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν
δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παρα-
λύτῳ τὴν ἰασιν βραβεύσασα».*

Β΄. Τάξις συμπναλλομένης μόνης τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου

Σημειώσεις. Εἰς τοὺς ναοὺς τοὺς στερουμένους ἰδιαίτερας φυλλάδος
τῆς Θεοτόκου «Μυρτιδιωτίσεως», ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία συμπλά-
σσεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου κατὰ τὴν συνήθη τάξιν ὡς
ἀκολούθως.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6
καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Ἀθλητικοῖς παλαί-
σμασι», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος κ.λπ.. Τὰ
ἀναστάσιμα ἀπόστιχα, Δόξα, «Λεόντων ὁρμάς», Καὶ νῦν, «Ἀνόμ-
φευτε παρθένε». Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου»,
Δόξα, «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυ-
φον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ
τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὕμνον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ
ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μεθ' θεοτο-
κίον «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μεθ' τὸ
θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ
τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ε΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς
τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε'
τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιζὼ τὸ στόμα μου». «Τὴν τι-
μιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσι-
μον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τοῦ Μηναίου «Ῥωσθεῖσα καλ-
λιπάρθενε» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου 4 μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, α) «Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι», καὶ β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατήυθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τὸ ε΄ ἐωθινὸν «Ὡ τῶν σοφῶν σου», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἡ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἡ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας», «Ἡ ἀμινὰς σου Ἰησοῦ», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος –μετὰ προκειμένου τῆς 24ης Σεπτεμβρίου–, Κυριακῆς λγ΄ ἐπιστολῶν, «Παρακολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ» (Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς α΄ Λουκᾶ, «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ» (Λκ. ε΄ 1-11). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

25. Δευτέρα. Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιζ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α΄ 22-β΄ 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ΄ 38-44).

26. Τρίτη. † Ἡ μετὰστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τ. κάρας τοῦ ἀποστ. Ἀνδρέου καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἰ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἐν τῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν εἴσοδον κ.λπ. ἀπαγγέλλονται τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ' ἃ ἡμεῖς ἰστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: «Πρόσσχωμεν· σοφία· πρόσσχωμεν»). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὁρθρου –ἐκ τῶν βημοθύρων– τὸ ια΄ ἐωθινόν, «Ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα΄ 1, 15-25). Οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα

μου» στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσοδὸν ἀπολυτικά «*Ἀπόστολε Χριστῶ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτεμβρίου, «*Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται*» (Α΄ Ἰω. δ΄ 12-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῶ*» (Ἰω. ιθ΄ 25-27, κα΄ 24-25)· κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

27. Τετάρτη. Καλλιστράτου μάρτυρος (†304)· Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος (†1764).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιζ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. γ΄ 8-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε΄ 33-39).

28. Πέμπτη. Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ (†350). Βαρουῆχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιζ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ΄ 14-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς΄ 12-19).

29. Παρασκευή. Κυριακοῦ ὁσίου (†556). Πιτρωνίας μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιζ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ΄ 17-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς΄ 17-23).

30. Σάββατον. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ (†335). Ῥιψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ’ αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

Τάξις Σαββάτου μετ’ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἐμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιζ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιδ΄ 20-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε΄ 17-26).

ΜΗΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

1. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Β' ΛΟΥΚΑ)**. Ἀνανίου ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ (ζ' αἰ.) καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Κουκουζέλου. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἦχος πλ. δ', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἐσπέρια στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τῶν ἁγίων, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Πρώτη καλῶν ἀπαρχή», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Παρακλητική, Σάβ. ἐσπέρας, ἦχος πλ. β').

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ἀπόστολε ἅγιε», Δόξα, «Ὡς σοί, πάτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἁμῶμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ' καὶ ζ' φθῆς ὡς συνήθως.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνὼν ὅτι ἄνθρωπος»* καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

* Βλ. ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 12ης Μαρτίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «*Ἡ ὄντως εἰρήνη*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἡχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτικά «*Ἐξ ὧσιν*», «*Ἀπόστολε ἄγιε*», «*Ἐν σοί, πάτερ, ἀκριβῶς*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιζ' ἐπιστολῶν, «*Ὑμεῖς ἐστέ ναὸς Θεοῦ ζῶντος*» (Β' Κορ. ζ' 16-ζ' 1)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς β' Λουκᾶ, «*Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν*» (Λκ. ζ' 31-36). «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἶδησις. Ἀποφάσει τῆς I. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ληφθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημερινὴ ἑορτὴ τῆς τιμίας σκέπης μετατίθεται τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζηται μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

2. Δευτέρα. Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος (†304).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§1-30.

Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Ὀκτωβρίου 2 (Α' Τιμ. α' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 24-30).

3. Τρίτη. Διονυσίου ἁρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν (†96). Ρουστικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ Δαμάριδος (α' αἰ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Ἀπόστολος: ἱερομάρτυρος, Ὀκτ. 3 (Πρξ. ιζ' 16-34).

Εὐαγγέλιον: Τρ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 37-45).

Σημείωσις. Ὃπου ἀν' ἐορτάζεται ὁ ἅγιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος· καταβασίαι «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*»· κοντάκιον «*Προστασία*»· Εὐαγγέλιον: τοῦ ἁγίου, Παρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μθ. ιγ' 44-54).

4. Τετάρτη. Ἱεροθέου ἁρεοπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 25-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 46-ζ' 1).

- 5. Πέμπτη.** Χαριτίνης μάρτυρος (†304). Μεθοδίας όσίας τής έν Κιμώλῳ (†1908).

Άπόστολος: ήμέρας, Πέμ. ιη' έβδ. έπιστ. (Έφεσ. ε' 33-ς' 9).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Πέμ. γ' έβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-30).

- 6. Παρασκευή.** † Θωμᾶ (τοῦ καί Διδύμου) άποστόλου έκ τῶν ιβ'. Έρωτηίδος μάρτυρος.

Άπόστολος: άποστόλου, Κυρ. ι' έπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εύαγγέλιον: όμοίως, έωθινόν θ' (ΐω. κ' 19-31).

- 7. Σάββατον.** Σεργίου καί Βάκχου μεγαλομαρτύρων (†290-303). Πολυχρονίου ιερομάρτυρος (δ' αϊ.), Ίουλιανού πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αϊ.) μαρτύρων.

Τάξις Σαββάτου με' «Θεός Κύριος» (βλ. έμπροσθεν, γενικαί τοπικαί διατάξεις §§31-44).

Άπόστολος: ήμέρας, Σαβ. ιη' έβδ. έπιστ. (Α' Κορ. ιε' 39-45).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Σαβ. γ' έβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 27-32).

- 8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Γ' ΛΟΥΚΑ).** Πελαγίας όσίας (†457). Πελαγίας τής παρθενομάρτυρος (†303), Ταΐσίας τής πρώην πόρνης. Ήχος α', έωθινόν ζ'.

Είς τόν έσπερινόν. Ό προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Είς τό «Κύριε, έκέκραξα», άναστάσιμα 6 καί τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 είς 4, Δόξα, «Όπου έπλεόνασε», Καί νῦν, «Τήν παγκόσμιον δόξαν». Είσοδος κ.λπ.. Άπόστιχα τὰ άναστάσιμα, Δόξα, «Μετά τό άρνήσασθαι», Καί νῦν, «Ανύμφευτε παρθένε» (Παρακλητική, ήχ. πλ. δ', Σαβ. έσπέρας). Απολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Έν σοί, μήτερ, άκριβῶς», Καί νῦν, «Ό δι' ήμᾶς γεννηθείς».

Τό μεσονυκτικόν τής Κυριακής ως είθισται, καί ή ύπακοή τοῦ ήχου.

Είς τόν δρθρον. Μετά τόν έξάψαλμον, είς τό «Θεός Κύριος» τὰ έν τῷ έσπερινῷ άπολυτικά ως προεγράφησαν. [Τό Ψαλτήριον καί ό άμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ άναστάσιμα, τής α' στιχολογίας με' θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριήλ φθεγγαμένου σοι», καί τὰ τής β' στιχολογίας με' τό θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ύπακοή, οί άναβαθμοί καί τό προκείμενον τοῦ ήχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσφῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον*» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «*Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρωί*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἡχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Ἐν σοί, μήτερ, ἀκριβῶς*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἡχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιη' ἐπιστολῶν, «*Ὁ σπεῖρων φειδομένως*» (Β' Κορ. θ' 6-11)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς γ' Λουκᾶ, «*Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν*» (Λκ. ζ' 11-16). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λουτὰ τῆς λειτουργίας.

- 9. Δευτέρα.** Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἰ.). Ἀβραάμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἰ.), Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, ι' Κυρ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Δευτ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

- 10. Τρίτη.** Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὁσίου (η' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

- 11. Τετάρτη.** Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἐπτά· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας (†850).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Πέμ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 26-39).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 22-25).

- 12. Πέμπτη.** Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων (†850).
Δομνίνης μάρτυρος, Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου (†1022), σύν-
αξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἁγίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. α' 20-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 7-11).

- 13. Παρασκευή.** Κάρπου, Πατύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης
μαρτύρων (†251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν
(†1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. α' 27-β' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 12-18).

- 14. Σάββατον.** Ναζαρίου καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ
ποιητοῦ (†787). Ἰγνατίου (Ἀγαλλιανοῦ) ἀρχιεπισκόπου Μηθύ-
μνης.

*Τάξις Σαββάτου μετ' «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ
διατάξεις §§31-44).*

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 58-ι' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 1-10).

- 15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Δ' ΛΟΥΚΑ).** «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν
Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Λουκιανοῦ πρεσβυ-
τέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης (†310). Σαβίνου ὁσίου (†760),
Βάρσου ὁμολογητοῦ. Ἦχος β', ἑωθινὸν η'.

*Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων ζῆτει ἐν τῇ Μηναίῳ μετὰ τὴν
11ην Ὀκτωβρίου (Τ.Μ.Ε., 11η Ὀκτωβρίου §§1-3). Κατὰ παγίαν τάξιν
τοῦ Τ.Μ.Ε. ἡ ἐν τῇ Μηναίῳ μὴ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῆς σήμερον
καταλιμπάνεται.*

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6,
Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν «Τὰς μυστικὰς», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτο-
κίον τοῦ ἡχοῦ «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὴν
ἐτίσιον μνήμην», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὑπερδεδοξασμένους εἶ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον τῶν πατέρων «*Ἀποστολικῶν παραδόσεων*», Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, ἡ προστασία*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ὑπερδεδοξασμένους εἶ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἁμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Πάντα ὑπὲρ ἐννοιαν*», καὶ τῆς β' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα), εἶτα ψάλλεται τὸ μεσῳδίων κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναζάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*», τὸ τῶν ἁγίων «*Πατέρες οὐρανόφρονες*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 —εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, τὸ ιδιόμελον «*Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς 5' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», «Ὑπερδεδοξασμένους εἶ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ— Κυριακῆς τῶν πατέρων, 11 Ὀκτωβρίου, «*Πιστὸς ὁ*

λόγος» (Τίτ. γ' 8-15): Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς δ' Λουκᾶ, «*Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων*» (Λκ. η' 5-15).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Ἡ σημερινὴ Κυριακή, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορέως, εἰς πολλὰς περιοχὰς ἔχει καθιερωθῆ ὡς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

16. Δευτέρα. Λογγίνου ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φίλιπ. β' 12-16).

Εὐαγγέλιον: μάρτυρος, ζ' Εὐαγγ. ἀγ. Παθῶν (Μτθ. κζ' 33-54).

17. Τρίτη. Ὡσηὲ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει· ἀνακομιδῇ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φίλιπ. β' 16-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 23-27).

18. Τετάρτη. † Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται «κατὰ τὴν τοῦ Μηναιίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 18 Ὀκτ. §1), ἡ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν γίνεται εἴσοδος· εἰς τὰ ἀπόστιχα Καὶ νῦν «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου*» (Παρακλητικῇ, ἤχος πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας)· ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε ἅγιε*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγονται καταβασαί, ψάλλονται ὁμῶς αἵνοι καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 18 Ὀκτωβρίου, «*Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε*» (Κλσ. δ' 5-11, 14-18): Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμβρίου τῆς λειτουργίας, «*Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει*» (Λκ. ι' 16-21): κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ψάλλονται καταβασαί «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Ἡ παροῦσα μυριόλεκτος σημείωσις εἶναι περιττὴ ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς ἀκρῶ δακτύλῳ ἀγαμένους τοῦ τυπικοῦ.

19. Πέμπτη. Ἰωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος (†307).

Ἀπόστολος: προφήτου, Τρ. διακαινησίμου (Πρξ. β' 14-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 49-56).

20. Παρασκευή. Ἀρτεμίου μεγαλομ. (†326), Ματρώνης όσίας τῆς Χιοπολίτιδος (†462), Γερασίου όσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1581).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. γ' 8-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 1-15).

Εἰδήσις. Ὃπου ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γερασίου (ἡ τῆς όσίας Ματρώνης), συμπάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, οὗ τινος προηγοῦνται τὰ 3 στιχηρὰ τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ ὁ κανὼν τοῦ ὁρθρου, δοξαστικά δμως ψάλλονται τὰ τοῦ τιμωμένου ἁγίου (Τ.Μ.Ε., 20 Ὀκτωβρίου §1)· ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ὁμοίως τὰ ἀναγνώσματα τοῦ τιμωμένου ἁγίου. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι δμως τοῦ ἁγίου (ἡ τῆς όσίας) ναοὺς ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ, καταλιμπανομένης τῆς τοῦ Μηναίου.

21. Σάββατον. Ἰλαρίωνος όσίου (†371). Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ· Θεοδότῃς καὶ Σωκράτους μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας (†1773), Φιλοθέου όσίου.

Τάξις Σαββάτου μετὰ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἐμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 8-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Σ' ΛΟΥΚΑ). Ἀβερκίου ἱσαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως (†167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἐπτὰ παιδῶν (†250). Ἦχος γ', ἑωθινὸν θ'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἀρχιερεῦ ὅσιε», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἰσοδος, «Φῶς Ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Δεῦτε πᾶσα κτίσις», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθέने» (Παρακλητικὴ, Σάβ. ἐσπέρας, ἦχ. πλ. δ').

Ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ σῶράνια», «Κανόνα πίστεως», Δόξα, «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ΄ καὶ ζ΄ ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ΄ ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», καὶ τὰ τοῦ Μηναίου «Ἐπιτελῶν, Ἀβέρκιε» καὶ «Σὺν Ταμβλίχῳ μέλψωμεν».

Εἰς τοὺς ἀδνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Ἐχρισε σὲ ἀρχιερέα» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν», β) «Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὁσιοὶ σου ἀγαλλιᾶσονται», Δόξα, τὸ θ΄ ἑωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ΄ ᾠδῆς τοῦ α΄ κανόνος τοῦ Μηναίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Εὐφρανέσθω», «Κανόνα πίστεως», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κ΄ ἐπιστολῶν, «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α΄ 11-19). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ΄ Λουκᾶ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν» (Λκ. η΄ 27-39). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

23. Δευτέρα. † Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου (†63).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ψάλλεται ἡμερόρτιος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἢ τοι εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ

ἄνευ ἀναγνωσμάτων, εἰς τὸν ὀρθρον ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης· εἰς δὲ τὴν θείαν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*» καὶ κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. κ' ἐπιστ. (Γαλ. α' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 54-58).

24. Τρίτη. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.). Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 1-3, 6-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ς' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 1-10).

25. Τετάρτη. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων (†355).

Ταβιθᾶς, ἦν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 18-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ς' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 9-13).

26. Πέμπτη. † Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου (†306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἔσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «*Δέσποινα πρόσδεξαι*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. δ', Δευτ. πρωί). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου ἐν τε τῷ ἔσπερινῳ καὶ τῷ ὀρθρῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἁπαξ. Εὐαγγέλιον ὀρθρου: τοῦ ἁγίου, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Τὴν τιμωτέραν*», ὡς καθ' ἐκάστην. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀπολυτίκια «*Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν*», «*Μέγαν εὗρατο*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαββάτου γ' ἐβδ. Ἰωάννου, «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' τροπαρίου τῶν αἰῶνων τοῦ ἁγίου, «*Τεῖχος ὠχρωμένον ἡμῖν*», μετὰ τὰς λέξεις «...τῇ σῇ πόλει Δημήτριε...», ψάλλεται οὕτως:

«...ἦν λυτρωθεῖσαν ἐνδοξε, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διὰ παντὸς ἐλευθέραν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ διόρθωσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου (Α΄) Παπαδοπούλου.

27. Παρασκευή. Νέστορος μάρτυρος (†306)· Πρόκλης συζύγου τοῦ Πλάτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 23-26).

28. Σάββατον. † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Τερεντίου, Νεονύλλης, Εὐνίκης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων· Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν ἐν Ῥεθύμνῃ τεσσάρων νεομαρτύρων (†1824). Ἑθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἡπείρῳ πολέμῳ (1940).

***Εἰδήσεις.** 1. Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν ἀπὸ τοῦ 1952 ὅπως ἡ τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἀγομένη ἑορτὴ τῆς ἱερᾶς Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετατεθῇ σήμερον μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.*

2. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς τιμίας Σκέπης ζῆτει ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἡ εἰς τὴν οἰκίαν φυλλάδα.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἑορτάσιμος ὡς ἔχει. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐχὴ ἀπολύσεως «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, ἧς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἐορτάζομεν, δυνάμει...» Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀφ' οὗ ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τῆς 28ης τοῦ μηνὸς (ἐκ τοῦ Μηναιίου) καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (τῆς τιμίας Σκέπης)· καταβασίαι οἱ εἴρμοι «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Εβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 21 Νοεμβρίου, «Εἰσῆλθεν ὁ Θεοῦ εἰς κόμην πινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἐξῆς·

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'·

«Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἦν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοϊαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς· σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγα-

λείοις σου ἀγνή, δόξα τῇ θεῖα Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθεΐα ἀχραντε».

Εἶτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ εὐθὺς ἡ κάτωθι δοξολογία εἰς ἦχον βαρύν:

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδοῦσται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἄγροι ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ οἴκοι ἡρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περιυβρίσθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἶτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ἱκεσίας, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς μεθ' ἐκάστην αὐτῶν ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἣν ψάλλεται «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἑκτης, μεθ' ἣν ψάλλεται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πρᾶεῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπὶ δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην*.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἡγάγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι φθὴν ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιὰ σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὕβριστήν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται. Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαζον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἐπὶ πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν καὶ μακάριος ὁ λαός, οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἐπὶ δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, τῶν τε ἐν πολέμῳ πεσόντων τῶν τε ἀναρεθέντων καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐξορίᾳ τελειωθέντων, ἵνα ἀδλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ τὰ ὅσα αὐτῶν ὡς βοτάνῃ ἀνατεῖλῃ, ἵνα οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρωμέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ «Δι' εὐχῶν».

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ). Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας (γ' αἰ.), Ἀβραμίου ὁσίου (†360). Ἦχος δ', ἑωθινὸν ι'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ». Εἰσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Νεῦσον παρακλησέσιν». Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

* Πρβλ. «Ἐπίσημοι Δοξολογίαι μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετείων καὶ λιταυειῶν», ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας, σελ. 44.

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἀπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Τὸν ἀναστάντα Κύριον*».

Εἰς τοὺς ΑἴNOYΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ι' ἑωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς Ἰερουσόλῃμ κάθοδον*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «*Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κα' ἐπιστολῶν, «*Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦνται*» (Γαλ. β' 16-20). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ, «*Ἄνθρωπός τις... ᾧ ὄνομα Τάϊρος*» (Λκ. η' 41-56). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

30. Δευτέρα. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων (†285). Κλεόπα καὶ Ἀρτεμῖα ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

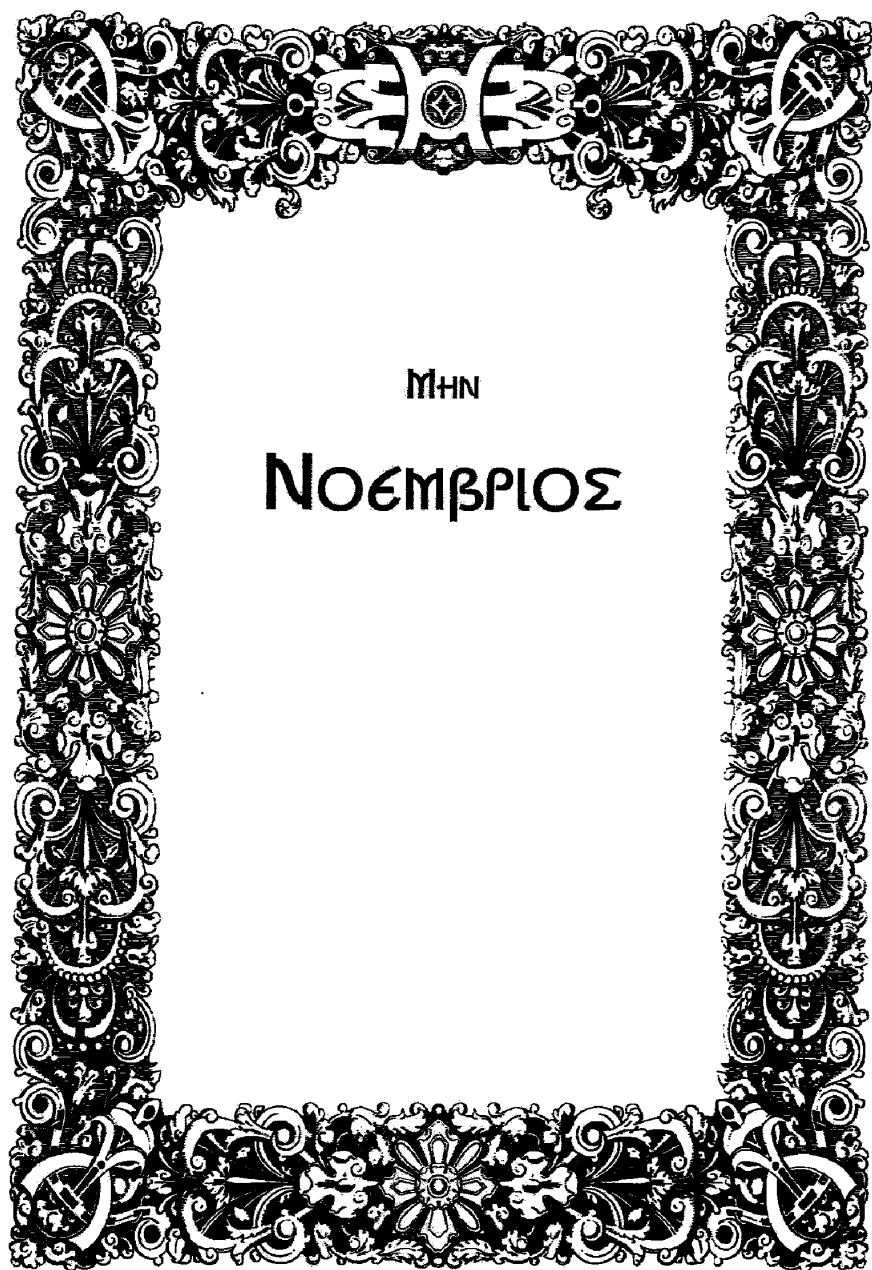
Ἀπόστολος: ἡμέρας Δευτ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 13-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 29-33).

31. Τρίτη. Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἐπιμάχου μάρτυρος (†250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†1754).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 20-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41).

ΜΗΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

1. Τετάρτη. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης. Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ (ις' αἰ.), Ἰακώβου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ψάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 1η Νοεμ. §1), ἥ τοι εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος· τῶν ἁγίων, Νοεμ. 1η, «Υμεῖς ἐστέ σῶμα Χριστοῦ» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημειώσεις. 1. Πρὸς περισσοτέραν τιμὴν τῶν ἁγίων εἰθισται εἰς ὠρισμένους ναοὺς μετὰ τοὺς αἰῶνες τοῦ Μηναίου νὰ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, ὅποτε καταλιμπάνονται τὰ ἀπόστιχα· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον· τῶν ἁγίων, 1ης Νοεμβρίου, «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ι' 1, 5-8).

2. Ἐνθα ἰδιαιτέρως τιμῶνται οἱ ὄγιοι, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀκολουθία αὐτῶν, εἰθισται νὰ συμπληρώνεται εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου μὲ τὰ καθίσματα τῆς 1ης Ἰουλίου, ὅποτε γίνεται εἰσόδος εἰς τὸν ἐσπερινόν, ψάλλονται δὲ καὶ καταβασίαι «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου» εἰς τὸν ὄρθρον.

3. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ὁσιος Δαυὶδ ἡ ὁ ἱερομάρτυς Ἰακώβος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἁγίου θὰ ψαλῇ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

2. Πέμπτη. Ἀκινδόνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων (†341-345). Τῶν ἐν Ἀγρινίῳ τριῶν νεομαρτύρων (†1786).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλα. δ' 2-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 47-ιβ' 1).

- 3. Παρασκευή.** Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, Αἰθιθαλᾶ μαρτύρων (δ' αἰ.). ἀνακομιδὴ λειψάνων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου (†1797).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλα. δ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 2-12).

- 4. Σάββατον.** Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†846), Νικάνδρου καὶ Ἑρμαίου ἱερομαρτύρων. Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καὶ ἐλεήμονος. Γεωργίου ὁσίου (Καρσιλίδη) τοῦ ἐν Δράμα (†1959).

Τάξις Σαββάτου μετὰ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἐμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κβ' ἐβδ. ἐπ. (Β' Κορ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 1-6).

- 5. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ' (Ε' ΛΟΥΚΑ).** Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.). Ἑρμᾶ καὶ Λίνου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν ια'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ναὸς καὶ πόλη ὑπάρχεις». Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Χαῖρε, πόλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ια') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἐγερσιν*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Ἦ φοβερὸν μυστήριον*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ια' ἐωθινὸν «*Φανερῶν ἑαυτόν*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κβ' ἐπιστολῶν, «*Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν*» (Γαλ. ζ' 11-18)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ε' Λουκᾶ, «*Ἀνθρωπὸς τις ἦν πλούσιος*» (Λκ. ις' 19-31). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

6. Δευτέρα. Παύλου Κων/πόλεως ὁμολογητοῦ (†350). Λουκᾶ ὁσίου (†800-820), Λεονάρδου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 13-15, 22-31).

7. Τρίτη. Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων (γ' αἰ.), Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλισίῳ ὄρει (†1053).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 6-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 42-48).

8. Τετάρτη. † Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε., 8 Νοεμβρίου §§1-3). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ· «*Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα*» καὶ «*Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα*». Τὸ ἀπολυ-

τίκιον τῶν ἀρχαγγέλων εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τῶν ἀγγέλων, Δευτέρας α' ἐβδ. Ματθαίου, «Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῶν ταξιαρχῶν μετὰ στίχου «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰδησις. Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ψαλλόμενοι μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ὡς καταβασίαι, διαφέρουν τῶν συνήθων κατὰ τὰ ἐξῆς σημεῖα:

Ῥδὴ α' «...καὶ ἔσω γηθόμενος ταύτης τὴν εἰσοδον».

Ῥδὴ γ' «...πνευματικόν, στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξιώσον».

Ῥδὴ ε' «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Ῥδὴ θ' «...φύσις γεραίρουσα τὰ ἱερὰ εἰσόδια τῆς θεομήτορος...»

Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τῶν ἁσωμάτων, 8 Νοεμβρίου, «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος» (Ἐβρ. β' 2-10). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21). Κοινωνικὸν «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· ἀλληλούια».

9. Πέμπτη. Ὁνησιφόρου μάρτυρος (γ'-δ' αἰ.), Ματρώνης ὁσίας. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας (†889), Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ (†1920).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 9-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 1-9).

Σημειώσεις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ ἁγία Θεοκτίστη ἢ ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἁγίου θὰ ψαλῇ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται μὲν καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν κατάληξιν «ταύτης τὴν εἰσοδον» (βλέπε εἰδησιν εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου), εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ὡς ἐπισφραγιστικὸν τὸ κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός».

- 10. Παρασκευή.** Ὁλυμπᾶ, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.)· Ὁρέστου μάρτ. τοῦ Τυανέως (†304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου (†1924).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 14-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 31-35).

- 11. Σάββατον.** Μηνᾶ (†304), Βίκτωρος (β' αἰ.) καὶ Βικεντίου διακόνου (†304), μαρτύρων· Θεοδώρου ὁσ. τοῦ Στουδίτου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετὰ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἐμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 37-43).

- 12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (Η' ΛΟΥΚΑ).** Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (†616-620)· Νείλου ὁσίου τοῦ Ἀσκητοῦ. Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν α'.

Σημείωσις. Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., σήμερον «ἡ τοῦ ὁσίου Νείλου ἀκολουθία καταλιμπάνεται ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείκνοις καὶ ψάλλεται μόνῃ ἡ τοῦ Ἐλεήμονος μετὰ τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας».

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Δόξα, «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ»· κοντάκιον «Τῆς στρατείας ἤρπασεν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Ἐσκόρπισας ἔδωκας» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδός, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστίχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον (ἦχ. πλ. β').

«Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπήρξησας, καὶ τοῖς μετὰ σέ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας· δι' ὃ πῶλῃ σοι οὐρανῶν ἠνέφεκται· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἰωάννη μακάριε»· (ἐκ τοῦ Μηναίου Κων/πόλεως, ἔτους 1843, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρονται αἱ διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε.).

Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ὁμῳμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας με θεοτοκίον «Ὁ τὴν εὐλογημένην», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας με τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ιεράρχου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐλεήμονα γνῶμην», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμοιον θεοτοκίον (μεσῳδιον τῆς 9ης Νοεμβρίου).

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων ἀεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἀφ' ε΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἵρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον» (βλ. 8 Νοεμβρίου)· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής... τὰ ἱερὰ εἰσόδια».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α΄ ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ ιεράρχου «Τὸν μιμητὴν φανέντα» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

Εἰς τοὺς αἶνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ιεράρχου προσόμοια 3 εἰς 4 «Χαίροις, τῆς ἐκκλησίας φωστήρ» κ.λπ. (ἃ ζῆτει εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα, α) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ» καὶ β) «Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν», Δόξα, τὸ α΄ ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικά καὶ οἱ μακαρίσμοι τοῦ ἡχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ιεράρχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Ὡς ἐν τῇ ὑπομονῇ σου*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*». Προκείμενον τῆς 12ης Νοεμβρίου· Ἀπόστολος· τοῦ ιεράρχου, Κυριακῆς ιη' ἐπιστολῶν, «*Ὁ σπείρων φειδομένως*» (Β' Κορ. θ' 6-11)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἡχου· Εὐαγγέλιον· Κυριακῆς η' Λουκᾶ, «*Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ*» (Λκ. ι' 25-37). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

13. Δευτέρα. † Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (†407).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ιεράρχου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὁρθρου· τοῦ ιεράρχου, ζῆτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ιω. ι' 1-9). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*» (βλέπε εἰδησιν 8ης Νοεμβρίου). Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ὁ τοῦ στόματός σου*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*»· Ἀπόστολος· τοῦ ιεράρχου, 13 Νοεμβρίου, «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς*» (Ἑβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, «*Ὑγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ιω. ι' 9-16)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

14. Τρίτη. † Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'. Γρηγορίου ἀρχιεπ. Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ (†1340) καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων Οἰκογενῶν αὐτοῦ. Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου (†1800).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν (Τ.Μ.Ε., 14 Νοεμ. §1), ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὁρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε ἁγιε Φίλιππε*» ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὁρθρου ἅπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὺ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*»·

Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς α' νηστειῶν, «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ιω. α' 44-52). κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

- 15. Τετάρτη.** Γουρία, Σαμωνᾶ (†299-306) καὶ Ἀβίβου (†222) μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν.

Ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κδ' ἐβδ. ἐπ. (Α' Θεσ. δ' 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιε' 1-10).

- 16. Πέμπτη.** † Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἐν τῇ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου, ὡς στερουμένη καθισμάτων τῶν στιχολογιῶν τοῦ ὁρθρου, εἶναι ἡμιεὸρτιος καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἥ τοι ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὁρθρον, ἀλλὰ μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ ἀποστόλου εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε ἄγιε*» ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὁρθρου ἕπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεῦσασαν*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός». Ἀπόστολος: εὐαγγελιστοῦ, Τρίτης δ' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων*» (Ρωμ. ι' 11-ια' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ε' ἐβδ. Ματθαίου, «*Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον*» (Μτθ. θ' 9-13). κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

- 17. Παρασκευή.** Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας (†270). Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (†471).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. ε' 9-13, 24-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 15-18, ιζ' 1-4).

- 18. Σάββατον.** Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος. (†306). Ρωμανοῦ μάρτυρος (†308), Ζακχαίου διακόνου (†307), Ἀναστασίου νεομάρτυρος ἐκ Παραμυθίας (†1743).

Σημείωσις. Τὰ προσόμοια καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ρωμανοῦ καταλιμπάνονται, ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη σήμερον, διότι ἐν τῇ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μετὰ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἐμπροσθεν, γενικαὶ τοπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 1-6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 57-62).

- 19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Θ' ΛΟΥΚΑ).** Ἀβδίου προφήτου (θ' π.Χ. αἰ.), Βαρλαάμ μάρτυρος (†304). Ἡλιοδώρου (†272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων. Ἦχος βαρύς, ἐωθινὸν β'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ἡ ἀγία μνήμη σου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ὑπὸ τὴν σὴν, δέσποινα». Ἀπολυτίκιον «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον» (βλ. 8 Νοεμβρίου)· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής... τὰ ἱερὰ εἰσόδια».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἄγγελος μὲν ἐκόμισεν».

Εἰς τοὺς αἶνοις ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἐωθινὸν «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κδ' ἐπιστολῶν, «Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Εφεσ. β' 14-22). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς θ' Λουκᾶ, «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου» (Λκ. ιβ' 16-21). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

20. Δευτέρα. Προεόρτια τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου Δεκαπολίτου (†816) ὁσίου, Πρόκλου Κων/πόλεως (†447).

Σχολαζούσης σήμερον τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα καὶ ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§52-63). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Εὐφροσύνης σήμερον».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. α' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 20-25).

21. Τρίτη. † ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ (Τ.Μ.Ε., 21η Νοεμβρίου §§5-7).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, ἧς τὰ Εἰσόδια ἐορτάζομεν...» Εἰς τὸν δρθρον [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολύελεος «Ἐξηρέυζατο ἡ καρδιά μου»], καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται». Ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ὁ εἰρμὸς «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσοδον μόνον τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς, 21 Νοεμβρίου, «Ἔρχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Εβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Σεπτεμβρίου, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ἄγγελοι τὴν εἰσοδον... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασαί «Χριστὸς γεννᾶται».

2. Τῇ 22α καὶ τῇ 24ῃ Νοεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου εἰς τὸν ὀρθρον προτάσσεται ὁ α΄ κανὼν τῆς ἐορτῆς, τῇ δὲ 23ῃ ὁ β΄ κανὼν.

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου σχολάζει ἡ παρακλητικὴ (πλὴν Κυριακῆς), εἰθισταὶ δὲ εἰς τὰς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)· κοντάκιον ὁμοίως τῆς ἐορτῆς.

- 22. Τετάρτη.** Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὀνησίμου ἀποστόλων· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ (†230). Κλήμεντος καὶ Σισινίου ἱερομαρτύρων. Ἰακώβου ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ νέου ἀσκητοῦ (†1991).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (δρα ἐμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλων, 22 Νοεμβρίου (Φιλῆμ. 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ι΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη΄ 15-17, 26-30).

- 23. Πέμπτη.** Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου (†394), Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων. Σισινίου ὁμολογητοῦ (γ΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Θεσ. β΄ 13-γ΄ 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ι΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη΄ 31-34).

- 24. Παρασκευή.** Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης (†101), Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας (†311).

Ἀπόστολος: ἱερομαρτύρων, 24 Νοεμ. (Φιλίπ. γ΄ 20-δ΄ 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ΄ 12-28).

- 25. Σάββατον.** † Ἀπόδοσις τῶν Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος (†313)· Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ ἑσπέρια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς (21ης Νοεμβρίου) «*Χαίρει ὁ οὐρανὸς*» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἁγίας «*Βίον ἅλυν*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον τὰ στίφη*». Ἀπολυτίκια «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*», Δόξα, «*Τὴν πανερόφημον νύμφην*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Σημείωσις. Αἱ σύγχρονοι ἐκδόσεις τῶν Μηναιῶν εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν προβλέπουν ἀναγνώσματα τῆς ἀγίας, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον παραθέτουν καθίσματα διὰ τὸν πολυέλεον καὶ ὀρίζουν τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (Σαβ. ιζ' ἐβδ. Ματθ., «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»· Μτθ. κε' 1-13). Ταῦτα δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔχει ἐπικρατήσει ὁμως νὰ λέγονται εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀγίας ναοὺς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὰ καθίσματα τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν, καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς ἀγίας· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῆς ἀγίας, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἀγίας καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν μεγαλυναρίων· εἶτα «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον». Ἐξαποστειλάρια τὸ τῆς ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἵνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα...*»), προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) 3 «*Λαμπαδηφόροι παρθένοι*» κ.λπ. (καταλυμπανομένου τοῦ 4ου), καὶ τῆς ἀγίας ἕτερα 3 «*Μνήμην τὴν πανίερων*» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἀγίας «*Βίον ἄυλον*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυρνίων αὐτῶν. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*», «*Τὴν πανεύφημον νύμφην*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*». Απόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ἦκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε' 24-34). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσις. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19ης Δεκεμβρίου ἐπανέρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς· ἐὰν δὲ ἑορτάζεται ἄγιος, εἰς τὴν θ. λειτουργίαν μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Ἦ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (ΙΓ' ΛΟΥΚΑ). Ἀλυπίου ὁσίου († ζ' αἰ.), Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου (†1807). Ἦχος πλ. δ', ἐωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκια «*Σήμερον τῆς ἐδοκίας*», Δόξα, «*Τὴν πανεύφημον νόμην*»· κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «*Ἀνόμεντε παρθένε*». Ἀπολυτίκιον «*Εξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...]* Μυστήριον ζένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἐωθινὸν «*Τῆς Μαгдаληνῆς Μαρίας*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Εξ ὕψους κατήλθες*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κε' ἐπι-

στολῶν, «Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος» (Ἐφεσ. δ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς γι' Λουκᾶ, «Ἄρχων τις προσήλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ιη' 18-27). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημειώσεις. Ἐνθα τιμᾶται περισσότερο ὁ ὁσιος Νίκων, εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ διὰ τοὺς αἵνους στιχηρὰ αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν. — Εἰς τὸν ἐσπερινόν, μετὰ τὰ ἐσπέρια στιχηρά, Δόξα, τὸ διὰ τοὺς αἵνους ἰδιόμελον «Ὅσιε Πάτερ», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς· μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τοῦ ὁσίου Νίκωνος «Χαίρει ἔχουσα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». — Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια· εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια, τὸ γ' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ ὁσίου Νίκωνος καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· εἰς τοὺς αἵνους ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 εἰς 4 «Τῶν ἐφετῶν ἀπολαύων» κ.λπ., μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα· α) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», β) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον», Δόξα, τὸ ἑωθινόν, κ.λπ.. — Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς 5' φῶδης τοῦ κανόνος τοῦ ὁσίου Νίκωνος]· μετὰ τὴν εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ὁσίου Νίκωνος «Χαρεὶ ἔχουσα», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς προεγράφησαν.

- 27. Δευτέρα.** Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†421). Δαμασκηνοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης τοῦ καὶ Στουδίτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 37-44).

- 28. Τρίτη.** Στεφάνου ὁσίου τοῦ νέου ὁμολογητοῦ (†767), Εἰρηνάρχου μάρτυρος (†303). Τῶν ἐν Τιβερίουπόλει πεντεκαίδεκα μαρτύρων (πολιούχων Κυλικίς).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 45-48).

- 29. Τετάρτη.** Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων (†250)· Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου ἱερομάρτυρος. Φιλονμένου νεομάρτυρος τοῦ Ἱεροσολυμίτου (†1979).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 18-20, β' 8-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ια' ἐβδομάδος Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

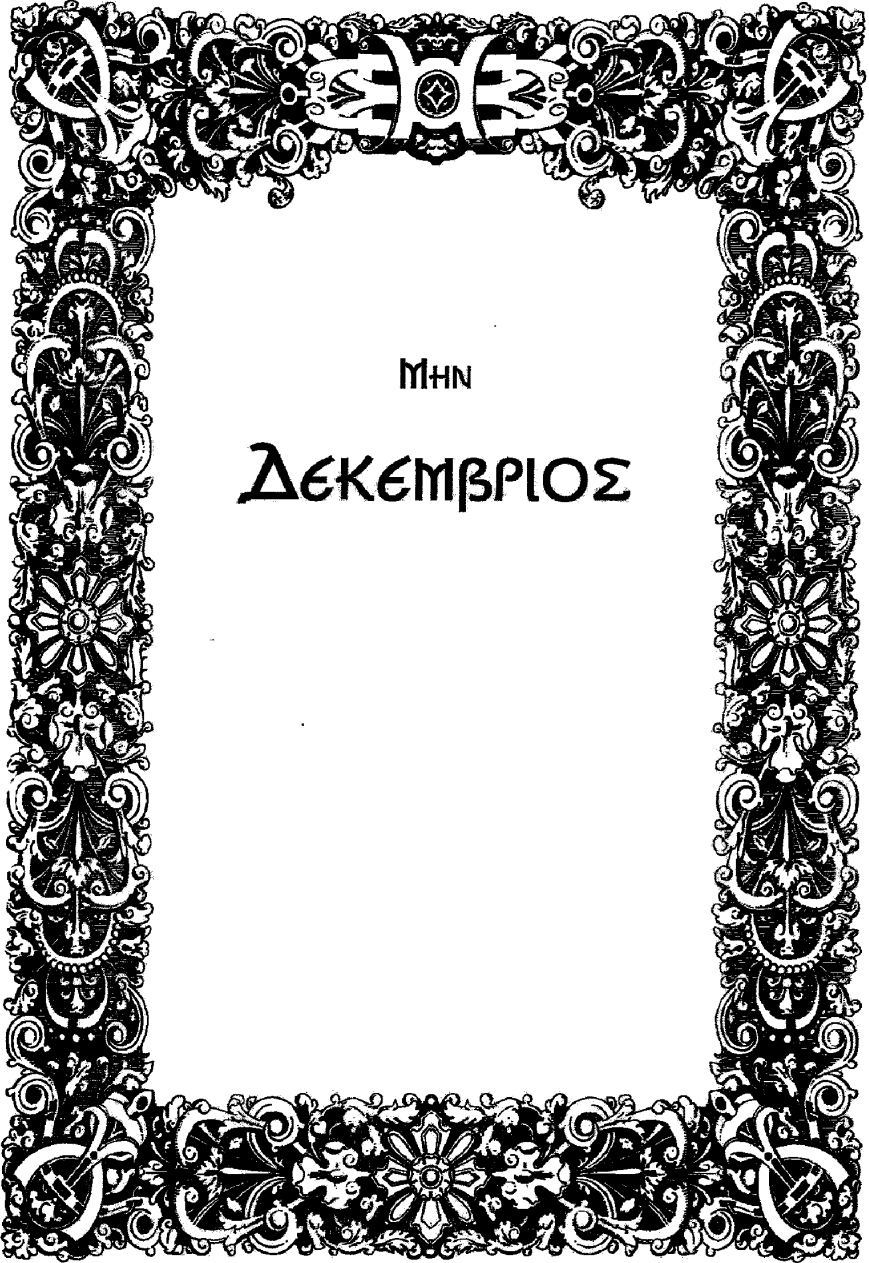
30. Πέμπτη. † Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου, πολιούχου Πατρῶν. Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας (Αἰθιοπίας) (†380), Ἀλεξάνδρου Μηθύμνης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὴν εἴσοδον κ.λπ. ἀπαγγέλλονται καὶ τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ' ἃ ἡμεῖς ἰστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «*Πρόσσχωμεν· σοφία· πρόσσχωμεν*»· τὰ δὲ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνες· καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*»· εἶτα ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ζένον*»· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Ὡς τῶν ἀποστόλων*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος· τοῦ Πρωτοκλήτου, Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, 30 Νοεμβρίου, «*Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο*» (Ἰω. α' 35-52). Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

A highly detailed, black and white decorative border surrounds the central text. The border is composed of repeating ornate motifs, including stylized floral patterns, scrolls, and symmetrical designs. The top and bottom borders are wider and more complex, featuring large, stylized letters or symbols at the corners. The left and right borders are narrower and consist of repeating vertical motifs.

ΜΗΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ ὥρας 15

- 1. Παρασκευή.** Ναοὺμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος (†792), Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 4-8, 16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 19-26).

- 2. Σάββατον.** Ἀββακούμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὁσίου (†251), Μυρόπης μάρτυρος (δ' αἰ.). Πορφυρίου ὁσίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου (†1991).

Τάξις Σαββάτου μετ' Ἀλληλούια (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κς' ἐβδομ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 8-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 32-40).

- 3. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κς' (ΙΔ' ΛΟΥΚΑ).** Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆ νεομάρτυρος τοῦ Ἀργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος (†1813). Ἦχος α', ἐωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἰδοὺ πεπλήρωται». Ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριήλ».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον δις (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ὕμνος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογη-
τάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ
Μηναίου (ἄνευ εἰρμῶν)· ἀπὸ γ΄ καὶ ζ΄ ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*»· «*Τὴν τιμιωτέ-
ραν*», «*[Μεγάλυνον ψυχὴ μου...]* *Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ δ΄ ἀναστάσι-
μον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ΄ ἑωθινὸν «*Ὁρ-
θρος ἦν βαθύς*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγά-
λη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ
οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Τοῦ
λίθου σφραγισθέντος*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ
παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: Κυ-
ριακῆς κς΄ ἐπιστολῶν, «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*» (Εφεσ. ε΄
8-19)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιδ΄ Λουκᾶ, «*Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν
τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχά*» (Λκ. ιη΄ 35-43). «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Αἰνεῖτε*»·
«*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 4. Δευτέρα.** † Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος (†306), Ἰωάννου ὁσίου
τοῦ Δαμασκηνοῦ (†760). Σεραφεῖμ Φαναρίου ἱερομ. (†1601).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐορτάσιμος ἐκ τοῦ Μηναίου, ἄνευ
Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινόν, μετὰ τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ
δοξαστικὸν αὐτῶν, Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ
τοῦ ὁσίου*»· ἀπολυτίκια, «*Βαρβάραν τὴν ἁγίαν*», Δόξα, «*Ὁρθο-
δοξίας ὁδηγέ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς*». Εἰς τὸν ὄρθρον
κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ ἐν τῷ
Μηναίῳ κοινὸς τῶν ἁγίων· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεν-
νᾶται*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον
τὸν προαιώνιον Λόγον*»· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμπτης ιε΄ ἐβδ.
ἐπιστολῶν, «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ΄ 23-δ΄ 5).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε' ἑβδομ. Ματθαίου, «*Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημείωσις. Ὁρισμέναι ἐκδόσεις Μηναιῶν εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν παραθέτουσιν ἀναγνώσματα, εἰς δὲ τὸν ὁρθρον καθίσματα διὰ τὸν πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον ὁρθρον (Σαβ. ιζ' ἑβδ. Ματθ., «Ὡμωιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»· Μτθ. κε' 1-13). Ταῦτα δύνανται νὰ χρησιμεύσουν τοῦλάχιστον εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀγίας ναοὺς. Ἐὰν δὲ ὑπάρχη καὶ σιχηρὸν διὰ τὴν λιτὴν, λέγεται εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

5. Τρίτη. † Σάββα ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου (†532).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ὁσίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, «ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναιῷ» (Τ.Μ.Ε., 5 Δεκεμβρίου §1), ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς*», εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*». Εἰς τὸν ὁρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «*Πολλοῖς συνεχόμενος*» καὶ ὁ τοῦ ὁσίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον*». Ἀπόστολος: —μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου— τοῦ ὁσίου, Σαββάτου κζ' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «*Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε' 22 - ζ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμπτης δ' ἑβδ. Ματθαίου, «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

6. Τετάρτη. † Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ (†330).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ιεράρχου ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ ἄνευ Παρακλητικῆς (Τ.Μ.Ε., 6 Δεκεμβρίου, §§1-3). Εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινὸν τὰ 4 πρῶτα ἑσπέρια προσόμοια «*Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς*» εἰς 6. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν, ὡς εἴθισται. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Κανόνα πίστεως*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Εἰς τὸν ὁρθρον οἱ ἐν τῷ Μηναιῷ κανόνες (μετὰ

τῶν εἰρμῶν τοῦ α'). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν αἰνῶν, Καὶ νῦν, «Μακαρίζομέν σε» (Παρακλητική, ἤχος πλ. α', Δευτέρα ἐσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 6 Δεκεμβρίου, «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν» (Εβρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐστὴ ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

7. Πέμπτη. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων (†397). Αθηνόδωρου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ζ' 17-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πεμ. ιβ' ἐβδ. Λουκά (Λκ. κα' 28-33).

8. Παρασκευή. Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης, Παταπίου ὁσίου (η' αἰ.). Σωσθένους, Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίφ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. α' 1-2, 8-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἐβδ. Λουκά (Λκ. κα' 37-κβ' 8).

9. Σάββατον. Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων ἰ. ναοῦ. Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἐορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον (ἄνευ πολυελέου) τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας ὡς ἐν τῇ Μηναίῳ, εἶτα τὸ τῆς β' στιχολ. «Ἀδάμ, ἀνακαινίσθητι» (ἁπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναβόησον, Δαβὶδ»· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Εορτάζει σήμερον»· Ἀπόστολος: —μετὰ προκειμένου τῆς 4ης Δεκεμβρίου— τῆς ἁγίας, 23 Σεπτεμβρίου, «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ζ' ἐβδ. Λουκά, «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας» (Λκ. η' 16-21). κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ' (Ι' ΛΟΥΚΑ). Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδοι τοῦ Ἀθηναίου (γ' αἰ.). Ἑρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων. Ἦχος β'. ἑωθινὸν ε'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Μάρτυς παναοίδιμε» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ὦντως ἡ γλῶσσά σου», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Μαρτυρικὴ χορεία», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, τῶν ἁγίων «Δι' ἐγκρατείας», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμωτέραν», «[Μεγάλωνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τοῦ μηναίου «Ρητορικοῖς σου λόγοις» καὶ τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Θεοκυῆτορ Μαρία».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε' ἐωθινὸν «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν, ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», «Δι' ἐγκρατείας», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κζ' ἐπιστολῶν, «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ζ' 10-17). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ι' Λουκᾶ, «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν» (Λκ. ιγ' 10-17). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· «Πληρωθῆτω», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἴθισται.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμῶνται ἐπισήμως οἱ σήμερον ἑορταζόμενοι μάρτυρες, ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία αὐτῶν συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμου ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος, κατὰ τὴν συνήθη τάξιν (πρβλ. καὶ Τ.Μ.Ε., 5 Δεκεμβρίου §§ 2-4)· εἰς τοὺς αἰῶνες ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἁγίων ἕτερα 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα· α) «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος» καὶ β) «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ»· εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος τῶν ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

11. Δευτέρα. Δανιὴλ ὁσίου τοῦ στυλίου. Λουκᾶ τοῦ νέου (†980).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 20-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 11-21).

12. Τρίτη. † Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ (†348). Ἰωάννου ἐπισκόπου Ζιχνῶν (†1333).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, «ὥς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε., 12 Δεκ. §1). Τὸ ἀπολυτίκιον «*Τῆς συνόδου τῆς πρώτης*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριήλ*». Εὐαγγέλιον ὁρθρου: τοῦ ιεράρχου, Νοεμβρίου 13, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ιω. ι' 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλησεως) καὶ ὁ τοῦ ιεράρχου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ἦ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*»· Ἀπόστολος: τοῦ ιεράρχου, Κυριακῆς κς' ἐπιστολῶν, «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*» (Εφεσ. ε' 8-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Νοεμβρίου 13, «*Εγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ιω. ι' 9-16)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

13. Τετάρτη. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.)· Λουκίας μάρτυρος (†304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. δ' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 30-34).

14. Πέμπτη. Θύρσου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†286-287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Τίτ. α' 5-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 10-15).

- 15. Παρασκευή.** Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἰ.).

«Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν» (Τ.Μ.Ε., 15 Δεκ. §1), ἥ τοι μετὰ Παρακλητικῆς, ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἄνευ καταβασίων εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*»· Ἀπόστολος: τοῦ ἱερομάρτυρος, 15 Δεκεμβρίου, «*Μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον*» (Β' Τιμ. α' 8-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου α' ἐβδ. νηστείων, «*Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν*» (Μρ. β' 23-γ' 5)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Ἐλευθέριον ναοὺς ἡ εορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος, συμφώνως μὲ τὴν ἐν αὐτῇ τυπικῇ διάταξιν.

- 16. Σάββατον.** Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλίσσης (†894), Μοδέστου ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων (†634).

Τάξις Σαββάτου μὲ «*Ἀλληλοῦια*» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 16-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. Λουκά (Λκ. ιδ' 1-11).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Μόδεστον ναοὺς ἡ εορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς· ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

- 17. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΗ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ).** «Τῶν ἁγίων προπατόρων· Ὁν Δανιὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν πατέρων· Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ ματαουργοῦ (†1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ. Ἦχος γ'. εὐθιπνὸν 5'.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκια «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰδήσις. Τὴν μὲν ἀκολουθίαν τῶν ἁγ. προπατόρων ζῆτει μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου· ἡ δὲ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν τριῶν νέων σήμερον «*καταλιμπάνεται, διότι καὶ οἱ ἅγιοι οὗτοι κατατάττονται ἐν τῷ χορῷ τῶν προπατόρων*» (Τ.Μ.Ε., 17 Δεκεμβρίου §2), ἐνῷ μνεῖα αὐτῶν γίνεται καὶ εἰς τὴν ἐπομένην Κυριακὴν πρὸ τῶν Χριστουγέννων, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς σχετικῆς ὕμνολογίας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῶν προπατόρων προσόμοια 4, Δόξα, «Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἰσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῶν προπατόρων τὸ σύστημα», Καὶ νῦν, «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸν ὁρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας με θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας με τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν προπατόρων «Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν»· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ἡ ὑπακοή «Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου· ἀφ΄ ζ΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ υπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ΄ ἀναστάσιμον «Δεικνὼν ὅτι ἄνθρωπος»*, τῶν προπατόρων «Πατέρων μνήμην σήμερον», «Ἀδὰμ ἀνευφημήσωμεν» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «Ἀγνὴ παρθένε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν προπατόρων προσόμοια 3 εἰς 4—μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν προπατόρων «Δεῦτε

* Βλ. ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὁρθρον τῆς 12ης Μαρτίου.

ἅπαντες πιστῶς», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν προπατόρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «὘ν πίστει τοὺς προπάτορας», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοινάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων· Ἀπόστολος: προεόρτιος, Κυριακῆς καὶ ἐπιστολῶν, «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ» (Κλσ. γ' 4-11)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ια' Λουκᾶ, «Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον» (Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστὶ». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Διονύσιον ναοὺς συμπάλλεται καὶ ἡ εορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία, κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς 12ης Δεκεμβρίου §§2-4. Τὸ αὐτὸ ἐπίσης ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς τιμωμένους εἰς τὸ ὄνομα τοῦ προφήτου Δανιὴλ ἢ τῶν Τριῶν Παίδων ναοῦς.

18. Δευτέρα. Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κ.λπ. μαρτύρων (†287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. καὶ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. γ' 5-11, 17-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' Λουκᾶ (Μρ. θ' 42-ι' 1).

19. Τρίτη. Βονιφατίου μάρτυρος (†290). Ἄρεως (†308), Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. καὶ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. δ' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 2-12).

20. Τετάρτη. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου (†107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας (†323). Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου (†1652). Ἰωάννου ἱερέως τοῦ ἐν Κρονστάνδῃ (†1908).

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης Ἰανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν. Διὰ δὲ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἐμπροσθεν, εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§52-63).

2. *Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νὺν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὗς λέγεται τὸ τρισάγιον.*

3. *Ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ὅπου ἐὰν ψαλῇ ἐόρτιος ἀκολουθία, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».*

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ε' 11-ς' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 11-16).

21. Πέμπτη. Ἰουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων (†304).
Θεμιστοκλέους μάρτυρος (†251).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ζ' 1-6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 17-28).

22. Παρασκευή. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας (†304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων.

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγόκερω. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νὺν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «*Τῆς πίστεως ἐν πέτρα με*» (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ετοιμάζου, Βηθλεὲμ*» καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι. Εἰς τὴν α' ὥραν «*Εὐλόγητος ὁ Θεός*», [*«Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ σὺράνιε»,*] τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον, ἀλλὰ μετὰ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς ἐκάστης ὥρας ἀπολυτίκιον εἰς τὸ Δόξα λέγεται τὸ «*Ετοιμάζου, Βηθλεὲμ*». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ', τῆς ς' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον) θυμιᾷ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου).

Ὡρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει *Δόξα Πατρί*, ὁ β' *Καὶ νῦν*, καὶ ὁ κανονάρχης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει —κατὰ στίχον— «εὐλαβῶς

καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου» τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου*» (τὸν μὲν πρῶτον τοῦτον στίχον λέγει τρίς, καὶ συνεχίζει τοὺς λοιποὺς «*Ράκει καθάπερ βροτὸς*» κ.λπ. ἀνὰ μίαν μέχρι τοῦ «*Προσκυνούμεν σου τὴν γένναν, Χριστέ*», ὃ περ ἐπαναλαμβάνει τρίς, τὸ δὲ «*Δεῖξον ἡμῖν*» ἀπαξ)· εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον, μεθ' ὃ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καί] ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν συνήθη ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», μὴ ἐπιτελουμένης σήμερον θείας λειτουργίας.

- 23. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων.** Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων (γ' αἱ.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥ τοι τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὰ τοῦ Μηναίου, ἄνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «*Πρὸς σὲ ὀρθρίζω*» (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἶτα τρισάγιον κ.λπ., καὶ ἀπολυτικά «*Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ*», Δόξα, «*Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην*», Καὶ νῦν, «*Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ*», ἡ ἑκτηνὴς (ὡς μὴ γενομένης εἰσόδου) καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν, ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῆς γ' καὶ τῆς ζ' ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κανόνων, εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς «*Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶν· Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἥχον γ'), ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Σὲ τὴν ἀθάνατον, Κύριε, πηγὴν*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»· εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τοὺς αἵνους, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἵνων ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον «*Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν (τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου). Ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν· εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον*

ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις»· μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐτοιμάζον Βηθλεέμ», «Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον»· Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας– Σαββάτου πρὸ τῶν Χριστουγέννων, ζήτηι τῷ Σαββάτῳ κς' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Προϊδοῦσα ἡ γραφή» (Γαλ. γ' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ιβ' Λουκᾶ, «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Λκ. ιγ' 19-29)· «Ἄξιον ἐστὶ»· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.** «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προοιήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδων». Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος (†262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων. Ἦχος δ', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περίπτωσις γ', §§ 7-9).

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ζητεῖ ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., «οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ τὰ τῶν πατέρων μετὰ τῶν προεορτίων οὕτως»:

Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» προσόμοια τῶν πατέρων 3 «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον, πιστοὶ» κ.λπ. εἰς 4, καὶ προεόρτια 3 «Προεορτάσωμεν, λαοί, Χριστοῦ τὰ γενέθλια» κ.λπ. (ζήτηι τῇ 20ῃ τοῦ μηνὸς) εἰς 4, Δόξα, «Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν», Καὶ νῦν, «Σπῆλαιον, εὐτρεπίζου».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προεόρτια προσόμοια «Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ» (ζήτηι εἰς τὰ ἐσπέρια τῆς αὐτῆς Κυριακῆς), μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα: α) «Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θεμᾶν ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος», β) «Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην», Δόξα,

«Χαίρετε, προφῆται τίμοι», Καὶ νῦν, «Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ τῶν πατέρων «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς παραμονῆς «Ἀπεγράφετο ποτέ». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ἀντὶ τοῦ τριαδικοῦ κανόνος τοῦ ἤχου ψάλλεται ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον προεόρτιος κανὼν «Κύματι θαλάσσης» μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ (ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς 24ης Δεκεμβρίου)· εἶτα Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν τῆς Κυριακῆς ιδιόμελον «Βολίδες ἀστράπτοντες», Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προεόρτιον «Ἄκουε, οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου, ἡ γῆ»· εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα», Καὶ νῦν, «Ἀπεγράφετο ποτέ». [Τὸ Ψαλτήριον.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ἀνὰ δύο ἀναστάσιμα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐτῶν ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν προεόρτιον [«Τῶν προφητῶν αἱ ῥήσεις», «Ἀλλῶν ποιμενικῶν» (24ης Δεκεμβρίου)]. Εὐθὺς ἡ αἴτησις καὶ ἡ ἐκφώνησις (τὰ γὰρ εὐλογητάρια καταλιμπάνονται). Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ τῶν πατέρων «Κύματι θαλάσσης» (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ προεόρτιος «Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα» (ἀνευ εἰρμῶν) οὕτω· μετὰ τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μὲ στίχον «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», τὰ τροπάρια τῶν πατέρων μὲ στίχον «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», ὁ προεόρτιος κανὼν μὲ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς μόνον ἡ ὑπακοή «Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισεν»· ἀφ' ἑ' τὸ διὰ τοὺς πατέρας κοντάκιον τῆς Κυριακῆς «Χειρόγραφον εἰκόνα» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ «Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα», τὸ συναξάριον τῆς 24ης τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιω-
τέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσι-
μον «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», τὸ τῶν πατέρων «Πατριαρχῶν οἱ
πρόκριτοι» καὶ τὸ προεόρτιον «Εὐφραίνου, Βηθλεέμ».

Εἰς τοὺς ΑἶΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων
προσόμοια 3 «Ἄρόν σου τὴν φωνήν» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ
αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «Τῶν νομικῶν διδαγ-
μάτων», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη,
«Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ καὶ
εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τῶν πατέρων
καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρόν», «Ἀπεγρά-
φето ποτέ», «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα» καὶ τοῦ
ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προ-
αιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδι-
κὰ τῆς Κυριακῆς· Ἀπόστολος· Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστου-
γέννων, «Πίστει παρῴκησεν Ἀβραάμ» (Εβρ. ια' 9-10, 32-40)·
Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μτθ.
α' 1-25).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστὶ». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»,
καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

25. Δευτέρα. + Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως», Δό-
ξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα»· κοντάκιον «Ἡ παρ-
θένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινόν. «Εὐλογητός», ὁ προοιμιακός (ἄνευ
Ψαλτηρίου), ἡ μεγάλη συναπτή.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς 4
«Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ» κ.τ.λ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν,
«Αὐγοῦστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς».

ΕἰΣΟΔΟΣ μετὰ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἡλρόν», καὶ εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*»· εἴτα ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον «*Λαθὼν ἐτέχθης*», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «*Καὶ μάγους σοι προσήνεγκε*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πς' (86ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Λαθὼν ἐτέχθης*» ὁλόκληρον. Εἴτα τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «*Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν*»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον «*Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου*», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «*Μάγους ὁδηγήσας*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἡβ' (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἀνέτειλας, Χριστέ*» ὁλόκληρον. Εἴτα τὸ η' ἀνάγνωσμα «*Προσέθετο Κύριος*», μεθ' ὃ εὐ-θὺς ὁ Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ προκειμένου— τοῦ ἐσπερινοῦ, Σαββάτου α' ἑβδ. νηστειῶν, «*Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως*» (Εβρ. α' 1-12)· Εὐαγγέλιον: τῆς γ' ὥρας, «*Ἐξῆλθε δόγμα*» (Λκ. β' 1-20). Εἴτα ἡ ἐκτενής «*Εἰπώμεν πάντες*», τὸ «*Καταζῶσόν*» κ.τ.λ., ὡς ἐν τοῖς ἑορτασίμοις ἐσπερινοῖς.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς «*Μέγα καὶ παράδοξον*» κ.λπ., μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «*Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ*», Καὶ νῦν, «*Σπηλαίῳ παρὰ φήσας*». «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (μεγάλη) μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ μόνον τῆς ἐορτῆς «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τρισάγιον κ.λπ., καὶ τὸ ἀπολυτικίον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτικίον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἐορτῆς κατὰ σειράν· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ προκείμενον, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν («ἄνευ στίχων»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοή «*Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν*» χῦμα· ἀφ' ε' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*» καὶ «*Ἔσωσε λαόν*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*), ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μετὰ τὰ ἐν τῷ Μηναιῷ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν μεγαλυναρίων «*Μεγάλνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον*» καὶ «*Μεγάλνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*».

Τὸ ἐξαποστειλάριον ἐκ τρίτου, εἰς τοὺς αἴνους τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Μηναιῷ, δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτικίον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» ἁπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὦμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλοῦια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτικίον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ–, 25 Δεκεμβρίου, «*Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου*» (Γαλ. δ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ*» (Μτθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς δὲ τὸ Ἐξαιρέτως ὁ ὕμνος «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αὐτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλοῦια*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ τροπάριον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» ἁπαξ. Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἕως τῆς 4ης Ἰανουαρίου (2024) ἐπιτρέπεται κατὰ τοὺς εἰς πάντα.

26. Τρίτη. † Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου Σάρδεων ἱερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ (†840).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρίου, §36, καὶ §§ 9-11, ὑποσημείωσις 5).

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸν προοιμιακὸν δὲν γίνεται στιχολογία Ψαλτηρίου· τὰ 4 ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ*»· μετὰ τὴν εἰσοδὸν κ.λπ., τὸ μέγα προκείμενον «*Τίς θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ· εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «*Παράδοξον μυστήριον*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*὘ν Βηθλεὲμ συνέδραμον*»· ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» (τρίς)· ἀπόλυσις ὡς χθές.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς ἁπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς ἐκ τρίτου· τὰ καθίσματα τῆς ἐορτῆς «*Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί*», «*Τί θαυμάζεις, Μαριάμ*» ἐκ δευτέρου· ὁ ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν ὡς χθές· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς «*Ἡ παρθένος σήμερον*» καὶ τὸ μεσῳδίων κάθισμα τῆς 25ης Δεκεμβρίου «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανός*» ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον «*Ὁ πρὸ ἑωσφόρου ἐκλάμψας*» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ μόνον τοῦ ἱαμβικοῦ κανόνος «*Ἔσωσε λαόν*»· ἀντὶ τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυνariων ὡς χθές, καὶ εἶτα «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τῇ 26ῃ), δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς ἁπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς χθές· ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Ἀποστολος· τῆς Θεοτόκου, ἥ' ὥρας μεγ. Παρασκευῆς, «*Ὁ ἀγιαζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι*» (Εβρ. β' 11-18)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, θ' ὥρας Χριστουγέννων, «*Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων*» (Μτθ. β' 13-23). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Κοινωνικὸν «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος...*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*». Ἀπόλυσις ἡ τῆς ἐορτῆς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αἰριον ἕως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἐορτῆς· τῇ μὲν 27ῃ καὶ 29ῃ ὁ α' κανὼν,

τῇ δὲ 28ῃ καὶ 30ῇ ὁ β'. Καταβασίαι, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, «Ἐσωσε λαόν».

2. Ἔως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μὲ εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».

3. Ἔως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

4. Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (δρα ἐμπροσθεν, γεν. τοπ. διατάξεις §§52-63).

27. Τετάρτη. † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου (†34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ (†840).

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου συμψάλλονται μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων, στιχολογοῦμεν δὲ «Τὴν τιμιωτέραν» μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Ἡ γέννησίς σου», «Βασίλειον διάδημα» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ πρωτομάρτυρος, Δευτέρας γ' ἐβδ. Πράξεων, «Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως» (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς ιγ' Ματθαίου, «Ἀνθρωπὸς τις ἦν οἰκοδεσπότης» (Μτθ. κα' 33-42). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

28. Πέμπτη. Τῶν ἁγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδεῖα καέντων μαρτύρων (†302). Γλυκερίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ι' 35-ια' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 27-33).

29. Παρασκευή. Τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὁσίου. Γεωργίου Νικομηδεῖας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ια' 8-14).

Εὐαγγέλιον: νηπίων, θ' ὥρας Χριστουγέννων (Μτθ. β' 13-23).

- 30. Σάββατον μετὰ τὰ Χριστούγεννα.** Ἀνυσίας ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (†285-305). Φιλεταίρου μάρτυρος (†351), Λέοντος ὁσίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεῶν ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Τυρνάβῳ (†1812).

Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μελάνης, διότι αἶριον ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Ἀπόστολος: – μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου αὐτοῦ– Σαββάτου μετὰ τὰ Χριστούγεννα, ζῆτει Σαββάτῳ λδ' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Τέκνον Τιμόθεε, δίδωκε δικαιοσύνην*» (Α' Τιμ. ζ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου μετὰ τὰ Χριστούγεννα, «*Ἦκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί*» (Μτθ. ιβ' 15-21).

- 31. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.** «Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας (†449), Ζωτικοῦ ὀρφανοτρόφου (δ' αἰ.). Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν η'.

Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρίου, περίπτωσις δ', §§37-39. Τοὺς ἄνους τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 3, τῆς ἐορτῆς ιδιόμελα «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα*» κ.λπ. 4 καὶ τῶν θεοπατόρων προσόμοια 3, Δόξα, «*Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*», Καὶ νῦν, «*Αἰγούστου μοναρχήσαντος*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Ιερέων μνήμη*», Καὶ νῦν, «*Σπηλαίῳ παρώκησας*» (δ' ζῆτει εἰς τὰ ἀπόστιχα τῆς 25ης Δεκ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, τῶν δικαίων «*Εὐαγγελίζου, Ἰωσήφ*», Καὶ νῦν, «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἁμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἐορτῆς (25ης Δεκεμβρίου) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ἡ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α΄ τῆς ἐορτῆς μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», καὶ ὁ τοῦ μνήστορος «*Χριστοῦ θεράπον μακάριε*» μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*»· ἀπὸ γ΄ ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα «*Πατὴρ ὡς ἀληθῶς*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χορὸς τῶν προφητῶν*»· ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον «*Εὐφροσύνης σήμερον*» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ (Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα), τὸ συναξάριον τῆς 31ης τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἵρμοι «*Χριστὸς γεννᾶται*» καὶ «*Ἔσωσε λαόν*»· (ἀντὶ τοῦ *τὴν τιμωτέραν*) ψάλλονται οἱ εἵρμοι καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ὥδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἐορτῆς· εἶτα οἱ δύο εἵρμοι μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν μεγαλυναρίων «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμωτέραν... Μυστήριον ξένον*» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ η΄ ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*», τὸ τῶν ἁγίων «*Σὺν Ἰακώβῳ μέλπωμεν*» καὶ τῆς ἐορτῆς «*Ἐπεσκέπαστο ἡμᾶς*».

Εἰς τοὺς Αἶνοις ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἐορτῆς 4 «*Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «*Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου*», β΄) «*Ἐκ γαστροῦς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὥμοσε Κύριος καὶ σὺ μεταμεληθήσεται*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα «*Αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ*», Καὶ νῦν, «*ὑπερενλο-*

γήμενη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἡ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφθυμίων αὐτῶν ὡς εἰς τὸ Μηναῖον 25 Δεκεμβρίου (ἡ τοι τὸ μὲν β' ἀντίφωνον μὲ ἐφθυμῖον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς...», τὸ δὲ γ' ἀντίφωνον μὲ τὸ ἀπολυτικίον «Ἦ γέννησίς σου, Χριστέ»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὦμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἦ γέννησίς σου, Χριστέ», «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἦ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «*Νῆφε ἐν πᾶσι*» (Β' Τιμ. δ' 5-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Μρ. α' 1-8).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια*» ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ τροπάριον* «Ἦ γέννησίς σου, Χριστέ» ἡπαξ. Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

